

Aşk
Meleği
Aşkına

RAVEN
KENNEDY

*AŞK
MELEĞİ
AŞKINA!*

RAVEN KENNEDY

*Raven
Kennedy*

Aşk Meleği Aşkına!

Raven Kennedy

Özgün Adı: For the Love of Cupidity

Çeviren: Zeynep Yurt

Yayına Hazırlayan: Sude İlter Kahramanoğlu

Editör: Fulya Yıldız

Redaksiyon: Ceylin İlter

Son Okuma: Şevval Akkaya

Kapak Tasarım: Emily Wittigs

Sayfa Tasarım: Ren Kitap

Basım Tarihi: Mart 2026

ISBN: 978-625-8691-09-2

Yayınevi Sertifika No: 30492

© Türkçe Yayın Hakları 2026 Ren Kitap

© Copyright For the Love of Cupidity by Raven Kennedy 2023

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Kayı Ajans tarafından Ren Kitap Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Ren Kitap

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad.

Yılanlı Ayazma Sok. No: 8 Kat: 2 D: 8

Zeytinburnu/İstanbul - Tel: 0212 641 34 76

Baskı:

Türkmenler Matbaacılık Rekl. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 C

Zeytinburnu-İstanbul

Sertifika No: 43087

www.renkitap.com

*AŞK
MELEĞİ
AŞKINA!*

RAVEN KENNEDY

Çeviren: Zeynep Yurt

BÖLÜM BİR

“Yine parlıyorsun.”

Tek gözümü açtım ve uyandırıldığım için inledim.

“Kabullen artık,” diye mırıldandım yastığa doğru.

Eşlerimden birinin, patron aşk meleği izinin parlak pembe renkte parladığı bileğimi tuttuğunu hissettim. Önce sevgiyle okşayacağını sanmıştım ama hayır. Parlak ışığı söndürmek için battaniyenin altına soktu.

Pislik.

“Çok erken,” diye homurdandığını duydum Evert’in, sesi uykuluydu.

Katılıyordum, bu yüzden gözlerimi tekrar kapatıp içinde bulunduğum ağır uykuya geri dönmeye hazırlandım. O sırada bir ölüm perisinin parçalara ayrılması gibi ses çıkaran ani bir çığlık duydum. Minik bir beden kendini yatağımıza fırlattı ve adamlardan birinin üzerine düştü. Sylred’in bir ses çıkardığını duydum, ardından sevinç çığlıkları aralıksız konuşmaya dönüştü.

“Uyan, uyan, uyan! Kanat günü!”

Başımı kaldırdığımda iki yaşındaki kızımızın Sylred’in sırtında oturduğunu, Ronak’ın kaslı kolunu salladığını ve kırmızı genfin kuyruğuyla Evert’in yüzüne vurduğunu gördüm. “Haydi, babalar! Kanat günü! Kanat günü!”

“Tanrı aşkına, daha gün doğmadı bile,” dedi Evert, yüzüne çarpan kuyruğu uzaklaştırmaya çalışarak.

“Eğer dün gece kendi yatağında uyursam bugün bana uçmayı öğreteceğini söylemiştin. Bunu sen söyledin.”

Bu kadar erken yaşta mükemmel konuşma becerileri için kendimi suçluyordum. Bu hem bir lütuf hem de bir lanetti. İlk doğum gününden beri tam cümlelerle konuşuyordu. Uykusunda bile konuşuyordu.

“Onları bu kadar erken kaldırılabileceğini sanmıyorum,” dedim ona.

Amorette düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı. Hiçbiri kıpırdamayınca Sylred’in sırtında ayağa kalktı ve sistematik bir şekilde genfinden genfine atlama taşı gibi zıplamaya başladı.

“Bunu yapmanın bir yolu da bu.”

Hırçın kızımız üçüncü kez Ronak’ın üzerine atlayamadan Ronak’ın kolu dışarı fırladı ve onu ortasından yakalayıp havaya fırlattı. Kızımız sevinç çığlıkları atıyordu.

Küçük bedeninin ulaştığı gülünç yükseklik karşısında yüreğim hopladı ama bu ikilide hep böyle oluyordu. Onu tekrar tekrar ortasından sıkıca yakaladığında kızımız ne-

şeyle kıkırdadı. Onu her yukarı fırlattığında etkileyici kol kasları esniyordu. Cidden, bu adam gelmiş geçmiş en iyi kaslara sahipti. Bazen gerçekten ihtiyacım olmasa bile ondan kavanoz açmasını, odun kesmesini ya da bir şey kaldırmasını istiyordum. Sadece kaslarının esnemesini izlemeyi seviyordum. Bu görüntü vajinamın çiçek açmasına neden oluyordu.

“Tekrar, tekrar!” diye bağırdı Amorette. Kahkahası o kadar bulaşıcıydı ki elimde olmadan yastığıma doğru gülümsedim.

Kahverengi kaşlarını kaldırarak, “Siz kadınlar çok talepkârsınız,” dedi Ronak.

Kuru dudaklarımı yaladım. “Biz sadece ne istediğimizi biliyoruz.”

Amorette’i son bir kez yakaladı, sonra yataktan kalkıp onu omuzlarının üzerinde sallayarak sırtına bindirdi. “Kanat zamanı?”

“Evet, kanat zamanı!” dedi heyecanla, arkasında sallanan kuyruğu çok sevimliydi. Kanatları gibi kırmızıydı ve ucunda kafasındaki lülelerle uyumlu küçük bir tutam pembe saç vardı.

Ronak geçerken Evert’in kafasına bir şaplak attı. “Onu duydun. Ayağa kalk. Kanat zamanı.”

“Lanet olası pislik,” diye homurdanan Evert ona bir yastık fırlattı.

“Ev Baba! Kötü bir kelime söyledin!” diye azarladı Amorette.

Yataktan kalkarken, “Evet, öyle yaptı,” dedi Sylred. “Şimdi kavanoza daha fazla para koymak zorunda.” Sylred, Evert’e para ödetmekten fazlasıyla zevk alıyordu.

“Lanet olası kavanoz,” diye homurdandı Evert, doğrulup ellerini yüzünde gezdirirken.

Amorette onu işaret etti. “Yine kötü bir kelime söyledin!”

İçimden bir kahkaha kaçtı. Evert sonsuza dek küfür kavanozuna borçlu kalacaktı.

Çocuklar tuniklerini giyerken Amorette’i birbirlerine fırlattılar. Amorette gözüpek bir kız olduğu için plaj topu gibi her savruluşunda neşeyle kıkırdıyordu.

Pembe saçları ve benim gibi kırmızı tüylü kanatlarıyla o kadar sevimliydi ki ona her baktığımda gülümsemekten kendimi alamıyordum. Bana benzese de genfin babalarına da çekmiş olduğuna şüphe yoktu ve sadece kuyruğunu kastetmiyordum.

“Bekle! Kılıcıma ihtiyacım var!”

Evert’in kollarından atladı ve en sevdiği oyuncağı aramak için odadan dışarı fırladı. Evet, bir kılıçtı. Sylred onun için tahtadan yapmıştı ve *her yere* yanında taşıyordu. Hatta o şeyle uyuyordu. Ronak bununla garip bir şekilde gurur duyuyordu. Ayrıca ona nasıl kullanacağını öğretmek için gizlice kaçıyordu. Fark etmediğimi sanıyordu.

Başıma bir öpücük kondurmak için yanıma gelerek, “Bir şeye ihtiyacın var mı?” diye sordu Sylred.

“İyiym,” dedim ona gülümseyerek. “Yine de ona dikkat et. Ronak çok çılgınlaşıyor. Onu öylece gökten düşürmesine izin verme. Korkmasını istemiyorum.”

Sylred kıkırdadı ama Ronak alaycı bir şekilde sırtıttı. “Kızımız korkusuzdur.”

“Peki, tamam ama bu korkusuzluğu çok fazla teşvik etme. İlk uçuş dersinde yaralanmasını istemiyorum. Cesur bir kız ama bazen kendi iyiliği için fazla cesur olabiliyor.”

Ronak bana doğru geldiğinde üzerinde tunik olmasına rağmen kasları hâlâ belli oluyordu. Ellerimi karın ve göğüs kaslarında gezdirmek istiyordum.

“Kızımıza bir şey olmasına asla izin vermem,” dedi bana sertçe bakarak. O ateşli alfa sesini takınmıştı. Yüzündeki kendini beğenmiş ifadeye bakılırsa bu ses tonunun beni ne kadar etkilediğini biliyordu. Kalçalarımı birbirine doğru kaydırırken acaba onu birkaç dakikalığına kaçırabilir miyim diye düşündüm, ancak sonra Amorette koşarak odaya girdiğinde hızlı bir sevişme hakkındaki tüm düşüncelerim pencereden dışarı çıktı.

Bugünlerde seks için gizlice kaçmak zorundaydık. Bir sistem vardı. Sopayı elden ele geçirmeye benziyordu ama bizim durumumuzda, yürümeye başlayan bir çocuğu erkeklerden birine verirken diğer erkekler beni acele bir sevişme için gizlice dışarı çıkarıyorlardı. Beni en hızlı kimin orgazm edebileceğini görmek için bir meydan okuma olarak görüyorlardı.

“Ben hazırım!” Amorette tahta kılıcını eline almıştı. Bu şey onun kadar uzundu.

Gülümsedim. “Önce bir öpücük alabilir miyim?”

Koşarak geldi, yanağıma bir tane kondururken küçük dudakları büzülüyordu. “Günaydın, anne!”

“Günaydın, bebeğim.”

Heyecanla Sylred’le Ronak’ın ellerinden tutup onları çekiştirmeye başladı. “Haydi!”

Dördü de söz verdikleri uçuş derslerine başlamak üzere odadan çıkarken, “Dikkatli olun!” diye seslendim.

Yorganın altına geri sokuldum, birkaç dakika daha kutsanmış bir uyku çekeceğim için mutluydum ama tabii ki tam o an acil işeme ihtiyacı duydum.

Yenik bir iç çekişle yorganı üzerimden attım. “Lanet olsun sana, mesane.”

O sırada Okot içeri girdi; parlak kırmızı *mohawk*’ı banyodan dolayı ıslanmış, geriye doğru kayganlaşmıştı. Sylred’in yaptığı çam iğneli sabunla karışık baharatlı kokusunu alıyordum.

Ayaklarımı yatağın kenarına getirdiğimde öne çıktı, elimi tutarak kalkmama yardım etti.

Dikey konuma geçer geçmez maraton koşmuş gibi nefes nefese kaldım. “Yataktan kalkmak zor.”

Okot gülümseyerek kocaman ellerini hamile karnımın üzerine koydu. Ona bakıp başımı salladım. “Amorette ile bu kadar büyük değildim. Yarı dev bir bebek büyütüyormuşum gibi görünmem senin hatan olmalı.”

Avucunu göbek deliğimin üzerinde gezdirirken beni hem hayranlık hem de huşu ile okşuyordu. Bundan asla bıkmayacaktım. Onun dokunuşuyla bebek tekmeleyip ikimizi de gülümsetti. “Bu güçlü bir tekmeydi,” dedi Okot.

“Her dakika daha da güçleniyor. Sanki içeride kick-boks çalışıyormuş gibi.”

“Sana kahvaltı hazırlayacağım, sevgilim.”

Midem bu öneri karşısında homurdandı. “Mmm, yemek. Evet, lütfen.”

“Dünküyle aynı mı olsun?” diye sordu.

Başımı salladım. “Evet ama tostun üzerine fazladan sarımsak alabilir miyim? Belki biraz limon dilimi? Bir de şu eklerden ama krema dolgulu olanlardan değil.”

Koridorda bana yardım etmek için hareket ederken garip yemek isteklerime gözünü bile kırpmadan başını salladı.

Tuvalete gittiğimde hissettiğim rahatlama o kadar yoğundu ki ürperdim. Hamileyken tuvaletini yapmak büyük bir olaydı. Bugünlerde tüm hayatım mesanemin etrafında dönüyormuş gibi hissediyordum. Hatta bunun için önceden plan yapmam gerekiyordu. Bir yere mi gitmek istiyorduk? Gitmeden önce işemeliydik. Oraya vardık mı? Tuvaleti kullanmak zorundaydık. Çıkmak üzere miydik? Hayır, önce tuvalete oturmam gerekiyordu. İşem gerektiğini hissetmesem bile bu cesur, mesane yüz-lü bir yalandı. Tuvalete oturuyordum ve ne olursa olsun çişim geliyordu.

Gece gündüz işiyordum ve sürekli, “*Aman Tanrım, gitmem gerekiyor, yoksa altıma yapacağım,*” durumundaydım. Her şey çok telaşlıydı. Bu durum erkekleri de tetikte tutuyordu. Bir yere vardığımız anda panik içinde hemen bir tuvalet bulmaya çalışıyorlardı. Gülerdim... ama bu muhtemelen işememe neden olurdu.

BÖLÜM İKİ

Mesanemi boşaltmayı bitirdiğimde Okot içeri girdi ve benim için banyoyu hazırladı, çok sıcak ya da çok soğuk olmadığından emin olana kadar sıcaklığı birkaç kez test etti. Hatta sevdiğim limon kokulu sabunu bile dökmüş-tü. Artık lavantalı olanı kullanamıyordum. Kokusunu bir kez alırsam öğürme refleksim harekete geçiyordu.

Okot geceliğimi nazikçe çıkardı ve bir kaya kadar büyük olmama rağmen beni kollarının arasına alıp suya indirdi. Artık çok büyük olduğum için evdeki kurallardan biri buydu. Koca kıcımlı küvete sokarken çok fazla düşme tehlikesi atlatmışım, bu yüzden içlerinden biri her zaman bana yardım ediyordu.

Güvenli bir şekilde suya bırakıldıktan sonra Okot kahvaltımı hazırlamak için yanımdan ayrıldı. Amorette'e hamileyken, doymak bilmez iştahımın yavaşlamadığını ama biraz daha garipleştiğini öğrenmişlerdi.

Ayak parmaklarıma, hatta dizlerime bile ulaşamıyordum; bu yüzden bir bez koyuyordum ve ıslatmış olmanın beni yeterince temizlemesini umuyordum.

Okot bir süre sonra bana yardım etmek için geldi. Beni kuruladıktan sonra makyaj masasının önündeki banka oturttu. Genfinlerim bu indeki her şeyi elleriyle yapmışlardı ve banyo en sevdiğim odalardan biriydi. Muhteşem küvetin yanı sıra, pencere çiçek saksılarına bakıyordu. İçeri giren güneş ışığı beyaz-gri mermeri parlatmaya yetiyordu.

Çırılçıplak bankta oturup Okot'un ellerine yağ sıkmasını, sonra da yağı cildime sürmeye başlamak için ayağımı almasını izledim. Sessizce ve yavaşça çalışıyordu; iri, nasırlı elleri yağı şişmiş ayaklarımın kemerlerine, baldırlarıma, uyluklarıma, kollarıma işlerken karnımla bitirmeden önce omuzlarımla ağrıyan sırtıma lezzetli bir baskı uyguluyordu.

Hem rahatlatıcı hem de tahrik ediciydi. Kestirmek mi, yoksa üzerine atlamak mı istediğimi bilemiyordum.

Gerçekten, neden seçecektim ki? İkisini de yapabilirdim.

Öne uzanıp tuniğinden tuttum, onu aşağı çekerek dudaklarını dudaklarıma bastırdım. Septum *piercing*'i burnumu gıdıklıyor, başımı çevirdiğimde dilim onunkine değiyordu. Göğsünde alçak bir onay sesi mırıldandığında eli boynumu çevrelemek için yukarı kalktı, başparmağı tüy hafifliğinde bir dokunuşla boğazımda dans ediyordu.

"Kahvaltın soğuyacak," dedi dudaklarıma karşı, kırmızı halkalı gözleri arzuyla titreşiyordu. Bu bakışa bayılıyordum.

“Umurumda değil,” dedim onu kendime çekerek, dudaklarına ihtiyacım vardı. “Limonları yeniden ısıtabilirim.”

Bunu kabul ederek alt dudağımı ısırıp yudumladım, dişlerinin arasında yakaladı ve lezzetli bir şekilde acıtacak kadar çekti.

Yağlı parmakları göbeğime kadar inip klitorisimi sıyırdığında, durduramadığım süper utanç verici bir inleme sesi çıkardım.

Baskı yapmaya devam ederken iki parmağını içime soktuğunda tuniğindeki tutuşumu kaybettim. Geriye doğru eğilmeye başladığımda Okot kollarını bana dolayarak beni ayağa kaldırdı. Hemen ellerimi tezgâha dayayıp kıcımı dışarı ittim. Bu hamileyken hâlâ harika olduğum seks pozisyonlarından biriydi ve çocuklar hiç şikâyet etmiyordu.

Okot pantolonunun bağlarını çözerek onu ayak bileklerine kadar indirdi. Aynada kocaman penisinin içinden bir şey fırlayan kutu gibi dışarı fırlayışını izliyordum. Ayrıca tıpkı o kutularda olduğu gibi, bu beni hem heyecanlandırıyor hem de biraz korkutuyordu. *Piercing*’leri ışıktaki parladığında beklentiyle dudaklarımı yaladım.

“Tanrım, çok büyüksün. Beni ikiye bölmeden o şeyi içime sığdırmayı başardığına hâlâ inanamıyorum.”

“Ben asla-”

Sözleri kesildiğinde aynadaki yansımasından ona baktım. Yüz ifadesini gördüğümde gözlerim yumuşadı. O bakışı biliyordum. Zihninin kontrol edildiği ve bana

saldırıldığı zamanı hatırlıyordu. Beni nasıl incittiğini hatırlıyordu.

Gözleri boğazıma düştü, sanki ellerinin boğazıma dolandığını ve beni boğduğunu görüyordu. Zamanla daha iyi olsa da anıları hâlâ peşini bırakmıyordu.

Elini tutup yavaşça kaldırdım. Elini kasıtlı olarak tekrar boğazıma doladığımda gözleri aynadaki gözlerime takıldı. Ona güvendiğimi hatırlatmam gerekiyordu. Bana asla zarar vermeyeceğini bildiğimi ona göstermem gerekiyordu. Ona yeterince hatırlatırsam sonunda kendine tekrar güveneceğini umuyordum.

Eli bir an için gergin ve hareketsizdi, ancak arkama uzanıp yavaşça aletini okşamaya başladığımda nihayet rahatladı. Boğazımdaki eli beni nazikçe sarıyor, ben onu avucumun içinde okşarken başparmağı hassas tenimi aşağı yukarı ovuyordu. O kadar büyüktü ki parmaklarım birbirine değmiyordu.

Okot arkama yerleşti, saçlarımı sırtımdan çekip boynumun kıvrımına doğru eğilmeden önce elini popomun kıvrımlarında gezdirdi. Kokumu içine çekiyormuş gibi yavaşça nefes alırken zaten kocaman olan ereksiyonunun daha da büyüdüğünü hissediyordum. Bana sürtünürken elimi ondan çektim, boynumun derisini tatmak için dilini çıkardığında o kadar tahrik olmuşum ki meseleyi kendi ellerime almak zorunda kaldım. Elim kalçalarımın arasına bırakıp kendimle oynamaya başladığımda Okot bu manzara karşısında inledi.

“Lütfen,” dedim ona, sesim boğuk çıkıyordu.

Ancak Okot içime girmek yerine dizlerinin üzerine çöktü, kalçalarımı kavradı ve arkamdayken beni yalamaya başladı.

“Aman Tanrım bunubeklemiyordum.”

Okot’un her yeri büyüktü. Dili bile büyüktü. Bu yüzden onu düz bir şekilde koyup vajinamı yaladığında neredeyse üç metre havaya zıplıyormuş gibi oluyordum. Beni bu kadar güvenli bir şekilde tutmasaydı muhtemelen zıplayacaktım da. Kalın, ıslak dili içime girdiğinde lamassum onunla bana *tapıyor*, yalıyor, yudumluyor ve genel olarak bana şimdiye kadar sahip olduğum en iyi dil seksini yaşıtıyordu.

Boşaldığımda gözlerimi sımsıkı yumdum, adı dudaklarımdan dökülerek duvarlardan sekti. Vajinam hâlâ orgazmı dalgalanırken Okot ayağa kalktı ve kendini bana doğru itmeye başladı, aletinin büyük başı yavaşça beni ele geçiriyordu.

Beni incitmemeye o kadar dikkat ediyordu ki, acı verecek kadar yavaş ilerliyor, santim santim içeri itiyordu. Vücudum onun genişliğini tadarken nefes aldım, o sonuna dek itene kadar kendimi rahatlamaya zorladım.

Kalçalarının ön tarafının bana değdiğini hissettiğimde rahat bir nefes aldım. “Aman Tanrım, başardım. Tamamen içeri girdi,” dedim muzaffer bir ses tonuyla.

Okot o çok sevdiğim alçak, çakıllı ses tonuyla güldü. “Hep böyle söylüyorsun.”

“Peki penisini gördün mü? Onu da becerebilseydin sırtını sıvazlardın. Lanet olası bir beluga balinası gibi.”

“Ben... bunun ne olduğunu bilmiyorum.”

“Büyük deniz şeyi,” diye nefes aldım.

Bir kahkaha daha atarak içimde yavaşça hareket etmeye başladığında aynada bizi izliyordum. Kocaman göbeğim aşağı sarkarken bile onun vücudu benimkinin yaklaşık iki katı genişliğindeydi. Bu kadar büyükken bile Okot’un yanında kendimi hâlâ küçük hissedebilmeyi seviyordum. Üstelik acayip iriydim. Göğüslerim balon gibi şişmiş, kığım pişmiş bir kek gibi kabarmıştı. Yine de erkekler bayılıyordu.

Delinmiş aleti içimdeki o mükemmel noktaya sürtünüyordu, ta ki ben kendime dokunmaya devam ederken ona karşı kıvranarak anlaşılmaz şeyler söyleyip yalvarana kadar. Böyle devam ederse muhtemelen beni doğuma kadar becerecekti.

Tekrar boşaldığımda orgazm çok şiddetliydi, kollarının arasında jöle gibi olana kadar tepeden tırnağa yayılıyordu. Kalçalarını sertçe yukarı itti, yüzünü boynuma gömdü ve dünyanın en seksi iniltisiyle kendi boşalmasını buldu.

Tamamen bitkin bir hâlde başımla kollarımı tezgâhın üzerine bıraktım ama karnım bu şekilde aşağıya doğru sarktığı için Okot’un yardımıyla istemeyerek de olsa tekrar doğruldum. Bacaklarım biraz titrediğinde Okot güldü ve beni dudaklarımdan tatlı tatlı öptü. Kollarımı sıkıca tu-

tarak ikimizi de temizlemek için bir havlu kullandı, sonra üzerime bir elbise indirip bağlarını düzeltmeye başladı.

“Bana karşı çok tatlısın,” dedim ona, gözlerim hâlâ orgazm sonrası mutlulukla parlıyordu.

“Sen benim sevgilimsin,” dedi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

Belki de öyleydi.

BÖLÜM ÜÇ

En sonunda banyodan çıktığımızda şafak vakti güneş ışığı gökyüzünü öpüyor, çalışma odamızı lavanta rengi bir ışıltıyla yıkıyordu.

Masaya oturan Okot, yaklaşık iki dakika içinde içime çektiğim kahvaltımı bana servis etti.

Ailemin geri kalanı dışarıdan gürültüyle içeri girdiğinde dudaklarımı bir bez peçeteye sildim.

“Anneciğim! Uçtum! Uçtum!”

Kızım bana doğru koştu, çıplak ayaklarının üzerinde heyecanla hoplayıp zıplıyordu.

Buklelerinin hareketiyle zıplamasını, yanaklarının heyecandan kızarmasını ve dışarıdaki serin havanın öpücüğünü izleyerek neşelendim.

“Şimdiden mi?” Etkilenmişim. “Çok hızlı oldu.”

Okot’un yanına koştu, o da ocağın başında herkese kendi deyimleriyle “normal” bir kahvaltı hazırlıyordu. Limonlu ve sarımsaklı tostı yemeyi neden reddettiklerini gerçekten anlamıyordum. Çok lezzetliydi.

“Baba! Duydun mu? Uçtum!”

Okot elindeki yere bırakıp onu kaldırdı. “Duydum. Seninle gurur duyuyorum” derken sesi gururla doluydu.

Eşlerimi kızımızla her gördüğümde yumurtalıklarımın zonklamaya başladığına yemin edebilirdim. Amorette’i doğurduğumda kıskançlık olacağından endişelenmişim ama hiç de öyle olmamıştı. Biyolojik babasının tam olarak *hangi* genfin olduğu hiçbir zaman bir mesele olmamıştı ve Okot da sırf genfin kuyruğu var diye onu daha az kendisinin görmüyordu. Onların gözünde hepsi onun babasıydı, birlikte mükemmel bir birim olarak çalışıyorlardı. Elbette Amorette, doğduğundan beri onları küçük kırmızı kuyruğuna dolamış durumdaydı.

Okot’un kollarından omuzlarına tırmandı. “Evet! Bunu ben yaptım!” diyerek kollarını ve kırmızı kanatlarını açtı. “Ro Baba beni havada serbest bıraktı, ben de uçarak düştüm. Ev Baba beni yakaladı.”

Sylred’e bir bakış fırlattığımda o da mahcup bir şekilde ensesini kaşıdı. “Dikkatli davranıyorlardı.”

“Sonra Ev Baba çatıya tırmanmama ve aşağı atlama izin verdi!”

Bundan sonra hiçbir genfin gözlerimin içine bakmayacaktı.

“Öyle mi?” diye sordum kuru kuru. Dürüst olmak gerekirse şaşırmamıştım bile.

“Genfinlerin başını daha fazla belaya sokmadan yemeğimizi yiyelim,” dedi Okot, gözleri eğlenceyle parlıyordu.

Amorette aşağı indi ve Okot herkesin tabağını kibarca reddettiğim kreplerle doldurmaya başladı. Kahvaltıda krep mi? İğrençti.

Tekrar tuvalete gitmek için ayağa kalktım, geri döndüğümde patron aşk meleği işaretinin parlamaya başladığını fark ettim.

Döndüğümde başını koluma doğru eğerek, “Yine mi?” diye sordu Sylred.

“Evet...”

Eşlerimin hepsi bana bakarken umursamıyormuş gibi yapıyordum.

Sylred, “İzin alacağını söylemiştin,” diye hatırlattı.

“Biliyorum ama onları öylece bırakamam.”

Suçluluk duygusu beni pençeliyordu. Artık patron aşk meleği güçlerim hakkında daha fazla şey bildiğime göre, Cupidville’de bir sorun olduğunda işaretimin parlamaya başladığını biliyordum.

Tek sorun ne miydi? Aslında Cupidville’e *gidemezdim*. Birincisi, hamileydim ve bunun bebeği nasıl etkiyeceğini bilmiyorduk. İkincisi, Ronak’ın vahşileşerek hayvan hâinden çıkamamasına izin veremezdik.

Bir sorun ortaya çıktığında uzaktan çalışıyordum. Genelde sorun olmuyordu çünkü Sev’i buraya çağırıp işi ona devredebiliyordum. Ancak işaret son zamanlarda daha fazla parlıyordu, ayrıca Sev en güvenilir ya da en azimli kişi değildi. Aleti yüzünden dikkati çok dağılıyordu. Dü-rüst olmak gerekirse muhtemelen var olan en kötü iki aşk meleğiydik ve yetki bizdeydi. Uzun bir üç yıl olmuştu.

Sylred, “Neden bu sefer ihtiyaç duydukları her neyse onunla ilgilenmiyorsun ve sonra onlara bebek gelene kadar ara verdiğini söylemiyorsun?” diye önerdi.

“Evet, sevgilim. Seni rahatlatmak istiyoruz,” diye ekledi Okot.

“Tamamen rahatım,” diye ısrar ettim tırnaklarımı yerken.

“Bir seferde iki saatten fazla uyumuyorsun,” diye gürlledi Ronak, hoşnutsuz görünerek.

“Çünkü işlemek için kalkmam gerekiyor.”

“Kilerde bir yığın kalp şeklinde aşk meleği evrakı saklıyorsun ve bakmadığımızı düşündüğün zamanlarda çalışmak için oraya gizlice giriyorsun,” dedi Sylred.

“Şey... Sadece atıştırmalık alıyorum?”

Gözlerini devirdiler.

“Kaşınıyorsun. Hem de çok. Stresli olduğunda bunu hep yaparsın,” dedi Evert, kaşınan elime dikkatle bakarak... Evet, eski kaşıntımı kaşıyordum. Lanet olsun.

Hayal kırıklığı içinde ellerimi havaya kaldırdım. “Elimde değil! Patron benim. Bir şeyler yapmak zorundayım.”

“Lex’ten yardım istemeye ne dersin?” diye önerdi Sylred.

Lex’i düşününce midem bulandı ve hemen başımı sallamaya başladım. “O artık benim asistanım değil, bunu biliyorsun.”

“Evet ama sen de başka bir asistan kabul etmedin. Ayrıca, eminim o da yardımcı olabilir,” dedi Sylred bana nazikçe.

Okot’un benim için yaptığı baharatlı ayranı yudumlarırken beşinin kocaman bir krep yığınının mideye indirmesini izledim.

“Biliyorum,” dedim, kupama bakıp ahşap masadaki pürüzleri kurcalayarak. “Ben sadece... Buraya gelmenin onu incittiğini biliyorum. İyi görünmeye çalışıyor ama bunu anlayabiliyorum. Ayrıca, bunu hissedebiliyorum. Kalp kırıklığını. Bu beni çok kötü hissettiriyor çünkü benim hatamdı-”

“Senin hatan olduğunu söyleme. Boynuzlu Kanca’nın ölümü senin suçun *değildi*.” Evert bana ters ters baktı. “Prens saldırdı ve Belren darbeyi almayı seçti.”

Kesinlikle benim hatamdı ama bu asla kazanamayacağım bir tartışmaydı. Bunu yıllardır yaşıyorduk.

İç çektim. “Ona bunu tekrar yaşatmak istemiyorum.”

Ronak arkasına yaslandı, kolunu sandalyemin arkasına koyarak pembe saçlarımın uçlarıyla oynadı. “Üç yıl oldu,” diye dikkat çekti.

“Evet ama hâlâ iyi değil,” diye hatırlattım ona. “Belren onu vuracak olan patlamayı aldıktan sonra değişti. Zamanla her şeyin daha iyiye gideceğini düşünmüştüm ancak artık asla eskisi gibi olmayacağını düşünüyorum.”

Amorette’in gözleri ahşap mama sandalyesinden aramızda gidip geldi. “Neyden bahsediyorsun?” diye sordu ağzında bir lokma yemekle.

“Hem konuşup hem çiğneme,” diye azarladı Sylred, kanatlarını temiz tutmanın öneminden bahsederek dikkatini konuşmamızdan başka yöne çekmişti.

Ronak’ın dikkati tekrar bana yöneldi. “O zaman belki de zamana ihtiyacı yoktur. Belki de kafasını dağıtmak için başka bir şeye ihtiyacı vardır.”

Başımı salladım. “Henüz değil. Onu bir süre daha kendi hâline bırakacağım.”

“*Bir şeyler* yapmalısın çünkü çok fazla çalışıyorsun. İşlerin üstesinden daha iyi gelmediğiniz sürece o işaret günün ve gecenin her saatinde parlamaya devam edecek,” dedi Evert.

Lanet olası işgüzar eşler. Haklı olmasalar daha çok tartışırdım.

Bunu onlara söyleyeceğimden değildi tabii.

BÖLÜM DÖRT

Muhtemelen bombardımana tutulacağım tüm o saçmalıkları düşünmek bile yatağa geri dönmek istememe yetiyordu. Ayrıca aşk meleklerine bir molaya ihtiyacım olduğunu söylemek istemiyordum, ancak eşlerimden gelen keskin bakışlar bunu ertelememe izin vermeyeceklerini bana bildiriyordu.

“Pekâlâ, onlara son bir kez daha çalışabileceğimi ama bebek doğduktan sonra bir hafta izin alacağımı söyleyeceğim.”

“On iki hafta,” diye karşı çıktı Evert.

“Delirdin mi sen? On iki hafta izin alamam. Ben patronum!”

“On,” dedi Ronak.

“Üç,” diye karşılık verdim.

“Dokuz,” dedi Sylred.

Bu adamlar acayip acımasızdı. “Dört. Bütün bir ay yapacağım. Bu çok fazla,” dedim, onları ikna etmeye çalışarak.

Çocuklar birbirlerine baktılar, sonra Okot öne doğru eğilip elimi tuttu. Bu jest çok tatlıydı ve beni üstüme gelmelerinden biraz olsun rahatlatmıştı. Parmağının ucuyla avucuma vurduğunda beni hemen yumuşattı. “Sekiz hafta ara ver, sevgilim.”

Ona hülyalı bir şekilde gülümsedim. “Tamam.”

Genfinlerim şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırırken Okot sadece gülümsedi ve gururlu bir ifadeyle arkasına yaslandı.

“Ne halt oluyor? Neden onu bu kadar çabuk kabul ettin?” dedi Evert.

“Babam yine kötü bir kelime söyledi!” diye kıkırdadı Amorette.

“Çünkü bu sabah onun tarafından *ilgilenildi*,” dedi Sylred dikkatle.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuğun önünde seks kodu konuşmak bir zorunluluk hâline gelmişti.

Evert gözlerini devirdi. “O zaman tartışmayı lanet olası lamassunun açmasına izin vermeliydik. On iki haftalıkken hemen pes ederdi.”

“Etmezdim,” diye iddia ettim. Muhtemelen ederdim.

Evert bana bir bakış attı. “Her zaman seninle en son kim *ilgilendiyse* ona boyun eğiyorsun.”

Omuz silktim. Peki, tamam. Haksız değildi.

“Şey, sekiz hafta. Anlaşma böyle,” dedim ve ayrımdan bir yudum daha aldım. Hafifçe koklayarak tuzla bibere uzandım, içine biraz döktüm. Çalkaladıktan sonra

bir yudum daha aldığımda memnuniyetle iç çektim. Çok daha iyiydi.

Patron aşk meleği işaretim daha parlak bir şekilde parlamaya başladığında eşlerim bana keskin bakışlar attılar.

“İyi! Sev’i çağırıp ona söylerim.”

“Ay! Sev ile oynayabilir miyim? Komik konuşuyor,” dedi Amorette heyecanla.

“Kesinlikle hayır,” dedi Evert, ayağa kalkıp onu oturduğu yerden kaldırarak.

Amorette’in alt dudağı dışarı çıktı. “Neden olmaz?”

“Çünkü siktiğimin çok kötü bir etkisi var.”

Evet, ironinin farkındaydım.

“Babam yine kötü bir kelime söyledi!”

“Özür dilerim!” dedi Evert, elinde yapış yapış bir Amorette ile mutfaktan çıkarken hepimizin öfkeli bakışlarını savuşturdu.

“İcabına bak, küçük iblis. Bugün,” dedi Ronak otoriter bir ses tonuyla, sonra başıma bir öpücük kondurdu.

Ardından ayağa kalkıp Evert’i takip etti ve Sylred masayı toplamaya başladı. Ona yardım etmek için ayağa kalktığımda başını salladı. “Hayır. Otur.”

“Yardım edebilirim,” diye ısrar ettim. “Hamileyim, sakat değilim.”

“En son bulaşıklara yardım etmeye başladığında öğürmeye başlamıştın,” diye belirtti.

“Evet, şey... tabaklara yapışmış iğrenç yemek parçacıkları olmadığı sürece bulaşıkları yıkayabilirim.”

Sarışın kaşlarını çattı, dudağının kenarını yukarı kaldırdı. “Kirli yemek tabaklarımızın üzerinde yemek olacağından oldukça eminim.”

“Pekâlâ. O zaman masayı ben silerim,” dedim ve bezi almak için hareketlendim.

Ancak elime aldığım anda Okot uzanıp onu kavradı. Yine de bırakmak istemiyordum, bu yüzden garip, süper yumuşak bir hâlât çekme yarışması yaptık, sonra kilitli parmaklarımı bezden nazikçe sıyırarak onu benden aldı.

“İki gün önce masayı silerken ağlamaya başlamıştın,” diye hatırlattı bana nazikçe.

Sinirli bir nefes çektim. “Çünkü ahşapta lekeli bir nem halkası buldum! Çok üzücüydü!”

“Sadece şey değil miydi-”

Sözünü kestim. “Evet, sadece şurupmuş ama yine de... bir nem halkası *olabilirdi*.”

Şimdi ikisi de bana gülmemeye çalışıyordu.

“Tamam. Yerleri süpürürüm.”

Birbirlerine baktılar. Bunu yüzlerinden anlayabiliyordum. *Tekrar* tartışmak istiyorlardı ama iyi olan onlardı, bu yüzden ayaklarını beceriksizce sürüyüp işleri garipleştiriyorlardı.

Dışlerimi sıktım. “*Ne?*”

“Bu sadece... şey, eee...” Sözünü bitirirken Sylred’in yanaklarında kırmızı bir allık belirdi.

“Sadece söyle! Neden süpüremiyorum?”

Ronak içeri girerek geride bıraktığı kupasına doğru ilerledi. “Çünkü göbeğin o kadar büyük ki süpürge sapı ona çarpıyor. Ayrıca ayaklarını göremiyorsun, bu yüzden almayı *başardığın* azıcık kiri de kaçırıyorsun.”

Ben cevap veremedem geri döndü. Bir tekme hissettim, sanki bebek onunla aynı fikirdeymiş gibi. Hiç hoş değildi.

“Öyle mi? Şey...” Cevap verecek bir şey bulamayınca sözümü kestim ve ön kapı kıkırdayan Ronak’ın arkasından kapandı. “Pislik Alfa,” diye homurdandım.

Birdenbire temizlikle *çok* meşgul olan Sylred’le Okot’a baktım. Aslında o kadar meşgullerdi ki bakışlarımdan kaçıyorlardı.

Korkaklar.

“Pekâlâ. Sanırım ön odaya geçip aşk meleği ile ilgili şeyler yapacağım,” dedim neredeyse somurtarak.

Sylred döndü ve yüzünde rahatlamış bir ifadeyle başını salladı. “Güzel. Bebek doğmadan önce her şeyi halletmek en iyisi. Senin büyüklüğüne bakılırsa bu da her an olabilir...”

Gözlerini kırıştırdı, az önce ne dediğini anlayınca yüzüne dehşet dolu bir ifade geldi.

“Bedenimin nesi var?”

“Hiçbir şey,” dedi çabucak. Hem de çok hızlı.

“Şişman olduğumu mu söylüyorsun?”

Sylred kendi aptalca sözlerinden boğuluyormuş gibi

bir ses çıkardı ve aceleyle başını salladı. “Hayır, hayır, hayır. Söylediğim şey bu değil. Bunu söylemezdim.”

Gözlerim ona dikildi. “Bunu söylemez miydin? O zaman bu doğru ama sen çok iyi olduğun için *söylemiyorsun*, öyle mi? Bu mudur yani? Bunu mu demek istiyorsun?”

Kahverengi gözleri genişledi. “Ben, eee, sen... ahhh... ne?”

“Sevgilim.”

Okot’un sesi öfkenin süper hormonal sisini yarıp geçtiğinde ellerimin tuttuğunu fark ettim. Öfke her zaman benim tuhaf iblis güçlerimi harekete geçiriyordu. Bakışlarım lamassuya kayar kaymaz Sylred lavaboya doğru koşarak uzaklaştı.

Okot önümde ilerleyip karnıma dokundu. “Derin bir nefes al, sevgilim.”

Bunu yaptığımda cehennem dumanı dağılmıştı.

“Şimdi dinle,” dedi boynumu tutarak. “Sen çok güzelsin. Çocuğumuzla birlikte yuvarlaksın ve bir tanrıça gibi görünüyorsun. Senin şişman olduğunu düşünmüyoruz çünkü değilsin. Öyle olsaydın bile bizim için yine de güzel olurdun. Anladın mı?”

Yavaşça başımı salladım, başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirirken içimdeki son mantıksız öfke de dışarı atılmıştı. Daha bir saat bile olmamışken bana iki orgazm yaşatmıştı, bu yüzden söylediği ve yaptığı her şeyde eriyip gidiyordum.

Aşk Meleği Aşkına!

“Güzel,” diyerek alnıma bir öpücük kondurdu. “Şimdi git, aşk meleği işlerini hallet ve izin aldığını onlara bildir. İşin bittiğinde ayaklarını ovacağım.”

Kendimi arkamı dönüp mutfaktan çıkarken buldum. İyi bir ayak masajına karşı koyamazdım.

BÖLÜM BEŞ

Yastıklı koltuğa yerleştüğimde derin bir nefes aldım ve Sev'in adını söylemeden önce patron aşk meleği işaretimi ovuşturdum.

Pembe bir bulutun içinde belirdiğinde selam demek için ağzımı açtım ama kısa kesildi.

“Sela-neden çıplaksın? *Yine mi?*” diye sordum bir elimi gözlerime götürürken.

“Aynen, deli misin? Her zaman en kötü zamanlamaya sahipsin, patron.”

“Eşlerim!”

Bağırmamla dört eşim de içeri geldiğinde bir sürü küfür edildi.

“Ne halt oluyor? Aletin neden eşimi işaret ediyor?” diye homurdandı Evert.

“Tam da bir şeyleri dürterken beni çağırdı, anladınız mı? Daha bitirmemiştim!” Sev, ellerini aletin üzerinde kavuşturarak savunmaya geçti.

Bir iç çekiş duyduğum. “Syl, git aşk meleğine pantolon getir,” diye emretti Ronak.

Sylred döndükten ve Sev’in giysileri giydiğini duyduktan sonra elimi gözümün önünden çektim.

Kollarımı önümde kavuşturmaya çalışsam da karnım gerçekten dışarı çıkıyordu, bu yüzden kocaman göğüslerimi birbirine bastırdım.

Evert, tabii ki, manzaraya yapıştı; ben kollarımı indirdikten sonra bile başka tarafa bakmıyordu. Hamilelik sırasında kazandığım ekstra büyük göğüslerimi çok beğeniyor, onlara bakmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyordu.

Sonunda mavi gözlerini benimkilerle buluşturmak için kaldırdığında ona çapkınca bir göz kırptım. Bakışları anında acıkmış gibiydi, pantolonunun önünü düzeltirken öksürerek biraz Şehvet kustu.

Kanepede hareketlendiğimi, bacaklarımı birbirine bastırdığımı görünce sırttı ve çenesindeki siyah tüylerin arkasında yanağında bir gamze belirdi.

Eğer bu koltuktan yardım almadan kalkabilseydim şu anda onun üzerine atlardım.

“Bana öyle bakmayı kesmezsen seni yatak odamıza geri götürmek zorunda kalacağım,” diye homurdandı Evert.

Ellerimi uzattım. “Kulağa harika geliyor. Biri bana yardım etsin.”

Sylred güldü. “Hayır. Sev’i, Cupidville’in ihtiyacı olan her şeyi yapabilesin diye çağırdın, unuttun mu? Sonra seks yapabilirsiniz.”

“Oyunbozan olma. Eğer sevişmek istiyorsa bekleyip izlemekten mutluluk duyarım,” dedi Sev göz kırparak.

Ronak’la Evert homurdandı.

“Çok uzak,” diye mırıldandım Sev’e.

“Amorette nerede?” diye sordum eşlerime bakarak.

“Yemin ederim, Ronak, eğer onu çatıda bıraktıysan...”

“Sakin ol, bahçıvanla birlikte. Budama işinde ona yardım ediyor.”

“Yani tüm çiçeklerimizi kazıyor mu demek istiyorsun?”

“Muhtemelen.”

“Pekâlâ.” Ellerimi çırpıttım. “Aşk meleği olmayan herkes, ben Sev’le konuşurken gidip... her ne yapıyorsanız onu yapın.”

Eşlerim gittiler ama Evert gitmeden önce yanıma gelip kuyruğunu kalçalarımda gezdirdi. “O gider gitmez geleceğim, Kaşıntılı,” dedi aç bir şekilde.

Kalbim göğsümde çırpınırken yapabileceğimiz tüm ateşli, yaramaz seks şeylerini düşünerek başımı salladım. Ardından beni bir ihtiyaç birikintisi içinde bırakarak çıkıp gitti ve Sev şu anda yaydığım ciddi şehvet dalgaları karşısında kaşlarını çatı.

“Aman Tanrım, patron. Kendine gel, tamam mı? Yine sertleştiriyorsun.”

Burnumu kırıştırdım. “Sertleşmelerinden bahsetme.”

Omuz silkti.

“Tamam,” diyerek işe koyuldum. “Anlat bakalım. Cupidville’de neler oluyor? Bu şey parlamayı kesmiyor.”

Karşımdaki sandalyeye oturdu ve ayak bileklerini masaya dayadı. “Tam bir karmaşa, patron.”

“Neden?”

Bu patron aşk meleği işi düşündüğümünden daha zordu. Aşk Eşleşmelerini düzenlemek, Aşk Oku üretmek, henüz oldukça yeni olan İK departmanını yönetmek, Perde Üst ve Alt temsilcilerinin her birini mutlu etmekten bahsetmiyordum bile. Ayrıca, günlük aşk meleği işleri de vardı. Çok fazla. Cupidville’e bile gidemediğim için bu pek çok şeyi dışarıya devretmek anlamına geliyordu.

Ne yazık ki, tüm yetki devri Sev’in omuzlarına yüklenmişti. Kabul edelim, o güzeldi ama berbat bir yöneticiydi. Yine de Lex’ten yardım istemeye dayanamıyordum. Onu son gördüğümde hâlâ gözlerimin içine bakamıyordu, sonra da trol diyarına gönderilmeyi istemişti. Ancak Ayın Aşk Meleği statüsünü kaybettiğinde işlerin gerçekten kötü gittiğini anlamıştım. Sorun şuydu ki, ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyordum. Belren onun için öldüğünden beri o sadece... kayıptı. Yani bunu Sev’le kendi başımıza halletmek zorundaydık. Şu anda zavallı Lex’e daha fazla yüklenemezdik.

Sev, “Sürekli bir ton yeni eleman alıyoruz,” diyerek beni düşüncelerimden kopardı.

Ona gözlerimi kırptım. “Ne?”

“Acemiler işte. Yeni aşk meleği bok kafalılar. Perde’deki kimse o pis çenelerini kapatmıyor, anladın mı? Yeni aşk

meleği avantajlarımızdan bahsedip duruyorlar, sonra da ikinci sınıflar kırmızı kanatlarını almak için sıraya girmeye başlıyorlar. İstila edildik, patron. Eğitimi zorunlu kıldığından beri onları yeterince hızlı eğitemiyoruz.”

Burnumun kenarını sıktım. “Raporlar, eğitim programını oluşturduğumdan bu yana yeni aşk meleklerinin ilk yıllarında çok daha iyi iş çıkardıklarını gösteriyor,” diye belirttim biraz savunmacı bir şekilde.

Sev teslim olmuş şekilde ellerini kaldırdı. “Bunun kötü bir şey olduğunu söylemiyorum, patron. Sadece çok geride olduğumuzu söylüyorum. Özellikle de Dünya âlemi için. Lanet Sevgililer Günü önümüzdeki hafta ve o diyar Aşk Eşleşmeleri konusunda o kadar gecikti ki komik bile değil. Eğer bu yeni götleri Sevgililer Günü’ne kadar yetiştiremezsek o kadar geride kalacağız ki, en azından bir yıl daha kendimizi toparlayamayacağız. Elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz, anladın mı? Ancak sürekli başarısız olan bir grup stajyer var.”

“Başarısız mı? Nasıl başarısız olabilirler? Eğitim zor bile değil.”

Sev omuz silkti. “O küçük pislikler hayatımda gördüğüm en kötü aşk melekleri.”

Bunu Sev söylüyordu, bu da bir şey ifade ediyor demektir.

“Kahretsin.” Stres dolu bir nefes vererek karnımı ovdum.

Sev gördüğü manzara karşısında hafifçe yüzünü buruşturdu. “Bu şey gerçekten çok büyük.”

Ona ters ters bakarken elim hareketsiz kaldı. Görünüşe göre bakışlarım onda eşlerimde olduğu kadar işe yaramıyordu çünkü sadece omuz silkmişti. “Gerçi senin hatunlar harika görünüyor.”

Geniş göğsüme bakarken bakışlarım anında ısıldamıştı. “Teşekkür ederim! Gerçekten etkileyici, değil mi? Evert onları seviyor.”

Sev başını salladı. “Evet. Muhteşem.”

“Siktiğimin memelerinden bahsetmese iyi olur!” Evert’in sesi açık pencereden geliyordu.

Sonra Amorette’in sesi geldi. “Meme nedir?”

Yakın zamanda herhangi bir ebeveynlik ödülü kazanmayacağımız kesindi.

“Tamam. Bununla başa çıkabiliriz,” dedim, ancak Sev’i ikna etmeye çalışmaktan ziyade kendimi ikna etmeye çalıştığımdan emindim. “Sadece onlara süper patronluk taslamam gerekecek. Onları korkutup yola getirmek gibi bir şey.”

Sev bana baktığında mükemmel yüzü şüphesini ele veriyordu. “Altmış dokuz numarayı aramak istemediğine emin misin? O bu aşk meleği işinde bizden çok daha iyi. Alınma, patron.”

“Alınmadım,” diye cevap verdim. “Ancak hayır. Bunu kendi başımıza halletmeliyiz, Sev. Sonra bir ara vermem gerekiyor. Bebek her an gelebilir ve eşlerime sekiz hafta izin yapacağıma dair söz verdim.”

İç geçirerek elini ödünç aldığı tuniğinin üzerinde gezdirdi. Ronak’ın kanatlara uygun olarak yapılmış tunikle-

rinden biri olduğu için üzerinde biraz tuhaf duruyordu. Aynı aşk meleği kanatlarına sahip olsalar da Sev Ronak'tan çok daha küçüktü, bu yüzden içinde yüzüyormuş gibiydi. Yine de güzeldi.

“Lanet olsun. Diğeri doğduktan sonra o kadar uzun süre ara vermemiştin.”

“Aynen öyle. Eşlerim buna izin vermedi.”

Bir nefes daha üfledi. “Pekâlâ,” dedi Sev sonunda, kabul ederek. Gerçekten çalışmak zorunda kalacağı için büyük hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

“Fiziksel olarak hâlâ Cupidville’e gidemediğim için evden çalışmak zorundayım. Sanırım... fazla olan aşk meleği adaylarını buraya getirmen gerekecek.”

Kaşlarını çattı. “Buraya mı?”

Başımı salladım. “Evet. Onları burada, peri diyarında eğiteceğim.”

“*Tekrar* alınma ama bu pembe bok kafalıları nasıl eğiteceğini gerçekten biliyor musun?”

“Bununla başa çıkabilirim.”

Bana bir kez daha baktı ama sonra omuz silkti. “Peki ya eşlerin? Altlarına mı sıçacaklar?”

Muhtemelen. “Hayır. Anlayacaklardır.”

Sev ikna olmuş görünmüyordu ama konuyu da uzatmadı. “Onları şimdi getirmemi ister misin?”

“Evet, hadi yapalım şunu...” Yüzümü buruşturarak duraksadım. “İşedikten hemen sonra.”

Gördünüz mü? İşeme olayı. Bu bir sorundu.

BÖLÜM ALTI

Banyodaki işim bittiğinde ön odaya geri döndüm, ancak içeriye doldurulmuş bir düzine aşk meleğini görünce tökezleyerek durdum. Oda birden küçücük gelmeye başlamıştı.

Sev beni daha önce bu aşk meleklerinin eğitimde başarısız oldukları konusunda uyarmış olsa da şu ana kadar pek aklıma yatmamıştı. Şimdi karşımda olduklarına göre nedenini anlayabiliyordum.

Aşk meleklerinden oluşan rengarenk bir ekip. Deri ceketliler, gotik makyajlılar, *hipster*'lar, inekler, birkaç tuhaf görünümlü peri... Bir hatun sanki gerçek bir prensesmiş gibi balo elbisesi giymişti. Bir diğerrinin elinde sanki mesajlaşırken ölmüş gibi yapışmış bir cep telefonu vardı. Artık çalışmamasına rağmen kaydırmaya çalışıyordu. Lanet bir trol aşk meleği bile vardı. Bir *trol*.

Basitçe, yeni pembe saçları ve kırmızı kanatlarıyla bile aşk meleği tiplemesine benzemiyorlardı. Dürüst olmak gerekirse, öbür dünyadaki işleri olarak bunu seçmiş olmalarına çok şaşırmıştım.

Sev'in yanında durmak için odaya doğru ilerledim.
“Bunlar stajyerler mi?”

Yanındaki bir aşk meleğine kur yapıyor, parmağını kolunda gezdirerek fiziksel durumlarından faydalaniyordu. Ya bir fetişi vardı ya da öldüğünde bir kostüm partisindeydi çünkü yüzü kafatasına benzeyecek şekilde boyanmıştı, üzerinde de dar, vücudunu saran, arkası açık deri bir kıyafet vardı. Ölmek için ne zamandı ama.

“Sev!” Beni görmezden gelmeye devam edince meme ucunu çimdikledim.

Göğüs kaslarını ovuştururken bana ters ters baktı.
“Bir şeye mi ihtiyacın vardı?”

“Evet! Yardım et,” diye fısıldadım.

Şu anda bana bakan çok fazla aşk meleği vardı ve kendimi tamamen zor durumda hissediyordum. Gözümü korkutuyorlardı. Sanki tüm tembellere ceza vermek zorunda kalan bir öğretmen gibiydim. Yaklaşan bir isyan seziyordum. Neden bunu yapabileceğimi düşünmüştüm ki?

“Onlara sadece Şehvet bokunu nasıl üfleyeceklerini ve birkaç ok atmayı öğret. Gerçi çok umutsuzlar, o yüzden ben olsam fazla heyecanlanmazdım.”

“Pozitifliğin için teşekkürler,” dedim kuru bir sesle.

“Patron sensin, o yüzden bu işçilerin canına oku ya da bu pislikleri yok et.”

Dönüp onlara hitap etmek için odanın önüne doğru yürüdüm. Dürüst olmak gerekirse yürümüyordum. Yani, paytak paytak yürüyordum.

“Pekâlâ, aşk melekleri,” dedim onlara hitaben. “Tanıştığımıza memnun oldum, ben Emelle.” Onlara bileğimin iç kısmını çevirerek aşk meleği numaramı ve patron işaretimi gösterdim. “Son eğitiminizde başarısız olduğunuz için görevi ben devralıyorum.”

Tamamen sıkılmış bir şekilde bana baktılar. Arka tarafta bir çiftin öpüştüğüne emindim. Ayrıca... şu içmek için pipoyu nereden bulmuştu?

“Pekâlâ, çocuklar, dikkatinizi verin,” dedim ellerimi çırparak. Dikkatlerini vermiyorlardı.

“Hey, mola ne zaman?” diye sordu trol aşk meleği.

“Evet, peki biz ne zaman tatile çıkacağız?” diye sordu bir başkası.

İşte bu kadardı. Gözlerimi kısıtım, kanatlarımı kabartarak melek gücümün bir kısmının geçmesine izin verdim, böylece bir gece lambası gibi parlamaya başlamıştım. Nasıl kullanacağımı bildiğim tek melek gücü buydu ama etkileyici görünüyordu. “Hey!”

Aşk melekleri sonunda bana bakmaya tenezzül ettiler. “Dinleyin, direkt söyleyeceğim. Sizler tamamen berbatsınız,” dedim onlara. Sev onlarla alay edercesine gülmeye başladığında ters ters baktım ama devam ettim. “Berbat olmayı bırakıp iyi birer aşk meleği olursanız puf olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmazsınız. İşle birlikte gelen tüm avantajları istiyorsanız bunu hak etmeniz gerekecek.”

“Evet, siz şerefsizler yine başarısız olursanız kesinlikle puf olursunuz,” diye ekledi Sev.

Mutsuzluklarını homurdanarak dile getirdiler. “Bu işi siz seçtiniz, buna mahkûmsunuz,” dedim onlara. “O yüzden kendinizi toparlayın, yoksa ilk aşk meleğimi puflatmak zorunda kalacağım ve bunu yapmak zorunda kalmak istemiyorum.” Tehdidin bir süre havada asılı kalmasına izin verdim. Herhangi birini gerçekten yok edebilir miydim bilmiyordum ama uyarı işe yarıyormuş gibiydi, beni biraz daha ciddiye alıyormuş gibi görünüyordlardı. “Hepiniz Dünya âlemine atandınız, bu yüzden sizi Sevgililer Günü’ne hazırlamamız gerekiyor. Sadece bir haftamız var. İşe biraz Flört Dokunuşları çalışarak başlayalım.”

Kimse kıpırdamadığında onlara süper korkutucu bir şekilde baktım. Ya da bakamadım. Elbisemin dikişleri neredeyse patlamak üzereydi, ayaklarım ayakkabılarıma sığmayacak kadar şiştiği için yalınayaktım ve saçlarım berbat görünüyordu.

Daha etkili olması için parmaklarımı şıklatarak fesih butonunun görünmesini sağladım. Bu da onları hemen harekete geçirdi. Sırıtişımı zar zor bastırıyordum. Şu anda tamamen onların canına okuyan patrondum.

“Birbiriniz üzerinde pratik yapın. Ten tene en iyisi,” diye açıkladım, sonra parmağımı Sev’in şahdamarında gezdirirken gücün nasıl görünmesi ve çalışması gerektiğini gösterdim. Yüzünde aptal bir ifade belirdi. “Tatlım. Sevişmeden önce dışarı çıkıp ay ışığı altında biraz yemek yemeye ne dersin?”

Kaşlarımı çattım. “Flörtten anladığın bu mu?”

“Çok doğru.”

Aşk meleklerine geri döndüm. “Görelim bakalım.”

Ayrılarak pratik yapmaya başladılar, oda hemen romantizmle dolmuştu. Balo elbiseli kız kıkırdamaya başladı, gotik adam bir *rock* metal grubunun şarkı sözlerini Shakespeare gibi okuyordu, cep telefonlu kız da çapkın *hashtag*’lerle konuşmaya başladı.

Çok geçmeden hepsi gevşedi. Onlara Flört Dokunuşlarını biraz daha ustalıkla nasıl kullanacaklarını gösterdim. Birkaç deneme daha yaptıklarında ilk düşündüğüm kadar umutsuz olmadıklarını anladım. Gerçekten *denediklerinde*, gayet iyi yapıyorlardı. Bu grup için motivasyon anahtar gibi görünüyordu.

Bir saat kadar Flört Dokunuşları çalıştıktan sonra, bir gün için yeterince çalıştığımı hissettim. “Pekâlâ, millet, sanırım bugünlük bu kadar yeter. Ara verelim ve yarın antrenmana devam edelim.”

Aşk melekleri etraflarına bakındılar. “O zamana kadar ne yapmalıyız?”

“Şey...” Lanet olsun. Hepsiyle ne yapacaktım ben? Onları Cupidville’e geri gönderemezdim çünkü zaman tüneli işleri bozardı. “Size kalacak bir yer ayarlayacağım. Ben dönene kadar burada takılın.” Duraksadım. “Ancak benim yatağında seks yapmak yok. Ya da kanepe. Ya da banyomda. Aslında, burada hiçbir şekilde seks yok, anladınız mı?”

Hayal kırıklığına uğramış görünüyorlardı.

Sürüne sürüne odadan çıktım ve eşlerimi bulmak

için dışarı yöneldim. Önce Ronak'ı buldum. Dışarıda, her zamanki gibi antrenman yapıyordu. Devasa kayaları kaldırıyor, yere düştüklerinde yeri sarsmalarına rağmen onları çakıl taşıymış gibi avluya fırlatıyordu. Ronak'ın kasları kabarıyordu, tuniğini çıkarmıştı, teri bronz teninden aşağı kayıyordu... ve ben yine azmıştım.

Beni fark ettiğinde kucağındaki kayayı sanki hiçbir şey değilmiş gibi tek eliyle başının üzerinden fırlattı. "İşin bitti mi, küçük iblis?"

"Benim küçük bir yanım yok," dedim karnımı işaret ederek.

Yaklaşır yaklaşmaz elimi tutup beni kendine doğru çekti. Adamın terlemesine aldırımyordum bile çünkü artık karın kaslarıyla V'si tam önümdeydi, bu şeye bakmak çok güzeldi.

"Doğru değil," dedi parmaklarımı yüzünün önünde kaldırarak.

Çok yavaşça serçe parmağımı kaldırıp ağzına almasını izledim. Sıcak, ıslak dili parmağımın etrafında dans ederken ve dişleri parmağıma hafifçe sürtünürken nefesim kesildi. Parmağımı ağzından çıkardığında gözleri benimkilere kilitlendi.

"Bu parmak hâlâ küçük," dedi boğuk bir sesle.

Sertçe yutkunarak başımı salladım. Dürüst olmak gerekirse neye kafa salladığımı bile bilmiyordum. Parmağım ağzına girer girmez ne hakkında konuştuğumuzu unutmuştum.

Elimi pantolonunun önüne doğru çektiğini hissedene

kadar kuyruğunun koluma dolandığını fark etmemiştim. Elim onun sert aletine geldi, onu avucumun altında hissettiğim anda içimin ısındığını hissettim.

Elleri elbisemin üzerinden göğüslerimi avuçlamak için hareketlendiğinde başparmaklarını meme uçlarıma vurdu. “Sonra bu küçük meme uçları var. Pembe, sivri ve mükemmel.”

Eğilip keskin köpek dişini boynumun kıvrımına sürtüğünde nefesi boynumu okşuyordu. Kirpiklerim otomatik olarak kapandı. Kuyruğu dikkatimi aletine vermemi istiyordu; ben de onu sertçe, tam da sevdiğini bildiğim şekilde sıktım.

Göğsünden alçak sesle homurdandı, sonra eli beni kalçalarımın arasından kavrayacak şekilde hareket ettiğinde diğer kolu beni belimden tutmasaydı yere düşebilirdim.

Avucunu zonklayan klitorisime bastırduğunda benden bir inilti kaçtı ve gülümsemesini boynumda hissettim.

“Peki ya bu? Buradaki küçük amcık? Sikim için mükemmel boyutta.”

Bu sefer dizlerim gerçekten de büküldü ama o sadece beni göğsüne doğru tutuyordu, ayaklarım artık yere değmiyordu bile. Bunu beni kendisine yapıştırmadan da yapıyordu; çıkıntılı göbeğime dikkat ederek, vücudumun garip şekline rağmen beni sıkı ve sabit bir şekilde tutuyordu. Üstelik tüm bunları tek koluyla yapıyordu.

Sonra... Orgazm oldum. Aynen böyle.

Saklamaya çalışıyordum çünkü... Tanrı aşkına, bu

çok utanç vericiydi. Ancak Ronak geri çekilip bana baktı. Hâlâ orgazmın etkisiyle titriyordum, kendimi tutmaya çalışmaktan yüzümü buruşturduğuma emindim.

“Az önce... az önce orgazm mı oldun?”

“Ne? Hayır,” dedim hemen. “Bu çok saçma. Kimse aptalca bir dokunuşla orgazm olmaz.”

Pislik Alfa gülümsedi. “Sen *orgazm oldun*. Az önce elime boşaldın. Sana neredeyse dokunmadım bile.”

“Boşalmadım. Yanılıyorsun.”

“Elime karşı vajinanın sıkılaştığını hissettim. Elbisenin içinden bile. Ayrıca unutuyorsun, kokusunu *her zaman* alabilirim.”

Kahretsin. Şimdi çok ukala olacaktı.

“Kapa çeneni,” dedim ona.

Pislik herif gülüyordu.

“Lanet olsun. Onu yine heyecanlandırdın mı? Arzusunun kokusunu buradan alabiliyorum. Ayrıca... boşaldı mı?”

Evert, Sylred ve Okot’un üçünün de burun delikleri açılmış bir şekilde yukarı doğru yürüdüklerini gördüm. Ne kadar utanç vericiydi.

Ronak başını sallarken kanatları şişti. “Evet, yaklaşık üç saniye sonra.”

“Bugünlerde çok çabuk oluyor,” diye düşündü Evert, her ne kadar bu durumdan memnun görünse de.

“Bu doğru,” dedi Sylred; “İç çamaşırı günde en az bir kez sıırıslam oluyor.”

“Siz beni cinsel olarak kızdırıyor ve tahrik ediyorsunuz!” diye savundum. “Ayrıca ben *o kadar da* kötü değilim.”

Ayakta duramayacak kadar azgın olduğum için hâlâ Ronak’ın kolunda sallanırken kendimi savunmak biraz garipti.

“Lanet olası lamassunun sabah ihtiyaçlarını karşıladığını sanıyordum?” diye sordu Evert.

Kaşlarım kalktı. “Siz bunu takip mi ediyorsunuz?”

“Eşimizin doyduğundan emin oluruz,” diye yanıtladı Sylred.

“Yani ben yokken hepiniz benim hakkımda mı konuşuyorsunuz? Ne, çetele mi tutuyorsunuz?”

“Daha çok bir program gibi,” diye itiraf etti Sylred.

Onlara gözlerimi kırptırdım. Bu kadar düzenli oldukları için aşağılanmalı mıydım, yoksa etkilenmeli miydim emin değildim.

“Artık ayakta durabilirim,” dedim Ronak’a.

“Seni yere indirmemi istiyorsan *aletimi* bırakman gerekecek, *tabii* bırakabilirsen.”

Aramıza baktım ama... evet, göbeğimin ardında bir şey göremiyordum. Hâlâ onun aletini sıkmakta olan elimi bıraktım. “Başardım,” dedim, muhtemelen söylemem gerekenden daha büyük bir gururla.

BÖLÜM YEDİ

Ronak beni yere bıraktığında tek başıma dik durmanın ne kadar ağır olduğunu hemen hatırladım. İçimden beni tekrar kaldırmasını istemek geliyordu ama direniyordum. “Amorette nerede?”

“Öğle yemeği yemek için içeri girdiğimizde inimizin aşk melekleriyle dolu olduğunu görmek bizi çok şaşırttı,” dedi Sylred bana bakarak. “Onlarla oynuyor ve kanatlarını gösteriyor.”

Ronak iç geçirdi. “Neden inimiz aşk melekleriyle dolu?”

“Ah, sadece biraz antrenman yapmam gerekiyordu,” dedim umursamazca, elbisemdeki hayali tüyleri toplarken. “Biliyorsunuz, Dünya’da neredeyse Sevgililer Günü. Bu bizim en yoğun sezonumuz. Ayrıca Sevgililer Günü biz aşk melekleri için önemlidir. Özeldir.”

Ronak gözlerini kıstı. “Onları eğitmeyi bitirdin mi? Ayrıca Sev’e izin aldığını söyledin mi?” diye sordu Sylred.

Kanatlarımın altındaki siyah beyaz yaldızlı tüylerimle oynuyordum. “Şey, evet. Ona söyledim.”

“Kaşıntılı. Söylemediğin ne varsa söyle,” dedi Evert.

Ayaklarımı sürüdüm. “Varsayımsal olarak, şu anda çalışma odamızda bulunan bu on iki aşk meleği adayının gerçekten berbat aşk melekleri olduğunu, onları önümüzdeki hafta boyunca eğitmem gerektiğini söylesem bu durum hakkında anlayışlı ve destekleyici olur muydunuz?”

Ronak’la Evert iç çektiler.

“Şunu açıklığa kavuşturalım. Son bir meseleyi hızla halledip doğum iznine çıkmak yerine evimize bir sürü aşk meleği davet ettin ve onları bir hafta kalmaya çağırdın,” dedi Ronak kuru bir sesle.

“Varsayımsal olarak,” diye cevap verdim.

Burnunun kenarını sıkarak derin bir nefes aldı.

“Kurtul onlardan,” dedi Evert.

“Varsayımsal olarak yapamam çünkü varsayımsal olarak onları eğitmek zorundayım, yoksa çok geride kalacağız. Sevgililer Günü’nün mahvolmasına izin vermem!”

“İnimizde kalamazlar, Emelle,” dedi Sylred sakince. “Yer yok.”

“Biliyorum. Bu yüzden *anlayışlı ve destekleyici* olmanızı, çalışmadığımız zamanlarda onları nereye saklayacağımı bulmama yardım etmenizi umuyordum. Varsayımsal olarak,” diye ekledim çabucak.

Yüzlerindeki ifadeye bakılırsa *varsayımlarımın* kimseyi kandırmadığından emindim.

Sylred başını düşünceli bir şekilde öne eğdi. “Onlar için bir yer bulabiliriz.”

“Onu cesaretlendirme. Küçük bir şey yapacak, bir saat içinde bitirecek ve sonra izne çıkacaktı,” diye hatırlattı Ronak. “Her an bebeğimizi doğurmak üzereyken bir hafta boyunca aralıksız çalışmayı kabul etmemesi gerekiyordu.”

“Kesinlikle,” diye ekledi Evert kollarını kavuşturarak.

Bir grup baskın erkekle çiftleşirseniz böyle olurdu. “Eğer nerede kalabileceklerini bulmama yardım etmeyecekseniz kendim yaparım!” Hışımınla uzaklaşmak için döndüm. “Varsayımsal olarak!” dedim omuzumun üzerinden.

Okot araya girmeden önce beş adım bile atamamıştım. “Sevgilim,” dedi kollarımı nazikçe tutarak.

Ona bakmıyordum. Çok kızgındım.

“Tüm bu tartışmalar ve stres senin için de bebek için de iyi değil,” diye mırıldandı.

“O zaman *o genfinlere* benimle tartışmayı bırakmalarını söyle,” diye karşılık verdim.

Kötü bir sihir numarası gibi, tüm *o genfinler* bir adım öne çıktılar, böylece dört eşim tarafından çevrelenmiş oldum.

“Sana söyledim, elbette onlara kalacak bir yer bulacağız,” dedi Sylred, şefkatli bir hareketle saçlarımı omuzumun üzerinden geçirerek.

Ronak kuyruğunu belime doladı, Evert ise göğsünü sırtıma bastırdı. Okot hâlâ kollarımı tutuyordu.

Gözlerimi kısıtım. “Ne yaptığınızı biliyorum ve bu işe yaramayacak.”

Evert eğilerek enseme ısırmağa başladı. “Ne demek istediğini anlamıyorum. Aydınlat bizi.”

“Sinsi dokunuşlarınızla beni yumuşatmaya çalışıyorsunuz.”

“Sinsice yaklaşmıyoruz, küçük iblis,” dedi Ronak kırdayarak. “Seni üzdük ve şimdi seni rahatlatıyoruz.”

“Sevgililer Günü sizin için neden bu kadar önemli?” diye sordu Sylred.

“Çünkü yılın, insanların gerçekten çabalıyor görünüşü tek zamanı. Randevular. Seni düşünen hediyeler. Flörtler. Aşk. Seks. Herkesin aşkı kutlamak için bir gün ayırdığını görmek çok güzel. Her gün yapmamız gereken de bu. Herkes sevdiklerini sevmek için zaman ayırsa ve bu sevgiyi onlar için anlamlı olan her şekilde ifade etse hayatın nasıl olacağını hayal edin. Bir aşk meleği olarak hayalim bu. Bu sevgi her zaman el üstünde tutulurdu. İşte Sevgililer Günü bu yüzden önemli, tamam mı? Bize bir an durup sevdiklerimizi takdir etmemizi hatırlatıyor.”

Hepsi anlamış gibi başlarını sallayarak beni okşamağa devam ettiler. Kaşlarımı çatıp tatlı dokunuşlarına baktığımda şüphelerim artmaya başlamıştı.

“Sana zor anlar yaşattığımız için özür dileriz, Kaşıntılı. Sadece biraz ara vermeni ve rahatlamayı istiyoruz,” dedi Evert. “Sevgililer Günü olayını anlıyoruz.”

Bekle. Evert *özür mü diliyordu?* Tamam, ciddi bir sorun vardı. Klozet kapağını açık bıraktığı için özür bile dilememişti. İçine düşmüştüm, iğrenç tuvalet suyu her yerime bulaşmıştı. Üstelik sıkışmıştım. Evet, sıkışmıştım. *Sıkışmıştım*. Yani, kıcıımı geri çıkaramamıştım. Yardım çağırmak zorunda kalmıştım ve Evert beni çekip çıkarmak zorunda kalmıştı. Bunun ne kadar aşağılayıcı olduğu hakkında bir fikriniz var mıydı? Üstelik herif gülmüştü!

Gözlerimi ona diktim. “Neler oluyor?”

“Hiçbir şey,” dedi Evert çok hızlı bir şekilde.

Gözlerimi Sylred’e çevirdim. Benden hiçbir şey saklayamazdı. “Syl?”

Elini pembe saçlarında biraz gergin bir şekilde gezdirdi. “Şey, kasabadan dönerken bir mektup aldık ve-”

Sylred daha fazla konuşmadan Evert eliyle ağzını kapattı. Ardından cebinden bir mektup çıkardı ama ben onu kapmaya çalıştığımda başımın üzerinde tutup Ronak’a uzattı.

Siyah gözleri sayfalar arasında gezinirken Ronak’ın kaşlarının çatılışını izledim. İşi bittiğinde mektubu Evert’e uzattı, o da hâlâ eliyle Sylred’in ağzını kapatıyordu. Sylred bana neler olduğunu anlatmak zorunda olmadığına sevinmiş gibi orada öylece duruyordu.

“Eee?” diye sordum ellerimi kalçalarımaya koyarak.

Sylred’le Evert Alfa’ya baktılar, Ronak ise bakışlarını bana dikti. “Ebeveynlerimiz tatilden dönmüş.”

BÖLÜM SEKİZ

Yatak odamızdaki ortak dolabımızın zemininde oturdum, tamamen çıplaktım.

Ağlıyordum.

Evert beni böyle bulmuştu.

Banyodan yeni çıkmış hâlde içeri girdi ve olduğu yerde durdu. Mavi gözleri hemen göğüslerime gitti. Yani, devasa oldukları için anlaşılabilir bir durumdu. Yine de ağladığımı fark edecek kadar başını kaldırıp bakması beş saniyesini aldı.

Gözleri açıldığında hemen yanıma diz çöktü. “Neyin var?”

“Hiçbir şey uymuyor,” dedim ve burnumu çektikten sonra kucağımdaki yemek kutusunu karıştırdım.

Evert yüzünü buruşturdu. “Sana kaç kere balığı konserve den yemeyi bırakmanı söyledik?”

Onunla göz göze gelince küçük balığı yavaşça kaldırıp spagetti eriştesi gibi höpürdeterek yedim.

“İğrençsin, Kaşıntılı.”

“Acıktım.”

“Çürümüş kış gibi kokuyor.”

“Şu anda saldırıya uğramış hissediyorum.”

Son balığı da yedikten sonra kutuyu eğip içindeki suyu içtim. Evert öğürmeye başladı.

Boş tenekeyi elimden kaptığı gibi dolaptan dışarı fırladı ve bahçemizdeki ağaçtan koparıp ısıttığı bir limonla içeri daldı.

Bana verdiğinde hemen soyup en sevdiğim lolipopmuş gibi emmeye başladım. Bunu bana sadece balık nefesime yardımcı olması için verdiğinden emindim ama nedeni ne olursa olsun biri bana yiyecek getirdiğinde minnettar oluyordum.

“Şu balık bokunu yemeyi kes, yoksa bir daha sikimi yalamana izin vermem.”

Homurdandım. “Yapabilirmişsin gibi.”

Bana bir an için gözlerini kırıştırdı, sonra omuz silk-ti. “Evet, haklısın. Bu kötü bir blöftü.”

Başından beri niyetinin bu olduğunu bildiğim küçücük bir gülümseme patlattım. Beni nasıl güldüreceğini her zaman bilirdi.

“Tüm aşk meleklerini hallettiniz mi?”

Başını sallayarak önümde yere oturdu. “Hepsini kasabaya yerleştirdik. Sev onlara, sen etrafta yokken bir bok yaparlarsa onları Cupidville’e geri göndereceğini ve on yıl boyunca evrak işleriyle uğraşmaya zorlayacağını

hatırlattı. Bu tehdit, küçük pislikleri gece boyunca uslu durmaları için yeterince korkutmuşa benziyordu.”

Başımı sallayıp saçımla oynadım.

“Kaşıntılı?”

Kirpiklerimin arasından ona bakıp burnumu çektim. “Efendim?”

Şaşırtıcı derecede nazik bir hareketle elini karnıma bastırdı ve göz göze gelecek şekilde eğildi. Bebek ilgiyi hissetmiş gibi karnım çok belirgin şekilde gerildi, bebek tek-meliyordu. Derim gerilirken kaşlarımı çattım. “İçimden çıkmaya çalışan bir uzaylı varmış gibi görünüyor.”

Evert bebeğin tekmelediği her yeri okşuyordu. “Oğlum babasıyla takılmak istiyor.”

Kaşlarımı kaldırdım. “Erkek mi? Erkek olduğundan bu kadar emin misin?”

“Bu sefer kesinlikle erkek olacak,” dedi Evert kesin bir ifadeyle.

Gülümseyerek bebek sakinleşene kadar onunla birlikte karnımı okşadım. Beni tekmelemek zavallı şeyi gerçekten yoruyormuş gibi görünüyordu.

“Seni gerçekten neyin rahatsız ettiğini bana söylemek ister misin, Kaşıntılı?”

Burnumu koluma silerek başımı salladım. “Yok bir şey. Ben iyiyim. Sadece başka bir hormonal çıldırma daha.”

Bana inanmadığını belli eden bir bakış attı ve siyah kuyruğu koluma dolandı. “Eğer gitmek istemiyorsan...”

“Hayır, gitmek istiyorum,” dedim çabucak. Gözyaşlarına boğulmuş yüzüme şüpheyle baktı. “İstiyorum. Sadece Resha...”

Evert başını salladı. “Ronak’ın annesi tam bir sürtük. Ona aldırış etme. Ailemizin geri kalanı seni seviyor.”

“Resha’yı son gördüğümde Amorette’e beş aylık hamileydim. Bana uygun olmayan bir eş olduğumu ve Ronak’ı ‘ürkütücü aşk büyümü’ kullanarak bana bağlanması için kandırmış olmam gerektiğini söyledi,” diye hatırlattım ona.

Evert hatırlayınca kaşlarını çattı. “Evet, Ronak ondan sonra onunla görüşmedi. Burada hoş karşılanmıyordu ama mektupta gururunu bir kenara bırakıp kendini aşmaya hazır olduğu yazıyor.”

“Evet,” diye kabul ettim, hâlâ çelişkili hissediyordum.

“Sadece söyle, Kaşıntılı. Eğer onu orada istemiyorsan icabına bakarız.”

Bu tatlı bir teklifti, ciddi olduğunu biliyordum ama başımı salladım. “Hayır, onu orada istiyorum. Sadece bunun geçen seferkinden daha iyi geçmesini istiyorum.”

“Bu konuda fazla endişelenme. Resha bir sürtük. Her zaman öyleydi. Onu etkilemek için endişelenmene gerek yok.”

Biraz homurdandım, sonra şımarık karnıma baktım. “Bana bak. Şu anda etkileyebileceğim tek şey bir mezura çünkü acayip *genişim*,” dedim ellerimi vücudumda gezdirerek.

“Hey, burada ne yapıyorsunuz?” dedi Sylred, Ronak’la Okot içeri girerken. Çıplak ve şiş gözlü hâlimi fark ettiklerinde yüzlerindeki ifade hemen endişeye dönüştü.

“Sorun nedir, sevgilim?” diye sordu Okot önümde diz çökerek. Ayaklarımı tutup başparmaklarıyla kemerlerime doğru miktarda basınç uygulayarak nazikçe masaj yapmaya başladı.

İnledim.

“İnleme, yoksa hepimiz buradan sert aletlerle çıkarız,” dedi Evert.

“Elimde değil. İyi hissettiriyor.”

Evert beni neden dolapta çıplak ve ağlarken bulduğunu anlatırken Okot gülümseyerek ovmaya devam etti.

“Eğer bu senin için çok stresliyse bize söyle, yemeği iptal edeyim,” dedi Ronak.

Başımı salladım. “Hayır. Gitmek istiyorum. Sadece annenin yanıldığını kanıtlamak, ona iyi bir eş ve iyi bir anne olduğumu göstermek istiyorum,” dedim. “Ancak kirpi balığı gibi görünüyorum, ayrıca elbiselerimin hiçbirisi üzerime tam oturmuyor,” diye itiraf ettim, kendimi yine mahcup hissederek.

Şakacı bir gülümsemeyle, “O zaman buraya sana bu konuda yardımcı olacak birini getirdiğimiz için çok şanslıyız,” dedi Ronak.

BÖLÜM DOKUZ

Merakla ona baktım. “Bana yardım edecek biri mi? Kim?” diye sordum merakla.

Sylred bana cevap vermek yerine bir bornoz uzattı, Evert de onu giyebilmem için hareketlendi. Okot ayağa kalkmama yardım etti, sonra beni arkadaşım Mossie’nin kızımla yerde oynadığı odanın önüne götürdüler.

Mossie, Amorette’e sarmaşıklarının ve çiçeklerinin yetiştiği kafa derisini nasıl düzgün bir şekilde sulayacağını gösterirken gülümsedim.

Beni gören Mossie ayağa kalkıp ellerini çıırttı. “İşte buradasın! Eşlerinin bana aldırıldığı elbiseleri görmeyi bekle. Çok güzel görüneceksin!”

Çocuklar Amorette ile ön odada kalırken Mossie’yle yatak odama geri döndük. Daha önce fark etmemiştim ama yatağın üzerinde bir yığın elbiseyle bir sıra yeni ipek terlik vardı.

“Tamam,” dedi Mossie hiç vakit kaybetmeden. “Hadi seni aileyle buluşturmak için süsleyelim ki onlar da seni benim kadar sevebilsinler.”

O ilk seçtiğim elbiseyi çekiştirmeye başlarken ben de bornozumu çıkardım. “Ya sevmezlerse?” diye sordum endişeyle.

Parlak yeşil gözleri beyaz elbiseye takıldığında hemen onu üzerimden çekip aldı, başka bir tane seçmek için yığına gitti. “Eğer sevmezlerse canları cehenneme. Sen *aşk meleğisin*. Zalim prensimizi kalbine sapladığın bir Aşk Oku ile tek başına öldürdün. Diyarı olması gerektiği gibi, tüm perilerin eşit sayıldığı bir yere döndürmeye yardım ettin. Senin sayende artık itlaf oyunları ya da masumlarla dolu hapishane kuleleri yok. Yeni hükümdarımızın kim olacağı konusunda söz sahibi olduk ve yeni kralla kraliçe yüzyıllardır sahip olduklarımızın en iyisi, *senin* sayende. Harika bir annesin ve adamlarının toplum içinde her zaman sert sopalarla gezmesine bakılırsa harika bir eşsin. Sen harikasin,” diyerek beni başka bir elbisenin içine sokarken sırtımdaki bağları çekiştirdi.

“Teşekkürler, Moss,” dedim sessizce. “Hey, şöyle nasıl gidiyor... neydi onun adı? Turny mi?”

“Ah, o mu?” dedi küçümseyerek. “Her şeyi bitirdim.”

“Bir daha mı? Bu ayki dördüncü terk ediş.”

Omuz silktili. “Benim ihtiyaçlarımı karşılamıyordu. Ya da çiçeklerimin ihtiyaçlarını,” dedi, elini kafasından fırlayan ayçiçeklerinin üzerinde gezdirerek.

Bu konuda ayrıntıya girmesini istemediğimden oldukça emindim, bu yüzden konuyu kapattım.

Mossie etrafımda dolaşarak beni bir aşağı bir yukarı

süzdü, dudakları düşünceli bir şekilde büzülmüştü. Sonunda başını salladı. “Sarı senin rengin değil,” dedi kararlı bir şekilde ve elbiseyi elimden çekip aldı.

Korse stilleri, renkler ve diğer saçmalıklar hakkında kendi kendine mırıldanarak birkaç seçenek daha sıraladıktan sonra sonunda gümüşü bir elbise seçti. Başına geçirdiğinde kumaşı hemen hoşuma gitmişti. Yumuşak ve pürüzsüzdü, diğer seçenekler gibi ağır hissettirmiyordu.

Mossie arkadaki bağları bitirdiğinde beni incelemek için ön tarafa geldi ve yeşilimsi yüzüne bir gülümseme yayıldı. “İşte bu.”

“Emin misin?” diye sordum, ellerimi gergin bir şekilde ön tarafta gezdirerek.

Boy aynasına doğru yürümek için hamle yaptım ama bir eliyle gözlerimi kapatarak beni durdurdu. “Olmaz. Ben saçını ve makyajını yapana kadar bakmak yok. Şimdi gel, banyoda her şeyi hazırladım bile.”

Beni yatak odasından çıkarıp banyoya götürdü. Aynanın karşısına geçerek makyaj masasına oturdum.

Mossie önce saçlarımla ilgilendi. Pembe saçlarımın bazı kısımlarını tepemde bir gül bandı varmış gibi görünecek şekilde sararken saçlarımı hassasiyetle tarıyordu. Ortaya kristaller ekledi, ardından kıvrıcık dalgalarımın geri kalanını hafif kokulu bir yağla yumuşattı. Bulduğu asi saç tellerini küçük bir pirinç silindire kıvrıyordu.

Bundan tatmin olduğunda yüzümü her türlü pudra, kalem ve renk pigmentiyle boyamaya başladı.

Hatta elindeki makas ve Ortaçağ cımbızlarına ben-

zeyen garip bakır şeylerle bana doğru geldi. Kaşlarımı yormaya başlayınca şaşkınlıkla irkildim.

“Ah!” dedim kaşlarımı çatarak.

Yine de durmadı ya da yavaşlamadı; beni bir tavuk gibi yoluyordu. Özellikle acı veren bir tutamı kopardığında elimi zavallı kaşlarımın üzerine bastırıp elini tokatlayarak uzaklaştırdım. “Tamam! Yeter! Yeter artık! Bununla başa çıkamam.”

“Lütfen. Amorette’i vajinandan dışarı ittin. *Vajinandan,*” diye vurguladı, sanki on altı saatlik doğum sancımı ve ağrı kesici olarak elimde sadece biraz patlıcanla bir bardak peri suyu olduğunu unutmuşum gibi. Ağrı kesiciymiş, hadi oradan. *Her şeyi* hissetmişim.

Elimi alnımdan çekip koparmaya devam ettikten hemen sonra, “Bunun üstesinden gelebilirsin,” diye beni temin etti. “Neyse ki çok hoş bir kavisin var ama her şey temizlikle ilgili. Bu işlere devam etmelisin. Kuş otlarını fark etmediğimi sanma. Senin için onlara ağda yapmak üzere uğrayacağım.”

Hemen ellerimle kasık bölgemi kapattım. “Şu anda vajinama yaklaşırsan seni annesinin tırnak kırpıntılarını yemeyi seven o adama âşık ederim.”

Burnunu tiksintiyle kırıştırdı. “Tehditler gerçekten gerekli mi?”

“Kızımın mağarasına sıcak balmumu dökmek istediğinde, evet, tehditler uygun olur.”

Gözlerini devirdi ve gözlerimle dudaklarıma son rötuşları yapmadan önce nihayet cımbızı bıraktı. “İşte,”

dedi gururla. “Hepsi bitti. Gözlerini kamaştıracaksın.”

Ayağa kalkmama yardım ettiğinde aynaya döndüm. Çenem şaşkınlıkla açıldı. Yansımamı bile tanıyamıyordum. Son zamanlarda olduğum hımbıl, seksi dağınıklık yerine ayaklarını göremeyen şişman bir hamile hatundan daha fazlası gibi görünüyordum.

Elbise beni daha büyük göstermeden kıvrımlarımı vurguluyordu. Elbisenin malzemesi vücudumu sıkmadan sarıyor, beni büyük bir top gibi göstermiyordu. Elbisenin üst kısmı göğüslerimin arasından hafifçe aşağıya doğru iniyor ve bir şekilde mütevazı dururken göğüslerimi vurguluyordu. Arkamda yumuşak gümüşü parıltılardan oluşan bir kuyrukla biterken kolları bileklerimden dışarı doğru genişliyordu.

Pembe saçlarım mükemmel bir şekilde toplanmıştı, yarattığı gül kıvrımları beni bir tür çiçek prensesi gibi gösteriyordu. Makyajım abartılı değildi, sadece gözlerim vurguluydu; siyahla belirginleştirilmiş, kapaklara ince bir ışıltı eklenmişti.

“Mossie, beni çok güzel gösterdin,” dedim şaşkınlıkla.

Gözlerini devirdi. “Sen *her zaman* güzelsin, ben sadece seni biraz parlatmaya yardım ettim. Gelmiş geçmiş en iyi kovan eşi gibi görünüyorsun. Sahiplen bunu.”

Gözlerim dolmaya başladığında uzanıp yanaklarıma bir tokat attı. İrkilerek geri çekildi ve birbirimize gözlerimizi kırıştıktık. “Özür dilerim, panikledim,” diye itiraf etti. “Üzerinde çok çalıştığım göz makyajını bozmanı istemedim. Ağlamak yok.”

Tekrar tokat yemekten çok korktuğum için başımı salladım. “Tamam. Not edildi.”

“Kusura bakma, bahçemde bütün hafta dikenler büyüdü. Biraz gerginim.”

Onun yerine ben irkildim. “Kulağa korkunç geliyor.”

“Öyle,” dedi ciddi bir şekilde. Kolumdan tutarak beni banyodan çıkardı. “Hadi, gidip eşlerinin ağzını sulandıralım. Bu gece senin için Amorette’le ilgileneceğim.”

“Teşekkürler, Moss. Seninle kalmayı her zaman sevmiştir.”

“Çünkü mükemmel bir zevki var,” diye cevapladı Mossie kibarca.

Koridorun sonuna ulaştığımda Mossie beni durdurdu ve önce içeri girdi. El çırpışını duydum. “Pekâlâ, dikkatinizi verin! Dişiniz ilk çıkışını yapmaya hazır.”

Sinirlerim gergin bir şekilde dışarı çıktım. Dört eşim de ayağa kalkıp bana doğru döndüler.

Dört çift göz bana kilitlenmişti ve hava yoğunlaşıyordu.

“Bu bizim işaretimiz. Hadi, evlat.” Mossie, Amorette’i aldı ve ilerlediler.

“Çok güzel görünüyorsun, anne.”

Gülümseyerek onu öptüm. “Teşekkür ederim, bebeğim. Mossie’ye iyi davran, tamam mı?”

Amorette heyecanla başını salladı. “Tamam. Kafasına yeni tohumlar ekmeme izin verecek.”

“Ah. Bu çok hoş.”

“Sonra görüşürüz,” dedi Mossie, bana bir hava öpücüğü vererek. “Çok fazla yeme, sonra da restoranın zemininde horlayarak sızma.”

“O bir kereydi,” diyerek kaşlarımı çattım.

Omuz silkti. “Herkes hâlâ bunun hakkında konuşuyor.”

Pişmanlığım yoktu.

BÖLÜM ON

Mossie, Amorette'i de yanına alarak kapıdan çıkıp gittiğinde dalgın bir şekilde ellerimi ovuşturup eşlerime baktım. Her birine bakıyordum ve hepsi inatla sessiz kalmaya devam ediyordu.

Birkaç saniye sonra daha fazla dayanamadım. “Eee? İyi görünüyor muyum?” diye sordum endişeyle.

Evert'in başını salladığını görünce sinirlerim tepeme çıktı. “Hayır. İyi görünmüyorsun. Muhteşem görünüyorsun.”

Gözlerindeki hararetli bakış karşısında sert bir şekilde yutkundum.

“Doğru söylüyor,” diye onayladı Okot, o yüce gönüllü konuşma tarzıyla. “Sen bir hayalsin, sevgilim.”

Sylred öne doğru bir adım attı ve yanağını hafifçe kavrayarak dudaklarını ağızımın kenarına bastırdı. “Sen mükemmelsin. Her zamanki gibi.”

O geri çekildiğinde adamlarımın da çok şık giyindiklerini fark ettim. Hepsi siyah ya da beyaz, kusursuz bir

şekilde oturan tuniklerle pantolonlar giymiş, süslü kemerlerle desteklenmişlerdi. Ronak kahverengi saçlarını kısa kestirmişti, sakalını da kesmişti. Sylred ise pembe saçlarını taramıştı, uzun uçları kafatasının dibinde ve kulaklarının arkasında kıvrılıyordu. Evert'in siyah saçları dağınık ama düzgündü, tıraş olmasına rağmen soluk teni çenesinde her zaman sevdiğim seksi gölgeyi gösteriyordu. Okot'un parlak kırmızı *mohawk*'ı geriye doğru taranmıştı. Hepsi o kadar yakışıklı görünüyordu ki en yakındakini aşağı itip tam burada, yerde üstüne çıkmak istiyordum.

Dudaklarını muzipçe kıvrarak, "Bize yine seksi bakışlar atıyor," dedi Evert.

"Beni suçlayabilir misiniz? Çok seksi görünüyorsunuz. Eğer çabuk olursak sadece..."

Kıkırdadılar ve Sylred başını salladı. "Zamanında yetişmek istiyorsak olmaz."

Yüzümdeki hayal kırıklığını gizlemeye çalışsam da işe yaradığını sanmıyordum çünkü Evert yine gülüyordu. "Ben Kaşıntılı'ylayım. Hadi şu pislikleri def edelim ve burada kalalım. Zaten yemeğe gitmektense üzerindeki elbiseyi çıkarıp onunla hınzırca sevişmeyi tercih ederim."

"Onu cesaretlendirme," diye güldü Sylred. "Elbisesini sonra çıkarırız," diye eklerken bana göz kırptı.

"Bunu aklında tutmanı bekliyorum," diye onu uyardım.

"Ah, sana tutman için başka bir şey vereceğiz," diye ekledi Evert kaşlarını sallayarak.

Ronak öne çıkarak dirseğini bana doğru uzattı. “Sana eşlik edebilir miyim?” diye sorduğunda sesindeki nezaketle beni şaşırtmıştı.

“Edebilirsin,” dedim utangaç bir şekilde koluna girerek.

Beni merdivenlerden yukarı ve dışarı çıkardı. Alacakaranlığın yumuşak, lavanta rengi ışığı manzarayı örtüyordu. Yolun sonuna doğru ilerlerken kuşların son şarkılarını söylediklerini duyabiliyordum.

Yolda beşimizin de rahatça sığabileceği kadar geniş, ekstra büyük ahşap bir araba bekliyordu. Ronak içeri girmeme yardım etti. Onunla Sylred’in arasına yerleşirken Okot’la Evert de karşımızda oturdu.

Arabacı atları ileri doğru iterken zihinsel olarak yedi ebeveynin de isimlerini gözden geçirmeye başladım. Hepsinin en az bir babasını kaybettiğini biliyordum ama Sylred annesini de kaybetmişti. Sylred’in hâlâ hayatta olan iki babası vardı: Yored ve Perel. Evert’in annesi Evia, babası Welk’ti. Ronak’ın iki babası vardı: Hesh ile Gullen. Ayrıca, tabii ki Ronak’ın annesi Resha.

İsimleri kafamda tekrar tekrar söylerken muhtemelen garip bir surat ifadesi takınmışım çünkü Evert kaşlarını kaldırdı. “Yine çok mu düşünüyorsun?”

Başımı salladım. “Evet,” dedim dürüstçe. “Ailenizin çok fazla ismi var ve onları pek görmediğimiz için flaş kartlar yapıyorum.”

Evert’in gözleri boş ellerime kaydı, sonra tekrar bakışlarımla buluştu. “Zihinsel bilgi kartları. Kafamın için-

de,” diye açıkladım.

Yüzüne bir sırıtma yayıldı. “Tabii ki.”

“Bir planım var,” dedim birkaç dakika daha isim çalıştıktan sonra.

“Ah, öyle mi? Peki plan nedir?” diye sordu Sylred.

“Ronak’ın annesine kendimi sevdirmeye karar verdim.”

Çocuklar bana gözlerini kırıştırdılar.

“Her şeyi planladım. Muhtemelen Delsheen gibi hoş, yüksek sosyete bir genfin dişisi olmadığım için hâlâ biraz kızgın ve muhtemelen bizi görmesine veya Amorette’in etrafında olmasına izin vermediğimiz için de üzgün. Bu yüzden, tüm bu olumsuzluklardan uzaklaşmak için o kadar sevimli olacağım ki benden hoşlanmamak imkânsız olacak, sonra da tüm bu onaylamama köprüsünün altından çok sular akacak. Gördünüz mü? Kolay,” dedim onlara, beklentiyle etrafa bakarak. Dâhiliğimi fark edip yorum yapmak zorundalardı.

Ortamı sessizlik takip ediyordu.

Evet, muhtemelen her an beni takdir edebilirlerdi.

Hâlâ bir şey yoktu.

Kaşlarımı çattım. “Bu iyi bir fikir,” dedim çünkü belli ki bunu kendi başlarına çıkaramamışlardı. Sanırım bu kovanda hepimiz dâhi olamazdık. İyi ki çok ateşlilerdi.

“Doğru anlamış mıyım diye soruyorum, planın Resha’yı senden hoşlanmaya zorlamak mı?” diye sordu Evert.

“Aynen öyle.” Gülümsedim.

Ronak boğazını temizledi. “Annem çok alfa. Çocukluğumdan beri evi, babalarımı hep o yönetti. Çok güçlü fikirleri vardır ve gerektiğinde bile geri adım atmaz. Açıkçası bu gece ondan pek bir şey beklemiyorum.”

“Demek istediği, annesinin bir sürtük olduğu ve bunu herkesin bildiği,” dedi Evert kuru bir sesle.

Ronak buna kızmamıştı bile. Sadece omuz silkti.

“Evet, onun şirretliğini tamamen tedavi edeceğim. Bu gecedен sonra, onun yeni favorisi olacağım. Sadece izleyin.”

Evert kıkırdadı. “Bu iyi olacak.”

Araba yalpalayarak durduğunda pencereden dışarı baktım ve kasabadaki şık restorana vardığımızı gördüm. Cadde bir tür panayır sebebiyle kalabalıktı, bu yüzden satıcılarla gösteri yapanlar sürüler hâlinde dışarıdaydı. Tüm yol fenerler ve her binadan sarkan büyüğü parıldayan ışıklarla aydınlatılıyordu.

“Hazır mısın?” diye sordu Sylred elini uzatarak.

“Evet, tamamen hazırım.”

BÖLÜM ON BİR

Restoran süper şık bir genfin mekânıydı ve tıklım tıklımdı. Diğerleri gibi kubbe şeklinde olan bina cilalı ahşaptan yapılmıştı. İçeri girdiğimizde -aydınlatma loşturken arka tarafta özel bir bar alanı gördüm, ayrıca aşağıdaki restorana giden bir dizi spiral merdiven vardı. Dışarıda olduğu gibi burada da her şey pürüzsüzdü, cilalı ahşaptan yapılmıştı.

Biz yaklaşırken bir genfin görevli öne çıktı. “Kovan Fircrown,” diye selamladı bizi. “Bu taraftan. Partinizin geri kalanı zaten bekliyor.”

Görevli bizi spiral merdivenlere götürdü. Her şey gibi bu merdivenler de ahşaptı, cilalıydı; çok güzel bir işçiliğe sahip olsa da dar ve dikti. Kendimi bu zorlu yolculuğa hazırlamak için derin, güçlendirici bir nefes aldım.

“Tamam, Emelle. Bunu yapabilirsin,” diyerek kendimi gerçekten güçlendirmek için boynumu iki yana salladım.

Görevliyle diğer eşlerim dönüp beklentiyle bana baktılar.

“Kendine moral konuşması mı yapıyorsun?” Evert yanımda kıkırdıyordu.

“Şu merdivenleri görüyor musun? Ölüm tuzağı gibi.”

“Düşmene asla izin vermeyiz, sevgilim,” diye beni rahatlattı Okot.

İleriye doğru yürüdüm ve görevli ölüm merdivenlerinden aşağı inmeye başladı. Sabit bakışlarını üzerimde tutarak, “Ben önden gideceğim, sen de bana tutunabilirsin,” dedi Ronak. Ardından başını Okot’a çevirdi. “Sen onun arkasında yürü,” diye emretti Alfa.

Okot başını salladıktan sonra Ronak dönüp merdivenlere yöneldi. Benim için sırtına dayadığı ön kolunu elimle tutana kadar inmeye başlamamıştı. Merdivenlerden inmenin bu kadar büyük bir şey olduğunu düşünmezsiniz ama *ben* büyük bir şey olduğum için öyleydi.

Bir elim onun kolunda, bir elim korkulukta, dikkatlice aşağı inmeye başladım ancak karanlık ve ürkütücüydü. Ayaklarımı, hatta basamakları bile göremiyordum. Dürüst olmak gerekirse kendimi çok havalı hissediyordum. İnmeyi başardığım her basamak bir şampiyonluk kazanmak gibiydi.

Neredeyse son basamağa gelmişim ki ayağım merdiveni tamamen ıskaladı ve serbest düşüşe geçtim. Okot’un beni zahmetsizce yukarı çektiğini, ellerini kollarımın altına aldığını hissetmeden önce küçük bir çığlık attım.

Omzumun üzerinden baktım. “Aman Tanrım. Hayatım gözlerimin önünden geçti.”

Okot gülümsedi ve beni merdivenlerin dibine bıraktı.

“O merdivenlerin tamamen hakkından geldim.”

“Ayağın takıldı,” dedi Evert.

“Evet ama sonuna kadar takılmamıştı,” diye itiraz ettim.

Sadece kıkırdadı.

Kolu bükülmüş hâlde beni bekleyen Ronak’ın yanına gittim.

“İyi misin?” diye kontrol etti beni Ronak.

“Evet, sadece küçük bir düşüştü. Onda biri kadar bir düşüş. Bunun olacağını biliyordum, bu yüzden zihinsel olarak zaten hazırlıklıydım. Tıpkı Amorette doğduktan sonra beni çalıştırdığın engelli parkurdan düşeceğimi bildiğim gibi. Hatırladın mı? Neredeyse ölüyordum.”

Ronak gözlerini devirdi. “Üç metre havadaydın ve altında bir güvenlik ağı vardı.”

“Evet ama o üç metre korkunçtu.”

“Seni yakaladım,” diye hatırlattı bana.

“Bu hikâyede ayrıntılara gerek yok.” Elimi umursamazca salladım.

Kolunu tutup etraftaki koyu renkli, yuvarlak ahşap masalarla pelüş koltuk benzeri sandalyelere baktım. Ortam mumlar ve parıldayan peri ışıklarıyla aydınlanıyordu, neredeyse her masa süslü kıyafetler giymiş genfinlerle doluydu.

Tatlı tepsisi önüme geldiğinde salyalarım o kadar çok akmaya başladı ki tükürüğüm boğazıma kaçtı. Evert yardımcı olmaksızın sırtımı sıvazladı.

“Bu taraftan, Kovan Fircrown,” dedi görevli ve bizi odaya doğru yönlendirdi.

Yanından geçtiğimiz herkes yemekten başını kaldırıp bize bakıyordu. Prensi alt ettiğimizden beri ekibimle ünlü sayılırdık. Ronak’la eşleşen aşk meleği kanatlarımız, Sy-lred’le eşleşen pembe saçlarımız ve kocaman bir lamassu eşim olduğu için biraz dikkat çekiyorduk. Evert biraz arka planda kalabilen tek kişi olsa da yine de kalmıyordu çünkü o Evert’ti. Bu da genellikle kibar toplum için uygun olandan daha yüksek sesle küfrettiği anlamına geliyordu.

Ronak zahmetsizce ilerlerken çenesi yukarıdaydı, gayet iyi görünüyordu. Yanında süzölmek için elimden geleni yapmaya çalışıyordum ama şu anki hâlimle süzölmek mümkün değildi. Arka tarafa yakın büyük bir masaya yaklaştığımızda gözlerim yedi yaşlı genfinden oluşan bir gruba takıldı.

Masaya yaklaştığımızda biri hariç hepsi ayağa kalktı. Ronak’ın annesi Resha, uzun masanın bir ucunda oturmaya devam ediyordu. Bu yeni bir başlangıç için iyiye işaret değildi.

Koyu gri saçları kafasında toplanmıştı, Ronak’ınkilere benzeyen tanıdık siyah gözleri ve müthiş bir ifadesi vardı. Önlerinde durduğumuzda gözlerimiz kenetlendi; beni ayak parmaklarımdan başımın tepesine kadar incelemesini izledim. Gözleri aşk meleği kanatlarıma takıldı, sonra benimkilerden Ronak’ın sırtındaki kanatlara kayd. Burnunu havaya kaldırdı. Yüzüme bir gülümseme yerleştirdim.

“Merhaba, Resha. Nasılsın?” Bir adım öne çıkıp sarılmak için yaklaştım. Ancak şu anda orta kilolu olduğum için eğilmekte zorlanıyordum. Bu yüzden sandalyesinde oturduğu yerde onun üzerine düştüm. Gülümseyen yüzüm yanağına çarptığında üzerine biraz tükürmüştüm. “Tüh!” Sinirli bir şekilde gülerken kendimi toparlamaya çalıştım ama yapamıyordum. Dengemi tamamen kaybetmiştim. Ronak imdadıma yetişti ve tekrar ayağa kalkabilmem için beni geri çekti.

“Huf! Özür dilerim.” Ona gülümsedim. Bana ters ters bakarak elini salyalarımın ve makyajımın bulaştığı yanağında gezdirdi.

“Anne,” diye başını salladı Ronak.

“Oğlum.”

İkisinin de geri adım atmadığı yoğun bir göz kilitlenmesi yaşıyorlardı. Ortam geriliyordu, hemen araya girdim. “Ee, Resha. Saçına yaptığın şeye bayıldım.”

Resha burnunu çekerek su bardağını kaldırdı. “Saçım hiçbir şey yapmadım.”

Gülümsemem dalgalanmaya başlasa da o enayiye yerinde sabit tutuyordum çünkü bir görevdeydim, kahretsin. “Yine de süper harika görünüyor.”

Pembe saçlarıma uzun uzun bakarak yorumuma güvenmediğini belli etti.

Ronak’ın babaları Hesh’le Gullen öne çıkıp elimi sıktılar. Gri saçları ve kahverengi gözleriyle birbirlerine benziyorlardı. Ronak’ın ebeveynlerinin üçünün de kahverengi kuyrukları ile yaşlandıkça hafifçe gümüşe

dönen kanatları vardı. Onları Resha'yla yaşadığımız son talihsizlikten beri görmemiştim çünkü Ronak onları da sürgün etmişti.

Evia çoktan Evert'e sarılmış, kıyafetini düzeltmeye çalışıyordu. Her zaman onun üzerine titrerdi. Kısa boy-luydu, Evert'in sadece göğüs kafesine kadar geliyordu ve yüzü kırışıklıklarla kaplı olsa da belli ki oğluna aktardığı bir çift gamzesi vardı. “Şu hâline bak! Yeterince yemiyorsun. Neredeyse bir deri bir kemik kalmışsın,” dedi oğlunun karnını çimdikleyerek.

Evert hafifçe geri çekilip gözlerini devirdi. “Buna ant-renman deniyor. Ben babam gibi gevşek bir herif değilim,” diye şaka yapan Evert, yanına gelen erkeğe güldü.

Welk iri karnını sıvazladı. “Ne, bu mu? Bu saf kas.”

Evert gülerek başını salladı. “Elbette öyle.”

Arkamda Sylred babalarını, Yored'le Perel'i selamlı-yordu; utangaç ve sessiz tavırlarından, Sylred'in soğuk-kanlı ve uzlaştırmacı yanını onlardan aldığı belliydi. Ebe-veynler hep birlikte seyahat ediyordu, bu yüzden onları aylardır görmemiştik.

Sonra Evert'in annesi yanıma geldi. Selamlamak için elimi uzatacaktım ama o kendini öne atıp beni kucakladı.

“Lanet olsun, anne. Eşimin üzerine fazla gitme,” diye azarladı Evert.

Evia benden bir baş kadar kısaydı, kolları vücudumun yarısına kadar uzanamıyordu ama bunu umursamıyordu. Göbeğimi bir cinin lambasını okşarmış gibi okşamaya başladı.

“Torunum için büyüüttüğün yuvaya bak!” Evia heyecanla karnıma baktı. “Seni uzun zamandır görmemiştim!” Beni bir aşağı bir yukarı süzdü ve onaylarcasına başını salladı. “Sana daha önce de söyledim, kalçaların güzel, Emelle. Bu önemli, biliyorsun. İyi kalçalar doğumda büyük fark yaratabilir. Nasıl hissediyorsun? Kasıklarında ağrı var mı?”

Ona gözlerimi kırptırdım. “Eee...”

“Anne, boktan bir şekilde garipleşip eşimin kasıkları hakkında konuşma,” diye araya girdi Evert.

Evia ona doğru dönerek ellerini annelik edasıyla kalçalarına koydu. “Evert, gerçekten küfür etmemeni dilerdim.”

Evert eğilip yanağına bir öpücük kondurdu. Kadın anında eridi ve kaşları çatıldı, yüzünde ıslıl ıslıl bir gülümseme belirdi. Koluna bir şaplak attı. “Ah, sana kızgın kalamıyorum!”

Ronak, “Hadi oturalım,” diyerek beni masaya götürdü.

Ronak’ın masanın diğer başına, annesinin tam karşısına oturabilmesi için sola doğru hareket ettim ama beni durdurdu. Kasıtlı bir hareketle *beni* masanın başına oturttu, yani artık Resha ile karşı karşıyaydık.

Resha gözlerini bana diktiğinde Ronak’a suratımı astım ama o sadece sağımdaki sandalyeye oturup elini bacağıma koydu. Rahatlatmak için miydi, yoksa kaçmadığımdan emin olmak için miydi bilmiyordum.

Operasyon: Resha’nın Beni Sevmesini Sağla görevimi gerçekten mahvediyordu.

BÖLÜM ON İKİ

Hepimiz oturduğumuzda masa kısa sürede aynı anda birkaç konuşmayla hareketlendi. Genfinlerimin ebeveynleriyle yeniden bağlantı kurmasını izliyordum. Sol tarafımda oturan Okot konuşmalara katılıyordu. Kuşkusuz, kovanımızda genfin olmayan başka birinin olmasına alışmaları biraz zaman almıştı ama erkekler bir keresinde onun lamassu boğa formuna dönüştüğünü gördüklerinden beri ona saygı duyuyorlardı.

Yemekler geldiğinde çocuklar ve aileleri ilk buluştukları ânın havasını üzerlerinden atmışlardı, şimdi hepsi ayrı kaldıkları zamanlarla ilgili hikâyeler anlatıyorlardı. Çocuklarla ben Amorette'le ilgili her şeyi anlatıyorduk, bu da herkesin aynı fikirde olmasını sağlıyordu. Ronak'ın ailesi hariç tabii. Ronak onları sürgün ettiği için henüz Amorette'le tanışmamışlardı. Bunu düzeltmeyi umuyordum.

Yumuşacık etler, ızgara sebzeler ve baharatlı pilavdan oluşan devasa tabaklar getirildiğinde her kovanın alfası önce kendi eşine, sonra da kovanın geri kalanına servis

yaptı. Ronak'ın bana, Okot'a, Evert'e ve Sylred'e hizmet ettiğini görmek çok tatlı bir jestti, yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyordum.

“Tatilin nasıl geçti?” diye sordum Resha'ya. Masanın iki ucunda oturduğumuz için bağırarak zorunda kalmıştım, bu yüzden herkes onun ne söyleyeceğini beklerken konuşmalar kesildi.

Resha yemeğinden bir ısırık aldı, çok yavaş çiğneyerek beni bekletti. Sabırla gülümsemeye devam ediyordum. “İyiymiş,” dedi sonunda.

Gözlerim biraz seğirdi. Bu işi benim için hiç de kolaylaştırmıyordu. “Çocuklar bana hepinizin buranın güneyindeki tropik adalardan birini ziyaret ettiğinizi söyledi. Çok güzel olmalı.”

“Çok fazla böcek vardı.”

Kolumu kaşımaya başladım. “Ah, bu çok kötü. Sizde gerçekten de çılgın görünümlü böcekler var. Dünya âleminde de bazı iğrenç böcekler vardı ama buradakiyle kıyaslanamazlar bile. Birkaç hafta önce dolabımda dev bir çekirgeye benzeyen ama insan dudaklı bir böcek buldum.” Dudaklarımı büzdüm ve göstermek için onlara dokundum. “Cidden çok tatlıydı. Biraz ruj alıp o şeye sürmek istedim. Ancak yanından geçerken bana seslendiğine eminim, o yüzden üzerine bir kâse kapatıp Ronak'ın eve gelmesini bekledim, böylece onu dışarı çıkarabildi.”

Resha konuşmayı kesmezsem kulaklarını kanatacağı gibi bakıyordu. “Eğer gerçek bir genfin eşi olsay-

dın küçük bir böcek yüzünden kendi evinde sinmezdin,” dedi Resha.

“O enayi küçük değildi.”

Bana öylece bakıyordu, etkilenmemiş gibiydi.

Biraz umutsuzca Ronak’a baktım. “Ronak’ınki kadar büyük-”

Sözlerimi bitiremeden Ronak eliyle ağzımı kapattı. Ebeveynler sandalyelerinde rahatsız bir şekilde hareketlendiler. Evert kıs kıs gülüyordu.

Ona hitaben, “Anne,” dedi Ronak. “Emelle’e karşı bu kadar sert olmayı bırak.”

Resha sadece burnunu çekip kibirli bir şekilde çenesini kaldırdı.

Ronak’ın elini ağzımdan çekmeye çalışsam da bırakmıyordu. Dilimi çıkarıp avucunun her tarafına sürdüm ama bu da işe yaramadı, bu yüzden taktik değiştirip parmaklarını daha da içeri çektim, sonra onu ısırdım. Sertçe.

Elini çektiğinde aceleyle açıklamaya başladım. “Böceğin Ronak’ın ayağı kadar büyük olduğunu söyleyecektim!” dedim kibarca. Olayı olduğundan daha kötü gösterdiği için Ronak’a ters ters baktım. “Büyüklüğü senin alet-”

Eliyle ağzımı tekrar kapattı.

Bu sefer haklıydı. Hay aksi.

Ronak’ın babaları bir genfin mağarasına girip saklanmak istiyorlarmış gibi görünüyorlardı.

Ronak kulağıma doğru eğildi. “Ailemizle yemek masasındayken aletimin büyüklüğünden bahsetmesen olur mu?”

Başımı sallayıp eline karşı boğuk bir *hı hı* sesi çıkardım.

Elini tekrar bıraktığında utangaç bir şekilde gülümsedim. “Bazen kelimeler ağzımdan çıkıveriyor,” dedim ailesine.

“Böyle bir şey Delsheen gibi yüksek sosyeteden bir kızın başına asla gelmez,” dedi Resha.

Elimdeki çatalı o kadar sıkı tutuyordum ki neredeyse bükülüyordu.

Onu bıçaklama, onu bıçaklama, onu bıçaklama.

Gergin bir şekilde gülümsedim. “Delsheen bencil bir pislik.”

Resha kırışmış saçlarını düzeltti. “Evet ama mükemmel bir sofrada var.”

“Kesinlikle iyi sofrada var,” diye ağzımdan kaçırıldım.

Resha bir kaşını kaldırıp tabağıma baktı. Tamam, tabaklar. Çoğul. Bende dört tane vardı. Ayrıca evet, çoğunu parmaklarımla yemiştım, bu yüzden bez peçetem etlekeleriyle kaplıydı.

Dört tabağımla hızla üst üste koydum ama bazılarının üzerinde hâlâ yemek vardı, bu yüzden garip, dengesiz bir kule oluşturunuyordu. “İşte,” dedim gururla. “Ah, bekle.” İğrenç peçeteyi aldım ve süslü bir kalp şeklinde

katlamadan önce düzelttim. Onu tabak kulesinin üstüne yerleştirdim. “Böyle daha iyi,” dedim gururla.

“Hımm,” dedi Resha.

Beni Sev Operasyonu pek iyi gitmiyordu.

“Anne, Emelle’in bu geceki davranışların konusunda çok nazik ve bağışlayıcı olması benim de öyle olduğum anlamına gelmez. Torununla tanışmak istiyorsan ona saygılı davranmanı bekliyorum. Ayrıca bir daha Delsheen’in adını ağzına almanı istemiyorum, anlaşıldı mı?” dedi Ronak, kuyruğu baldırına dolanırken.

“Delsheen tam bir kâbustu,” diye araya girdi Evia. “Onunla eşleşmediğine sevindim.”

Diğer babalar başlarını salladı. “Evet, oldukça zor biriydi,” diye ekledi Sylred’in babası.

“O iyi bir soydan geliyor,” dedi Resha.

“Çiftleşme törenimiz sırasında prensle düzüştü,” dedi Evert kuru bir sesle.

“Evert! Yemek masasında küfür etme,” diye azarladı Evia.

Evert omuz silkti.

Ronak, “Annemin davranışı için özür dilerim,” dedi ama bunu annesinin duymasını istediği belli olacak kadar yüksek sesle yapmıştı. “Hadi gidelim.”

“Bekle,” diye geveledim. “Neden hepimiz gidip panayırın tadını çıkarmıyoruz? Eğlenceli olur!”

Evert’in anne ve babası çoktan başlarını sallamaya başlamışlardı, Sylred’in babaları biraz gergin görün-

yorlardı, Ronak'ın babaları da Resha'nın onay vermesini bekliyorlardı.

Eğer beni sevmesini sağlayacaksam gecenin bu şekilde bitmesine izin veremezdim. Ronak kızgındı, bu da muhtemelen onu tekrar sürgün edeceği anlamına geliyordu, sonra tekrar denemeden önce uzun bir süre daha beklemek zorunda kalacaktık. Amorette'in tüm büyükanne ve büyükbabalarıyla vakit geçirebilmesini, Ronak'ın ailesiyle yeniden bir ilişki kurabilmesini istiyordum. Ronak'ı beni her zaman ilk sıraya koyduğu için seviyordum. Alfa'mın bana saygısızlık ettikleri için ailesiyle ilişkisini kesecek kadar beni sevmesini seviyordum. Bu onun ne kadar benim yanımda olduğunu kanıtlıyordu. Ancak ailesini özlediğini biliyordum, bu yüzden bir şeyleri değiştirmeye kararlıyım.

“Harika olacak,” dedim, ıslıl ıslıl gülümsememle. “Bahse girerim ballı kek de olacak. Ballı kek olacak mı?” diye sordum.

Sylred, “Sana bir şeyler bulabileceğimize eminim,” diyerek beni temin etti.

“Biraz ballı kek alabilirim,” dedi Evert'in babası.

Ona gülümsedim. “Aynen öyle! Ballı kekler en iyisidir.”

“Çikolatayı tercih ederim,” dedi Sylred'in babası Perel. Öğürmeye başladım.

Evet. Bugünlerde çikolatadan bahsetmek bile beni kriz geçirmeye itiyordu. Bu çok üzücüydü. Sylred ceplerindeki çikolata kokusunu çıkaramadığı için tüm eski pantolonlarını atmak zorunda kalmıştı.

Gözlerim sulanırken Okot sırtımı ovdu, midemi her şeyi çıkarmaması için ikna etmeye çalışıyordum.

Perel'in, "Benim söylediğim bir şey yüzünden mi?" diye sorduğunu duydum.

"Ç ile başlayan kelimeye tahammül edemiyor," dedi Okot kibarca.

Evert yine kıs kıs güldü.

Öğürmeyi bırakmayı başardığımda göz makyajımın mahvolduğuna emindim çünkü yanaklarımdan yaşlar süzülüyordu. Kirlenmiş kalp peçetemi elime alıp kendimi kurulamaya başladım. Gerçi tek yaptığımın yüzüme et suyu sürmek olduğuna emindim.

BÖLÜM ON ÜÇ

Okot iğrenç, ıslak peçeteyi benden alarak kendi süper temiz peçetesiyle yüzümü sildi. İşi bittiğinde arkasına yaslandı, kırmızı halkalı gözleri hayranlıkla yüzümde geziniyordu. “İşte, sevgilim.”

Tanrılarım, bu adam... Öne doğru eğilip dudaklarına bir öpücük kondurdum, keşke ellerimi *mohawk*'ında gezdirip onunla sevişebilseydim. “Teşekkür ederim, Okot.”

“İşte, aşk büyüsunü onların üzerinde kullanıyor,” diye homurdandığını duydum Resha'nın.

Şaşıracak başımı kaldırdım. “Aşk büyü kullanmadım.”

“Eminim en başta seninle çiftleşmelerini bu şekilde sağlamışsındır,” dedi Resha kibirli bir şekilde.

“Hayır. Onun memeleri yüzündendi,” diye kestirip attı Evert.

Babası kıkırdadı, annesi adını tısladı ve Sylred kafasının arkasına bir şaplak attı.

“Oğullarınızdan hiçbiri üzerinde aşk büyüğü kullanmadım,” diye açıkladım, sonra bunun hakkında düşündüm. “Tamam, onlara birkaç kez Şehvet üfledim ama çoğunlukla komik olduğu için ve-”

“Gördünüz mü? İtiraf ediyor!” diye haykırdı Resha, şimdi hepimiz gibi ayakta durmaya tenezzül ediyordu. “Oğullarımızı kendisiyle çiftleşmeleri için kandırdı!”

Kaşlarımı çattım. “Öyle değil-”

Restoran sahibi sessiz olmamızı istemek için yanımıza geldi ama Ronak’ın bir hırlamasıyla koşarak uzaklaştı.

“Öyle değil,” diye itiraz ettim. “Onları beni sevmele-ri için asla zorlamazdım. Zaten bu işler böyle yürümez. Aşk Oklarım, zaten orada bir eğilim olmadıkça işe yaramazdı ve-”

“Kendini açıklamak zorunda değilsin,” diye sözümü kesti Ronak öfkeyle. Öfkesinin bana değil annesine yönelik olduğunu biliyordum ama yine de bu yemeğin git-tiği yönden nefret ediyordum.

Ellerimi ovuşturarak, “İstiyorum,” diye ısrar ettim. Bu iş dev bir bok kümesine dönüşmüştü. “Dürüst olmak gerekirse bugünlerde bir aşk meleği bile sayılmam. Gücümü neredeyse hiç kullanmıyorum. Tembelim. Ayrıca, Dünya âleminde çalışarak geçirdiğim onca yalnız yıl yüzünden aşk meleği travma sonrası stres bozukluğu yaşadığımdan eminim. Ancak... evet, tembelim. Çoğunlukla tembel olduğum için,” diye itiraf ettim. “Aşk meleği olmayı mı? Peh. Zar zor yapıyorum.”

Elbette, tam o sırada merdivenlerden bir düzine aşk meleği indi.

Boktan kalp atışları. Neden hep en kötü zamanlamayı ben yapıyordum?

Resha bana ters ters baktı. “Sanırım nitelikler listene sahtekârlığı da ekleyebileceğimi söylemek doğru olur.”

“Neredeyse mi dedim? Arada bir doğaçlama aşk meleği eğitimi verdiğimi kastetmiştim,” diye düzelttim hemen.

Sev beni fark etti ve stajyerler küçük ördek yavru-ları gibi arkasından takip ederken yukarı doğru yürüdü. “Merhaba, patron. Güzel yer, değil mi?”

“Burada ne yapıyorsun?”

“Aşk meleği bok kafalıları yemek yemeli, anladın mı? En şık yer burası görünüyordu. Yukarıdaki adama bizi senin hesabına yazmasını söyledim, ne de olsa patron sensin,” dedi sırtarak. “Onlara nasıl ok atacıklarını öğreteceksen karınlarını da doyurabilirsin diye düşündüm.”

Yemin ederim, doğru düzgün bir karmam ya da şans büyüüm olmasına imkân yoktu çünkü o güçler doğru düzgün çalışıyor olsaydı bu bok başıma gelmezdi.

“Sev, git bir masa bul ve senle tüm aşk meleklerinin uslu durduğundan emin ol.”

Sev ellerini ceplerine gömdü. Süper dar deri pantolon giydiği için bu da bir başarıydı. “Burada bir seks partisi başlatmayı düşünüyordum. Buna ev ödevi diyelim.”

Gözlerim büyüdü. “Sakin aklından bile geçirme.”

Güldü. “Sakin ol, patron. Sadece sana takılıyordum.”

“Eşime takılma,” diye tersledi Evert.

Sev, Evert’i kızdıracak başka bir şey söylemeden önce ellerimi çırparak onları böldüm. “Tamam! Bu çok eğlenceli. Hep birlikte panayıra gidelim. Ben hazırım, kim hazır?”

Kendimi sandalyeden kaldırmaya çalışırken Ronak devrildi ve beni tek koluyla kaldırdı. Bu sefer merdivenleri kendi başıma çıkmaya çalışmama bile izin vermedi. Beni kucaklayarak yukarı taşıdı, restorandan çıkıp caddeye çıkana kadar da indirmede.

Şekerli ve lezzetli kokan bir şeyin kokusunu alırken artık gecenin çöktüğünü, sokak panayırının tüm hızıyla devam ettiğini gördüm. Etrafımızda yankılanan müzik, fenerler, biblolar satın alan ve sokak sanatçılarını izleyen genfinler, bana doğru gelmeye devam eden daha lezzetli yemek kokuları vardı.

“Sokak fuarlarına bayılırım!” Neşelenmişim.

“En son gittiğinde çok fazla peri şarabı içmiş, bıçak atıcının sahnesinde *twerk* denen bir şey yapmaya çalışmıştın. Ayağın takıldı ve bıçak fırlatan seni yakalamaya çalıştığında boynuna bir bıçak saplandı,” diye hatırlattı Sylred, kahverengi gözleri mizahla parlarken.

“Sahne kaygandı,” diye savundum.

Evert homurdandı. “Çünkü dolu bir şarap şişesini kapıp ‘odunu marine ettiğini’ iddia ederek sahneye döktün.”

Evet. Yapmıştım.

“Belki de fuar o kadar da iyi bir fikir değildir...” Syl-red’in babası endişeli görünüyordu.

“Ah, merak etmeyin. Bebek doğana kadar bana şarap yok. Hadi gidelim!”

Yolu gösterdiğimde sürpriz bir şekilde tüm ebeveynler beni takip ediyordu, Ronak’ınki bile. Bugüne kadar Resha’nın yanında kaldığım en uzun zamandı. Geride durdum ve kolumu onunkine doladım. Dokununca gerilse de beni hemen fırlatıp atmadı, ben de bunu bir kazanç olarak kabul ettim.

Ronak bana deliymişim gibi baksa da el sallayarak geçiştirdim. Diğer eşlerim aileleriyle konuşmaya başladılar. Çok geçmeden kendimizi fuarın tam ortasında, etrafımız genfinlerle çevrili bir hâlde bulduk.

Cadde boyunca sıralanmış yiyecek arabaları, satılık biblolar, dans, akrobasi, uçuş gösterileri, falcılar ve sihirli bir ateş gösterisi yapan bazı genfinler vardı.

“Ee. Resha. Kaç yıldır evlisin?” diye sordum dostça konuşmaya çalışarak.

“Yüz yetmiş üç yıl,” diye yanıtladı.

“Vay canına. Bu çok uzun bir süre. Nasıl gidiyor?”

“Benim sürüm onurlu, tüm eşlerim yüksek rütbeli genfin kanına sahip. Ailem bizi ayarladı ve mükemmel bir eşleşme oldu.”

Ağzım açık kaldığında onu durdurmak için çektim. “Aman Tanrım. Bu yüzden bu kadar huysuzsun. Siz birbirinizi sevmiyorsunuz!”

Bana kaşlarını çatarak kolunu kolumdan çekti. “Hakkında hiçbir şey bilmediğin konularda atıp tutmaya başlama.”

Bunu daha önce fark etmediğim için şu anda kendimi tekmeliyordum. Artık farkındalığım olduğu için aşk meleşği hislerimi açtığımda değişimi hemen hissedebiliyordum. Resha biraz sevgiye susamıştı.

“Merak etme. Ben hallederim. Sadece aşk meleklerimi toplamam ve birkaç Aşk Oku kapmam gerekiyor,” diye açıkladım. “Bunu hemen halledeceğiz.”

Resha’nın yüzü patlayacakmış gibi gerildi ama bana bağırarak yerine topuklarının üzerinde dönüp uzaklaştı.

“Tamam! Sonra yaparsınız o zaman!”

Beni görmezden geldi.

“Bu da neydi şimdi?” diye sordu Okot yanıma gelerek.

“Resha’nın beni sevmesini nasıl sağlayacağımı kesinlikle buldum,” dedim kendini beğenmiş bir şekilde.

Okot merakla bana baktı ama ben daha açıklayamadan cam dildolar satan bir tezgâh dikkatimi dağıttı. Bunu yüksek sesle söylemiş olmalıydım çünkü Evert gülerek aniden yanımda belirdi. “Onlar dildo değil, Kaşıntılı. Onlar oklava.”

Daha iyi görebilmek için gözlerimi kısarak baktım. “Ah. Haklısın. Bu çok sıkıcı.” Düşünceli bir şekilde başımı eğdim. “Eminim onu dildo olarak kullanabilirsin.”

“Son kez söylüyorum, dildoya ihtiyacın yok. Dört tane lanet olası eşin var.”

“Evet ama bunların simleri, farklı renkleri var. Aah! Şunun içinde sihirli ateş var!”

Evert beni çabucak uzaklaştırdı. Daha sonra bir oyun çadırına geldiğimizde Ronak, Amorette’e vermek üzere el yapımı bir bebek kazandı. Daha sonra falcıya, ateş gösterisine, uçan genfin akrobasisine ve tabii ki bal standına uğradık. Kimse çikolata almadı.

Okot bana takmam için çiçeklerden bir taç aldı ve Sylred, peri grubu müzik çalarken benimle dans pistinde dans etti. Ayaklarım beni öldürüyordu, o kadar yorgundum ki ayakta uyuyabileceğimden emindim ama ihtiyarlardan biri arabaya geri dönerken bizi durdurdu.

Saçları dökülmüştü, başının tepesinde son bir tutam saçla hayata tutunmaya çalışıyordu.

“İhtiyar Mortel,” dedi Ronak saygıyla başını sallayarak. “Size nasıl yardımcı olabiliriz?”

Bana döndü. “Emelle, restoranımda aşk meleği var,” dedi Mortel, sesi mutsuz geliyordu.

Aşk meleği saçmalıkları. Sanırım başım beladaydı.

BÖLÜM ON DÖRT

Masumiyeti seçtim ve saçımı parmağımın etrafında döndürdüm. Eğer aşk meleklerini buraya getirmeme kızdıysa belki yürüyüp gitmesini sağlayacak kadar dikkatini dağıtırdım.

Aklıma gelen ilk şeyi söyledim. “Şu restoranın sahibi siz misiniz, İhtiyar Mortel? Çok güzel bir yer. Merdivenler biraz korkutucuydu. Işıklandırma iyiydi ama. Ayrıca et. Et ekstra suluydu.”

Bu gece et suyuyla aramda ne vardı bilmiyordum.

“Aşk meleği izni gibi bir şey mi almam gerekiyordu? Âlem vizesi falan? Bu işlerin nasıl yürüdüğünden emin değilim ama önce sizden izin almam gerekiyorduyduysa özür dilerim.”

İhtiyar Mortel sözümü kesti. “Aslında sizden bir ricam var.”

Şaşkınlıkla gözlerimi kırıştırdım. “Ah. Tamam.”

“İki gün içinde üç çiftleşme töreni gerçekleşecek. Ne yazık ki genfin çiftleşme nektarımız tükendi. Hatırlıyor musun?” diye sordu. “İçine kan katılmış kadehi?”

Genfinlerimin ve benim ateş içinde olduğumuzu hatırlayınca yanaklarım anında ısındı. Çok yoğundu. Ancak... durun. “Genfin nektarı tam olarak *nedir*?”

Sylred irkildi. “Bilmek istemezsin.”

Tamam. Devam edelim.

“O nektar olmadan genfinler hararetlenemez. Hararetlenmeden de bağları düzgün bir şekilde oluşmaz ve bağ oluşmazsa kovan bağlanmaz.”

Benden bir grup genfini birbirleri için azdırmamı istediğinden oldukça emindim.

“Lütfen,” dedi hemen cevap vermediğimde. “Kaynaklarımız azaldı ve nektar bir ay daha hazır olmayacak.”

“Elbette yardım edeceğim,” diyerek onu rahatlattım. “Bu aslında mükemmel. Stajyerlerimi de yanımda getireceğim, bunu ödev olarak yapabilirler. Sevgililer Günü’nden önce mükemmel bir pratik olacak.”

Sevgililer Günü’nün ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama bunu kabullenerek bana gülümsedi. “Mükemmel! Törenler akşam karanlığında pavyonda gerçekleşecek. Sana ve aşk meleklerine orada olmanız konusunda güvenebilir miyim?”

“Kesinlikle.”

İhiyar omzuma vurdu ve gitmeden önce *yardımsever aşk meleği* gibi bir şeyler mırıldandı.

Gülümseyerek hemen eşlerime döndüm. “Gördünüz mü? Genfin büyüğünüz az önce *benden* yardım istedi.”

“Gördük,” diye kıkırdadı Sylred.

“Bu harikaydı! Şimdi aşk meleklerime gerçek hayat tecrübesi kazandıracağım.”

“O... İhtiyar Mortel miydi?”

Diğer ebeveynleri iterek gelen Resha’ya bakmak için döndüm.

Başımı salladım. “Evet.”

“İhtiyarlar konseyinin en önde gelen üyesi. Neden seninle konuşuyordu?”

“Benden yardım istedi,” dedim gururla.

Kaşlarını çattı.

“Gitmeye hazır mısınız?” diye sordu Ronak bana.

Bir esneme beni ele geçirirken başımı salladım. “Evet. Yine de biri beni taşıсын. Yürüyemeyecek kadar yorgunum. Ayrıca ayaklarım da ağrıyor. Ayrıca yol için bir ballı kek daha istiyorum.”

“Senin için aldım bile,” dedi Sylred, bir tane uzatarak.

“Tanrım, sen en iyisisin,” diyerek aldım.

Ailelerle vedalaştık, sonra keki ısırırken Ronak’la Okot’un arasına bakarak beni kimin alacağını beklemeye başladım. Ronak gözlerini devirdi ama beni gelin gibi kucaklayıp uzaklaşmaya başladı.

Arabaya döndüğümüzde başımı Sylred’in omzuna yasladım. “Çok eğlenceliydi.”

Sylred başımın üstünü öptü. “Öyleydi.”

“Resha neredeyse benden hoşlanıyor,” dedim esnerken.

“Anneme kanıtlayacak hiçbir şeyin yok,” dedi Ronak kaşlarını çatarak.

“Evet. O bir sürtük. Hizmetçisine ‘hizmetçi’ diyor. Adam elli yıldır onun için çalışıyor ve hâlâ ona ismiyle hitap edemiyor. Onu etkilemeye çalışırken kendini öldürme,” dedi Evert.

“Sanırım sadece mutsuz,” diye itiraf ettim. “Ondan hiç aşk büyüğü almadığımı fark ettim.”

Bu haberi nasıl karşıladığını görmek için Ronak’a baktım ama o sadece boyun eğmiş görünüyordu.

“Annenle babalarının birbirine âşık olmadığını biliyor musun?” diye sordum şaşırarak.

Ronak sadece omuz silkti. “Çoğu genfin eşleşmesi ayarlanır. Erkekler bir eş için talepte bulunur ama bunun ihtiyarlar tarafından onaylanması gerekir. Çok az sayıda genfin dişisi olduğundan, genellikle birden fazla kovan aynı dişi için yarışır. Sosyal statüsü en yüksek olan ilk tercihi alır.”

“Hah. Bu üzücü.”

“İşler böyle yürüyor.”

“Genfinler eş olarak bağ kurdu diye aşk garanti olmuyor. Biz şanslıydık,” dedi Sylred.

Gözlerim güçle seğirdiğinde bir anda kucağımıza bir yığın dört yapraklı yonca düştü.

Bir süre şaşkınlıkla baktık, sonra adamlarım üzerlerini silkeleyip yoncaları yere attı. Şimdiye kadar benim garip sihir krizlerime alışmışlardı. Hiçbir şey onları fazla etkilemiyordu.

Araba yolculuğunun geri kalanını bu konuşmayı düşünerek geçirdim. Şimdi her şey anlam kazanıyordu. Bir başka genfin dişisi olan Viessa'nın neden benden eşlerini sevmesi için yardım istediği. Ronak'ın annesinin neden mutlu görünmediği. Genfin eşleşmelerinin nasıl yapıldığı. Çoğunun bağlandıkları genfinleri bile sevmediğini bilmek beni üzüyordu.

Aklıma bir fikir geldiğinde kendi kendime gülümse dim.

Evert gözlerini bana dikti. "Bu ne için?"

"Sadece gülümsüyorum. Gülümsemeyi severim," diye savundum.

"Bir şeyler planlıyorsun."

Diğerleri inledi. Okot bile.

Aklıma çok fikir geliyordu. Kabul ediyordum, bazı fikirlerim en iyisi değildi. Sylred'e yeni bir enstrüman oyarak sürpriz yapmayı planladığım zaman gibi. Neredeyse bir parmağı kaybediyorduk. Benim değil, Evert'in. Hâlâ bir yara izi vardı.

Ah, pekâlâ. Bu seferki fikrim harikaydı ve birinin vücut parçalarını kesme ihtimalim neredeyse sıfırdı. En azından öyle umuyordum.

BÖLÜM ON BEŞ

“Tekrar!”

Yanıt olarak bir inleme korosu duydum.

Sıraya dizilmiş aşk meleği kursiyerlerine kaşlarımı çatarak baktım. Elinde cep telefonu olan kız çimlere oturmuş, durumunu güncellemek istediğini mırıldanıyordu, sonra da ok atmanın bir hanımefendiye yakışmayacağı konusunda ısrar etti. Evimden aşırıdıklarına emin olduğum bir pipoyu tüttüren gotik herifler birlikte takılıyordu ve peltek dişli inek herif burnunu karıştırıp kimsenin izlemediğini düşündüğü anlarda yemeye devam ediyordu.

“Haydi, aşk melekleri, tekrar deneyin!”

Birdenbire emirlerimi yerine getirmeye başladıklarında şaşırdım. Hah. Belki de sonunda bunu daha ciddiye alıyorlardı?

Sonra arkamdaki varlığı hissettiğimde dev boğa eşimin burada olduğunu gördüm. Tabii ki o etraftayken beni dinliyorlardı. Kırmızı *mohawk*, burun *piercing*'i,

yoğun gözler ve acayip bir büyüklük. Adam biraz korkutucuydu.

Yüzümü ona döndüğümde, “Sevgilim, öğle yemeğini kaçırdın,” dedi Okot.

“Biliyorum. Sadece çok meşguldüm. Bu gece iyi oynamalarına gerçekten ihtiyacım var.”

Okot’la, Aşk Oklarının Ronak’ın yerleştirdiği hedeflere nişan alınmasını ve ateş edilmesini izledik. Hiçbiri hedefini vuramamıştı. Bir tanesi bile. Balo kıyafeti giyen hatununki uçamamıştı bile. Sadece ayaklarının dibine düşmüş, su toplamasından şikâyet etmişti. Trol aşk meleği, elleri çok büyük olduğu için yayını kırıp duruyordu. Ayrıca giydiği peştamal sayesinde, *onun* da oldukça büyük olduğu çok açıktı. Her yürüdüğünde testisleri ortaya çıkıyordu. Ancak hoş bir görüntü değildi. Üzerinde sigiller vardı. Ayrıca tüylüydü. Kendime not: Bu adama lanet bir pantolon al.

Yüzümü avuçlarımın içine aldım. “Bu işte gerçekten berbatsınız,” diye seslendim.

“Tam bir motivasyon konuşmacısısın,” diye şaka yaptı Sev yanımda.

“Hiç komik değil, Sev,” dedim sesimi alçaltarak. “Hiçbiri lanet olası bir ok bile atamıyor!”

Umursamaz bir tavırla omuz silkti. “Bunlar dalkavuklar. Ne bekliyordun ki?”

“Bilmiyorum.”

Sev sırtımı sıvazladı. “Merak etme, patron. En azından şimdi deniyorlar. İlk eğitimlerinde bunu bile yapmıyor-

lardı. Bence iyi bir grup olacaklar.” Dönüp yüzüme işaret etti. “Ancak bunu söylediğimi sakın onlara söyleme.”

Homurdandım. “Sırrın benimle güvende.”

Amorette’in askerlerini denetleyen bir general gibi aşk meleklerinin arkasında yürümesini izledim. Artık tahta kılıcını bir Aşk Oku ile değiştirmişti.

Aşk meleği yine hedefini ıskalayınca, Amorette dramatik bir hayal kırıklığıyla başını ona doğru salladı. “Bu işte gerçekten kötüsünüz, bayım.”

Gotik adam kaşlarını çatarak ona baktı. “Her neyse, çocuk. Neden gidip başkasını rahatsız etmiyorsun?”

Amorette onun gözlerinin içine baktı... ve sonra Aşk Oku’nu baldırına sapladı.

Adam acı içinde haykırarak baldırını tutup diğer bacağına üzerinde zıpladı. Ok vücudundan dışarı çıkmıştı, koyu renk pantolonundan sızan kan lekesini şimdiden görebiliyordum.

İrkilerek ileri atıldım. “Lanet olsun. Amorette! Bu çok yaramazcaydı!”

Amorette masumca gözlerini kırptırdı.

Sev gülüyordu. “İyi nişan alıyorsun, evlat.”

“Aman Tanrım, bu *kan* mı?” diye bağırdı balo elbiseli kız. “Kan görmeye dayanamıyorum!” Sonra da bayıldı.

İnek aşk meleği onu yakaladı. Yakalamış sayılırdı. İleri atıldı, sıska kolları yukarı sallandı ama ayağını ayarlayamamıştı, bu yüzden çoğunlukla sadece onun düşüşünü kırmış oldu.

Cep telefonu kızı gözlerini devirip iç çekti. “Herkes aptal.”

Sev’le ben bunların yanında uzman gibi kalıyorduk.

Hâlâ acı içinde zıplayan gotik aşk meleği yüzünü buruşturarak yere düştü ve panikle Aşk Oku’na baktı. “Biri şunu çıkarsın!”

“Merak etme,” dedim. Okot’a baktım ama onun çoktan gittiğini, yanında Evert’le geri dönmekte olduğunu fark ettim.

Aldatıcı derecede sevimli ve masum görünen kızımın önünde diz çöktüm. “Amorette, biz birilerini oklarla bıçaklamayız. Bu hiç hoş değil.”

Büyük köpek yavrusu gözleriyle bana bakıyordu. “O başlattı. Ro Baba, biri başlatırsa benim bitirebileceğimi söyledi.”

“Tabii ki öyle oldu,” diye mırıldandım. “Ancak özür dilemelisin, tamam mı?”

Surat asıyordu. “Peki.” Aşk meleğine baktı. “Seni bıçakladığım için üzgünüm.”

Gotik homurdandı. “Eminim öylesin.”

Amorette gözlerini kısarak ona bakmaya devam etti.

Adam otomatik olarak ondan uzaklaştı. “Sen şiddet yanlısı küçük bir şeysin, değil mi?”

Amorette’in gözleri altın sarısı parlıyordu.

“Tamam!” dedim onu çabucak kucağıma alarak. “Birinin uykuya ihtiyacı var.”

Amorette suratını astı ama en azından gözleri normale

dönüyordu. Göz rengi sürekli değiştiği için *normal* doğru kelime olmayabilirdi. Hangi erkeğimin onun biyolojik babası olduğunu söylemenin bu kadar zor olmasının nedenlerinden biri de buydu. Gözleri daha çok benim şans meleği prizmamın renklerine benziyordu, sürekli ton değiştiriyordu. Ancak öfke nöbetleri? Evet, onlar tam genfindi. Hayvanlaşıyordu, herkese hırlıyordu, sonra da genellikle pençelerini mobilyalara sürüyordu.

Evert'in salınarak yanıma gelişini izledim. Salınarak derken ciddiymdim. Adamın ciddi bir havası vardı. Bol siyah bir tunik giymiş, üstündeki bağları çözmüştü, böylece göğüs kaslarını görebiliyordum. Ayrıca yürürken sanki aletiyle önden gidiyordu. Kulağa garip geliyordu ama çok seksiydi. Bana doğru aletiyle yürümesini izlerken dikkatim dağıldı. Elimde değildi.

“Gözlerini buraya dik, Kaşıntılı,” dediğinde bakışlarımı kasıklarından sırttan yüzüne çevirdim. “Aşk meleği sorunları mı?”

Başımı salladım. “Kızımız onu bir Aşk Oku ile bıçakladı,” diye açıkladım.

Evert ilk başta gülmek istiyormuş gibi göründü ama sonra yüzüne sert bir ifade yerleşti. Ben tepki veremedim, yaralı aşk meleğinin boğazını sıktı ve adamın yüzü solgunluktan morun benekli bir tonuna dönüştü.

“Evert! Dur!” Amorette’i yere bırakıp onu durdurmaya çalıştım.

“Bu herif kızımıza âşık olmayı *aklından* bile geçirmese iyi olur, yoksa hemen şimdi kafasını uçururum.”

“Aman Tanrım, keser misin şunu? Ona âşık olmayacak. Bu işler böyle yürümez,” dedim ona.

Evert tutuşunu gevşetti ama sadece birazcık, en azından aşk meleğinin büyük bir nefes almasına yetecek kadar. “Açıkla.”

“Onun aşk meleği güçleri yok. Ayrıca ilk *doğan* aşk meleği olduğu için sahip olup olmayacağını da bilmiyorum. Yani bunu yapana kadar bir Aşk Oku’nu harekete geçiremez,” dedim ona. “Tıpkı senin bir tane alıp birilerini aşkla vuramayacağın gibi. Bu senin için sadece normal bir ok olur. O da aşk meleği güçlerini geliştirmeye başlayana kadar aynı şey onun için de geçerli.”

Evert bunu bir an düşündü, sonra adamı bıraktı. Gotik aşk meleği öksürdü ve hâlsiz nefesler alarak yan tarafına düştü. “Çocuğun şiddet eğilimini nereden aldığını şimdi anlıyorum.”

Evert utanmak yerine gururlu görünüyordu.

Evert, Amorette’in önünde diz çöktü ama ona birilerini bıçaklamamanın önemi hakkında ders vermek yerine gülümsüyordu. “Bu çok zekiceydi. Neredeyse kemiğe kadar batırıyordun. Eğitim derslerin işe yarıyor,” dedi ona.

Amorette neşelendi.

“Evert,” diye tısladım.

İlgisiz bir şekilde bana baktı. “Ne? Onu diğer bacağından vurmamı mı istiyorsun?”

“Evet!” diye haykırdı Amorette.

“Hayır,” dedim sertçe. “Onu iyileştirmeni istiyorum.”

Evert dudağını kıvırdı. “Neden?”

Ona *o bakışı* attım. Bilirsiniz, eğer istediğimi yapmazsa yakın zamanda hayvanat bahçesini okşamayacağımı söyleyen bakış.

İç çekti. “Pekâlâ.” Adamın üzerine eğildi, hiçbir uyarıda bulunmadan oku bacağından çekip çıkardı. Gotik haykırıp küfrediyordu. Diğer tüm aşk melekleri acıma ve eğlence karışımı bir duyguyla ona bakıyordu.

Adam, “Beni uyatabilirdin!” diye çıkıştı Evert’e.

“Bunun neresi eğlenceli?” diye karşılık verdi Evert. “Pantolonunu kıvrır.”

Aşk meleğinin yüzü küle döndü ve sanki Evert onu hadım etmekle tehdit etmiş gibi kasıklarını kapattı. “Neden?” diye kekeledi. “Aşk Oku’nun beni kızıma âşık etmediğini açıkladı zaten! Yemin ederim, âşık olmayacağım!”

“Bu konuda haklısın, göt herif,” dedi Evert. “Ancak seni iyileştirmemi istiyorsan yararı görebilmem için lanet pantolonunun paçasını kıvrır. Sana gerekenden fazla dokunmayacağım.”

Aşk meleği bana baktığında güven verici bir şekilde başımı salladım.

Yenilmiş bir hâlde pantolonunun paçasını tuttu ve kanlı yarayı görebileceğimiz bir yere itti.

“İyy,” dedi cep telefonlu aşk meleği. “Bu çok iğrenç.”

Evert elini adamın baldırına gereğinden sert bir şekilde vurduğunda adamın acı içinde tıslamasına neden oldu. Evert'in güçleri adamın derisini tekrar diktiğinde adamın acı dolu ifadesi rahatlamaya dönüşmüştü.

“İşte,” dedi Evert, onu itti ve tekrar ayağa kalktı.

Okot, Evert'in ellerini yıkaması için bir su kovasıyla hazırды. Evert tüm kanı temizlemeyi bitirdiğinde Amorette'i kucağına alıp omuzlarına yerleştirdi. “Gidip Ro Baba'ya olanları anlatalım, bakalım Syl Baba sana kendi ok ve yay takımını yapacak mı?”

Amorette heyecanla ellerini çırpı. “Evet!”

“İşte bu yüzden birilerini bıçaklıyor!” diye seslendim arkasından.

Sadece kıkırdadı.

Dediğim gibi, yakın zamanda herhangi bir ebeveynlik ödülü kazanmayacaktık.

BÖLÜM ON ALTI

Bu gece eşleşen üç kovan, yüksek sosyal statüye sahip çok tanınmış ailelerden geliyordu. Sürülerden ikisinde beş, üçüncüsünde ise dört erkek vardı. Tek sorun ne miydi? Hiçbirinden neredeyse hiç sevgi görmüyordum. İşimiz çok zordu.

Pavyondaki her şey cömertçe dekore edilmişti. Peri ışıkları ve fenerler her şeyi aydınlatıyordu, her yüzeyde beyaz çiçekler vardı. Merkezde, yükseltilmiş bir kürsü üzerine yerleştirilmiş güzel oymalı ahşap bir kemer ile etrafında seyirciler için sandalyeler yer alıyordu.

Görünüşe göre tüm genfin nüfusu bu törenler için gelmişti. En az yedi yüz kişi katılmış olmalıydı. Ben de aşk meleği stajyerlerim ve Sev ile birlikte arkada durmuş, onlara son dakika moral konuşmaları yapmaya çalışıyordum.

“İşaret verdiğim anda sizi Perde’ye iteceğim, böylece işe koyulabilirsiniz. Unutmayın, önce Flört Dokunuşları. Onları güzel ve doygun hâle getirmek istiyoruz.”

Sev, motosiklet kulübü görünümlü aşk meleğiyle birlikte piposunu tütürürken yüzünü buruşturdu. “*Doygun* deme, patron. Kulağa garip geliyor.”

“Senin sesin tuhaf geliyor,” diye çıktım. Ardından hemen kendimi kötü hissettim. “Üzgünüm, Sev. Sesin tuhaf gelmiyor. Aslında bence aksanın çok seksi.”

Sev yanıma yaklaşmadan önce elindeki pipoyu motosikletli aşk meleğine fırlattı. Bir kolunu omuzlarıma atarak beni kendine çekti. “Sonunda beni de arana almaya hazır mısın, patron? Senin için tam bir ziyafet olacağım.”

Tabii ki, tam o anda eşlerim ortaya çıktı. Ronak hiçbir şey söylemedi. Sakince ilerledi, Sev’in hâlâ bana sarılı olan kolunu tuttu ve yukarı kaldırdı... bir yandan da onu öyle bir sıkıyordu ki, kemiklerinin protesto olarak inlediğini duyabiliyordum.

Sev irkilerek acı içinde bağırdı. “Lanet olsun! Bu acıtıyor!”

Ronak onu serbest bıraktığında Sev benden güvenli bir mesafeye geri çekildi. “Lanet olsun, patron. Tam bir pislik, değil mi?” diye sordu yaralı kolunu ovuşturarak.

“Eşime dokunma,” dedi Ronak basitçe.

Sev gülümsedi. “Evet, bu erkeklerden neden hoşlandığını anlıyorum, patron. Sana alfa gibi davrandıklarında çok ateşli oluyorsun, değil mi? Ben de bu aksiyona katılmak isterim,” dedi kaşlarını sallayarak.

“Bir gün seni sakatlayacağım,” dedi Evert.

Sev’in sırtışı genişledi. Bana döndü ve parmaklarını

yalvarırcasına birbirine geçirdi. “Ah, patron, hadi ama. Haremine katılmama izin ver, olur mu? Bunun için sabırsızlanıyorum. Bu nefret konuşması haftalardır yaşadığım en iyi ön sevişme. Eşlerin Sev için resmen yalvarıyor.”

Okot ona kaşlarını çattı. Sylred başını sallıyordu. Ronak’la Evert, onu kimin öldüreceği ve bunu benden nasıl saklayabilecekleri konusunda birbirleriyle sessizce iletişim kuruyormuş gibi görünüyordlardı. Sev kendi iyiliği için çok fazla bok karıştırıcıydı. Kesinlikle eşlerimi kızdırmak için yaşıyordu. Bir çeşit ölüm arzusu olmalıydı.

“Sev?”

“Evet, patron?”

“Kapa çeneni.”

“Tamam, patron.”

“Pekâlâ, dinleyin,” dedim aşk meleklerine ve etrafımda toplanmalarını sağladım. “Neredeyse gösteri zamanı. Ne yapacağınızı biliyorsunuz. Tek yapmamız gereken genfinleri harekete geçirmek ve kızışmalarını sağlamak, bu şekilde bir bağ oluşturabilirler. Eğer onları iyi zamanlanmış Aşk Oklarıyla vurursak gecenin sonunda birbirlerinden hoşlanmalarını bile sağlayabiliriz.”

Aşk meleklerinden birkaçı kıs kıs gülüyordu.

“Bunu yaparsanız eğitimi resmen geçeceksiniz ve Dünya’da Sevgililer Günü için Aşk Eşleşmelerine başlama hazır olacaksınız. Eğer bunu batırmazsanız sizi fazladan bir tatil günü ile ödüllendireceğim. Anlaştık mı?”

“Tatilde seks yapabilir miyiz?”

“Tabii ki.”

Aşk meleği stajyerlerinin hepsi onaylarcasına başını salladı. Gördünüz mü? Uygun motivasyona sahip olduklarında dalkavuklar bile başarılı olabiliyordu. Sanırım orgazm olma ihtimali doğru bir teşvikti. Bunu yeni aşk meleği stajyerlerinin el kitabına eklemem gerekecekti.

İhtiyar Mortel geldiğinde biraz yıpranmış görünüyordu. “Herkes burada,” dedi grubu yararak. “Çalışanların hazır mı?”

“Evet,” dedim kendimden emin bir şekilde.

İhtiyar Mortel gözlerini benden kaçırarak aşk meleklerini inceledi... sonra hemen kaşlarını çattı. Gözleri gotiklerin, solunum cihazına ihtiyacı varmış gibi ses çıkaran inek adamın, cep telefonu tutucusuyla kavga eden balo elbiseli kızın üzerinden geçti ve trolle karşılaştığında gözleri dehşetle açıldı.

“Bunlar senin aşk meleklerin mi?”

Başımı sallayarak gözlerini tekrar bana çevirmeye çalıştım. Trol, Aşk Oku’yla burnunu karıştırmaya başlayana kadar başka yere bakmadı. Sev’e işaret ettiğimde hemen trolün kaval kemiğine tekme attı. “Kes şunu, anladın mı?”

Trol sümük yüklü okunu sadağına geri koydu. Biraz öğürdüm.

“Ee... evet...” İhtiyar giderek daha şüpheli görünüyordu. “Belki de bu iyi bir fikir değildir...”

“Hayır,” diye aceleyle açıkladım. “Bunu kesinlikle yapabilirler. Söz veriyorum.” Sanırım. Belki.

Bana şüpheyle bakıyordu. “Eğer eminsen...”

Hayır. Hiç de değildim. “Evet. Eminim.” Gülümse-dim.

İhtiyar Mortel iç geçirdi. “Pekâlâ. Tören başlıyor, ne zaman hazır olursanız.”

Başımı salladığımda bizi tekrar yalnız bırakarak uzaklaştı. İzlemeye gelen yüzlerce genfinin şimdi yerlerini bulduğunu, alacakaranlığın hızla yıldızlı güzel bir geceye dönüştüğünü ve çiftleşecek kovanların kürsüdeki yerlerini aldığını fark ettim.

“Pekâlâ. Gösteri zamanı,” dedim aşk meleklerine. “Bu beni etkilemek ve eğitimi geçmek için tek şansınız. Lütfen bunu mahvetmeyin. Hepiniz hedeflerinizin kim olduğunu biliyorsunuz, zaten eşleştiniz. Birlikte çalışın. Unutmayın, aşk meleği olmak incelik ister. İnsanlara öylece Flört Dokunuşları yapıp Aşk’ı savuramazsınız. Zamanlama her şeydir. Önce bolca arzuyla birbirlerine ısınmalarına izin verin, ancak sahnede tüm ailelerinin önünde sertleşmelerine neden olmayın. İçinizdeki aşk meleğine odaklanın. Bu iş sizde.”

Sev, “Başka bir deyişle, bu işi berbat etmeyin, sizi sefil pislikler,” diye araya girdi. Böyle yardımseverdi.

İhtiyar Mortel’in kürsüde konuşmaya başladığını, kovan isimlerini açıkladığını ve eşleşmeleri ilan ettiğini duydum.

“Sev? Onlar çalışırken Perde’de onları izleyecek misin?”

“Evet.”

“Tamam o zaman. İyi şanslar.”

Üstümüzde parlayan kocaman bir gökkuşağı belirdi ve ayaklarımın dibinde bir küp altınla son buldu.

Şimdiye kadar öğrenirim sanıyordum. Cehennem, cennet, şans... Bu kelimelerin sözlüğünden çıkarılması gerekirdi ama ağızımdan kaçırıyordu.

Adamlarım gözlerini dikmiş ona bakarken, orada bulunan yedi yüz genfin de bana ve kesinlikle burada olmaması gereken gece gökkuşağına bakıyordu.

“Sorun yok!” diye seslendim. “Lütfen devam edin!”

İhtiyar Mortel gözlerini sahneden ayırdı ve dikkati dağılmış bir şekilde boğazını temizledi. “Evet. Söylediğim gibi...”

“Tamam, devam et.”

patron aşk meleği güçlerimi kullanarak aşk meleklerini Perde’nin içine ittim ve en iyisini umdum.

“Bunu tamamen batırmaları ve felaketle sonuçlanması ihtimali nedir?” diye sordum kürsüyü endişeyle izleyerek.

“Bence yarı yarıya şans var,” dedi Evert altın küpünü karıştırırken. “İşte,” dedi altın bir para uzatarak. “Şans için.”

Yakalamaya çalıştım ama lanet şey göğüslerimden sekip elbisemin üst kısmından aşağı düştü. Evert sırıttı.

“Bunu bilerek mi yaptın?” diye sordum elimi korse altıma sokmaya çalışarak, böylece onu geri alabilecektim.

“Bu benim yapacağım bir şeye benziyor mu?” diye karşı çıktı.

“Hemen hemen, evet.”

Sırıttı. “Çıkarmak için yardıma ihtiyacın var mı?” diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Almaya çalışıyordum ama kabul edelim, göğüs bölümünde çok şey oluyordu. Ayrıca meme uçlarımın süt sızdırmaya başladığına emindim. İç çekerek vazgeçtim. “Sonra bulurum.”

Göğüs dekoltemde ilk kez bir şey kaybetmiyordum ve son da olmayacaktı.

BÖLÜM ON YEDİ

“Vay canına, bu küçük bok kafalılar tamamen işe yaramaz değiller, değil mi?”

Töreni bir şahin gibi izliyordum. Ben kürsünün yanındaki yerimizden talimatlar fısıldarken, Sev de emirlerim doğrultusunda onları sıraya diziyordu. Çalışmalarının çoğunu Perde’de yapacakları için en iyisi şimdi orada pratik yapmalarını sağlamaktı.

İhtiyar Mortel bize, dikkat dağıtacak kadar yakın olmadan neler olup bittiğini görebileceğimiz küçük bir oyuk vermişti. Nerede durursa dursun dikkat dağıtan trol hariç. Onu Perde’de tutuyordum.

İtiraf etmeliydim ki şu ana kadar her şey yolunda gidiyordu. Sadece birkaç aksaklık yaşamıştık. İlki, inek aşk meleşinin törenin başında yanlışlıkla ayağının takılmasıydı. Kendini genfin dışısının göğüslerinde bulmuştu. Müstakbel eşleri mutlu olmamıştı. Dayak yemeden önce onu Perde’nin içine geri itebilmişim.

Sonra balo elbiseli aşk meleşi gidip törenleri sırasında ilk kovana çok fazla Şehvet üflemişti. Erkeklerden en az ikisi pantolonlarının içine boşalmıştı. Islak noktalar vardı.

Ancak, benim yardımımıla, bu on genfinin hepsi Aşk Okları ile başarılı bir şekilde vurulmuştu. Vuruldular derken, stajyerlerim tarafından oldukça hırpalandıklarını kastediyordum çünkü yayla ateş etmek onlar için hâlâ oldukça uzmanlık seviyesindeydi. Ancak hey, aşk meleşi bebek adımları. Her neyse, aşk melekleri Perde'nin içindeydi, bu yüzden Aşk Oku'nun saplanması sırasında hiçbir genfin zarar görmemişti. Aslında, birbirlerine karşı sadece hafif bir sevgi beslemekten, sağlam bir arzu ve şefkat duyma noktasına gelmişlerdi.

Şimdi, son kovana gelmiştik.

“Pekâlâ,” dedim, cep telefonlu aşk meleşi ve gotik aşk meleşine fısıltıyla talimatlar vererek. “Ekip üyeleriniz bu kovani gerçekten iyi hazırladı. Tek yapmanız gereken Aşk Oklarıyla anlaşmayı mühürlemek.”

Gotik aşk meleşi, Amorette onu bıçakladığından beri biraz ok çekingenliği yaşıyordu ama ona dolu bir sadak verip omzunu sıvazladım. “Bunu sen halledersin.”

Kendinden olabildiğince uzakta tutuyordu. Cep telefonlu aşk meleşi gözlerini devirerek ona iç geçirdi. “Tam bir acemi.”

“Tamam, devam edin,” dedim, sonra onları Perde'nin içine ittim.

Diğer aşk melekleriyle birlikte, ihtiyar tarafından yönetilen ritüellerden geçen kovani izliyorduk. Yeminler

edilirken aşk meleği hislerimi ortaya çıkardım. Onları Perde’de göremesem de bir Aşk Oku hedefine isabet ettiği anda bunu hissediyordum.

Havada aşk titreşimleri vardı, benimle birlikte duran tüm stajyerler bundan gözle görülür bir şekilde ürperiyordu. Kürsüdeki genfinlerin yüz ifadelerine baktığımda gülümsedim. Erkeklerin yüz ifadeleri dişilerine karşı yumuşuyordu ve ellerini sıktıklarında dişi gerginliğinin bir kısmını kaybedip rahatlıyordu.

“Pekâlâ, siz ikiniz,” dedim, trol ile deri kıyafetli aşk meleğini işaret ederek. “Sıra sizde. Tören kadehinden içtikten sonra onlara biraz Şehvet üfleyin.”

Aşk melekleri anlayışla başlarını sallar sallamaz onları Perde’nin içine ittim.

“Bence bunu gerçekten başardın, patron. Ne de olsa bu kadarını eğitmeyi başardın,” dedi Sev, etkilenmiş bir ses tonuyla. Ben de şaşırمامış olsaydım biraz gücenirdim.

“Teşekkürler, Sev,” dedim, gözlerim ileriye bakıyordu.

Şehvetin kürsüden dışarı sızdığını hissettiğimde biraz rahatlayarak iç çektim. Bu gerçekten de iyi gidiyordu. Ardından biraz daha Şehvet hissettim. Daha fazlasını ve daha fazlasını...

“Kahretsin!” diye fısıldadım. “Sev, lanet trol çok fazla nefes veriyor!”

Pembenin içinde kaybolmadan önce, “Tamamdır,” dedi Sev.

Endişeyle izliyordum ama artık çok geçti. Trol aşk meleği çok fazla solumuş olmalıydı, ayrıca çok büyük olduğunu düşünürsek toplanan tüm izleyicilerin üzerine sızmıştı.

Koltuklardaki genfinlerin değişimiyle irkildim. Eş zamanlı mırıldanmalar başlamıştı. Kuyruklar müstehcen bir şekilde eşlerin etrafına sarılmıştı. Ereksiyonlar açıkça görülüyordu. Ön sıralarda oturan birkaç kişinin inlediğine emindim.

Sahnedeki genfin erkekleri, kadehteki diğer içkileri de içtikten sonra İhtiyar Mortel'i kısa kesip dişi omuzlarına atarak sahneden uzaklaştılar. Beşi birden ateşi yükseltmek için yuvalarına doğru koşarken dişi keyifle kıkırdıyordu.

Sev, trol ve deri kıyafetli aşk meleğiyle birlikte tekrar yanıma geldi. Ellerimi kalçalarımaya koyup başımı salladım. Trol ayaklarına bakıyordu. "Üzgünüm, patron."

"Bir dahaki sefere daha dikkatli ol."

"Evet, patron."

Bir nefes verdim ve kollarımı havaya kaldırarak diğer aşk meleklerine baktım. "Eh, bu tamamen, tam anlamıyla, baştan sona..." Sözlerim yavaş yavaş sona erince hepsi yüzünü ekşitti. Sırıttım. "Harikaydı."

Aşk meleklerinin gözleri benimkilere takıldığında gruptaki rahatlamayı gördüm. "İlk göreviniz için çok iyi iş çıkardınız. Birkaç aksilik dışında, Sevgililer Günü'nde Dünya'da harika işler çıkaracağınıza eminim."

“Gerçekten mi?” diye sordu inek adam, gözlüklerini burnuna doğru iterek.

“Gerçekten. Hepinizle gurur duyuyorum.”

Övgülerimden hoşlanmak istemediklerini söyleyebilirdim ama yine de birkaç gülümseme kaçmıştı.

“Gecenin geri kalanını burada geçirebilirsiniz,” dediğimde bir alkış tufanı koptu. “Sizi yarın Dünya’ya geri göndereceğim. O insanlar için gelmiş geçmiş en iyi Sevgililer Günü olsun, tamam mı?”

Hepsi başlarını sallayıp ayrılırken Sev’le geride kaldık.

Sev şakacı bir şekilde omzuyla bana vurdu. “Aferin sana.”

“Teşekkürler, Sev. Bunu sensiz yapamazdım.”

“Her şeye rağmen bu aşk saçmalığında iyiyiz, değil mi?”

Gülümsedim. “Evet.”

Evet, etrafta ereksiyonlu ve ıslak iç çamaşırılı yedi yüz genfin olabilirdi, ancak bu üç yeni, mutlu genfin eşleşmesi için ödenecek küçük bir bedeldi.

Patron aşk meleği kazanmıştı.

BÖLÜM ON SEKİZ

Eşlerimle saatlerdir parti sonrası kutlama yapıyorduk. Mekân kısa sürede resmî, zarif çiftleşme töreninden cömert, biraz tuhaf bir genfin eğlencesine dönüşmüştü. Bir sürü... kızışma oluyordu. Yeni çiftleşen kovanların başarılı bir şekilde kızıştığı doğrulanmıştı, bu yüzden hepsi evlerine kapanmışlardı, yuva yapıyorlar ve sevişiyorlardı. Partiye katılanların geri kalanına gelince? Trol aşk meleği çok fazla şehvet saçmıştı. Seks festivali kaçınılmazdı.

“Resmî olarak doğum iznindeyim,” diye yüksek sesle düşündüm.

Eğlenceyi izlerken ve yemeğin tadını çıkarırken dört adamım etrafımda güzel bir eş kozasına yerleşmişti. Arka planda müzik çalarken sahnede ritüel danslarını yapan genfinler vardı. Daha fazla genfin tahta tabaklarla gelip kebab tarzı yiyeceklerle peri şarabı servis ediyordu. Etrafımızdaki tüm hayvan homurtularının arasında bile güzel bir geceydi.

“Evet, çok çalıştın ve onları iyi eğittin,” dedi Sylred, sonra beni başımın üstünden öptü. “Seninle gurur duyuyorum.”

“Teşekkürler, Syl.”

Ben Okot’u sandalye olarak kullanırken Ronak da bacaklarımı kucağına almıştı, onunla Evert’in arasına sıkışmış durumdaydım. Genfinler hayvan formlarında masa ve sandalyelerle başa çıkamadıkları için herkes yerdeki kürklerle yastıklara uzanıyordu.

Aşk meleklerim gecenin geri kalanında eğleniyor, genfinlerle sohbet ediyor, muhtemelen şanslarını deniyorlardı. Sev saatler önce yanında bir erkek ve bir dişiyle ortadan kaybolmuştu, azgın piç.

Tam o sırada Ronak’ın annesi eşleriyle birlikte geldi. Oturduğumuz yerden bize bakıyordu ama her zamanki gibi kibirli görünmek yerine merakla beni süzüyordu. “Pekâlâ. Görünüşe göre aşk meleği olman genfinlere biraz yardımcı olmuş. Bir kez olsun kendini tamamen utandırmadın,” dedi Resha.

Neşelendim. “Bu bana şimdiye kadar söylediğin en güzel şey!” Bahse girerim istemsizce içine çektiği Şehvet yüzündendi. Daha önce onu eşleriyle gizlice kaçarken gördüğüme emindim.

Burnunu çekti. “Evet, şey. Daha önce bahsettiğin şey hakkında.”

Onu ve erkeklerini Aşk Okları ile vurma teklifimi hatırlayana kadar şaşkınlıkla ona gözlerimi kırıştırdım. “Ah! Evet,” dedim hevesle. “Ne olmuş ona?”

“Eğer denersen çok iyi olur. Bir ara. Senin için çok meşgul olmadığım bir zamanda.”

Sırıtişım genişledi. Az önce madalya kazanmış gibi hissediyordum. Aşk meleklerimle birlikte, bu gece onu gerçekten etkilemiş olmalıydık. “Sadece söyle, orada olacağım.”

Tekrar burnunu çekti, sonra başıyla kısa bir selam verdi. “Peki o zaman. Hepinize iyi geceler dilerim.” Ronak’a baktı. “Sürünün bu gece Fircrown adını utandırmasına izin verme.”

Ronak tartışmak için ağzını açtı ama Evert’in kıkırdaması sözünü kesti. “Merak etme, Resha. Bunu yapmak için yarına kadar bekleyeceğiz.”

Resha hoşnutsuzca burnunu çektikten sonra gitti. Ronak’ın babaları başlarını salladılar, bize iyi geceler diledikten sonra onun peşinden gittiler.

Zaferle eşlerime döndüm. “Gördünüz mü?” dedim heyecanla. “Artık benden tamamen hoşlanıyor. Sonunda onu elde edebileceğimi biliyordum. Gelecek yıl bu zamanlar birlikte pedikür yaptırıyor ve dedikodu yaparken birbirimizin kanatlarını süslüyor olacağız. Beni o kadar çok sevecek ki muhtemelen gülümsemeyi bile öğrenecek.”

“Beklentilerimizi abartmayalım,” dedi Evert kuru bir sesle.

Başımı eğdim. “Haklısın.”

“Seninle gurur duyuyorum,” dedi Ronak, nasırlı ellerini bacaklarımda bir aşağı bir yukarı gezdirerek. “An-

nemden gelen bir kucaklamaydı bu. Yaşlı cadıyı evcilleştirmişsin. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim.”

“İmkânsız şeylerde çok iyiyimdir.”

“Evet, öylesin,” dedi Okot arkamdan, enseme öpebilmek için saçlarımı omzumun üzerinden kaydırdı. Zevkle mırıldandım. Dudakları omurgamdan aşağı yumuşak okşamalar gönderirken ben de karşılık olarak titriyordum.

“Mossie bu gece bütün gece Amorette’in yanında,” dedim.

Ronak’ın siyah gözleri benimkilerle birleşti. “Evet.”

“Bu durum, rahatsız edilme endişesi olmadan süper seksi zamanlar geçirebileceğimiz anlamına geliyor,” diye belirttim.

Evert hemen ayağa fırladığında biraz sallandım. Hepimiz şaşkınlıkla ona baktık. “Lanet olsun, ne bekliyorsunuz? Eşimizi eve götürelim,” diye bağırdı.

Güldüm ama diğer çocuklar hemen harekete geçmişti. Okot beni arabaya kadar taşıdı, arabaya bindiğimizde beni kucağında tutmaya devam etti.

Hepsi bu kadar yakın bir yerde otururken derin bir nefes aldım, ardından hepsine Şehvet Nefesi üfledim.

Dördü de inledi. Araba etrafımızda kıvrılan pembe Şehvet Nefesi ile doldu ve pantolonları anında çadır kurduğunda kıkırdadım.

“Seni küçük iblis,” diye azarladı Ronak, pantolonunu düzeltmeye çalışırken. “Bizi Şehvetlemen hakkında sana ne söylemiştik?”

“Sonuçlarıyla yüzleşmeye hazır değilsem yapmam,” dedim nazlı bir gülümsemeyle.

“Bu doğru. Şimdi başın belada.”

İçimde bir heyecan dolaştı ve doğrudan göbeğime indi. Çapkınca sıırttım. “Güzel çünkü bana bir sürü ders vermeni istiyorum.”

BÖLÜM ON DOKUZ

Okot'un kıcıma batan kocaman ereksiyonuna doğru kaydığımda inlerken parmakları belimi tutuyordu.

“Şimdi de lanet olası lamassu ile dalga geçiyor,” diye sırttı Evert. Ereksiyonunu gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu. Bunun yerine vagonun duvarına daha da yaslanıp bacaklarını bana doğru açıyordu. Dokunmak için eğilmeye çalıştım ama Ronak'ın eli dışarı fırladı, parmakları bileğimi sardı.

“Hayır. Dokunamazsın.”

Surat astım. “Bu hiç hoş değil.”

Ronak sırttı. “Bunu daha önce düşünmeliydin, küçük iblis. Kuralları çiğnedin, bu yüzden artık alaycı kıcın bizim.” Yakına eğildi, sakalı boynumu ve kulağımı tırmalıyordu. “Seni dolduracağız ve çılgılık attıracağız.”

Tanrım, sanırım iç çamaşırım kendiliğinden yanmıştı.

“Ayrıca, sana göstermemiz gereken bir şey var. Eğer şimdi oyalanmaya başlarsan dikkatin çok dağınık.”

Başımı eğdim, kaşlarım birbirine çarptı. “Ne oldu?”

“Sürpriz,” dediğinde sesinden onlardan başka bir şey alamayacağım anlaşıyordu.

Araba inimize geldiğinde neredeyse uçarak dışarı çıktım. Gizemli sürprizlerine ve sekse o kadar hazırdım ki, komik bile değildi.

Merdivenlerden inip inimize girmeme yardım ettiler. İçeri adımımı atar atmaz şok içinde soluk soluğa kaldım.

“Kutsal kalp atışı,” diye nefes aldım.

Hayretle inimize baktım. *Her yerde* beyaz mumlar vardı. Yerde ve her düz yüzeyde yüzlercesi vardı, tüm odayı ıslıl ıslıl yapıyordu. Kırmızı gül yaprakları da vardı. Zemine serpiştirilmişlerdi, yatak odasına giden mum geçidi arasında bir iz oluşturuyorlardı. Duvarda ahşaptan oyulmuş, kırmızıya boyanmış, üzerinde “Sevgilimiz Ol” yazan kocaman kırmızı bir kalp vardı.

Onlara döndüğümde gözlerim yaşlarla dolmuştu. “Bütün bunları benim için mi yaptınız?”

Hepsi başını salladı. “Biraz yardım aldık,” diye açıkladı Sylred. “Ancak Sevgililer Günü’nü neden bu kadar çok sevdiğinle ilgili söylediklerini duyduk. Her zaman söylemesek de seni her gün sevdiğimizi ve değer verdiğimizizi bilmeni istedik.”

“Ben de sizi seviyorum,” diye fısıldadım, sesim boğuklaşmıştı. Ellerimi sırayla her birine dolayarak dudaklarından öptüm. “Teşekkür ederim. Bu çok hoş, romantik ve sadece... mükemmeldi.” Onlara gülümsedim. “Sizler her âlemdeki en iyi eşlersiniz.”

“Her şeyi hak ediyorsun, sevgilim,” dedi Okot.

“Her şeyi hak ediyor,” dedi Evert, kaşlarını sallayarak cinsel bir şey kastettiğini anlamamı sağlamıştı. Şimdi eskisinden daha da azgındım.

“Bu romantik jestiniz için cinsel olarak ödüllendirileceksiniz,” dedim dürüstçe.

Hiç vakit kaybetmeden topuklarımın üzerinde döndüm ve gül yapraklı yoldan yatak odasına doğru hızla ilerledim. İçeri girer girmez elbisemin korse bağlarını çözmeye çalıştım. Bağlar birbirine dolanınca hayal kırıklığı içinde iç geçirdim.

“Acele edin! Biri soyunmama yardım etsin, böylece bana bir sürü ders verip orgazm edebilirsiniz.”

Evert elbisemi çıkarmak için öne çıkarken sırttı ama çok uzun sürünce, “Siktir et,” diyerek pençelerini sırtıma geçirdi. Elbisem bir yığın hâlinde yere düştü... göğüs dekoltemde sıkışmış olan bozuk parayla birlikte.

Kaşlarımı çattım. “Yeni elbisemi mahvettin.”

Mavi gözleri açıkta kalan göğüslerimin üzerinde gezinirken özür dilercesine omuz silkti. “Sana yeni bir elbise alırsın. Seni çıplak istiyordum ve beklemeyecektim.”

“Tamam.” Hemen başımı salladım çünkü mantığı gerçekten hoşuma gidiyordu.

Sonra, Evert önümde diz çöktüğünde heyecanlandım. Diliyle klitorisime bastırmak üzere olduğunu düşünmüştüm ama piç kurusu onun yerine klitorisime doğru kocaman bir Şehvet Nefesi üfledi.

Hemen orgazm oldum.

Dizlerimin bağı çözüldüğünde Ronak beni yakaladı. Evert sırtarak ayağa kalktı.

“Seni pislik,” diye nefes nefese kaldım.

Omuz silkti. “Arabada bize sataşırsan böyle olur.”

Yalan söylemeyecektim, bu harika bir cezaydı. İtiraf edeceğimden değildi.

Ancak şimdi gerçekten bir alete ihtiyacım vardı. Hem de hemen. Vajinam sabırsızlıktan dudaklarını ısıırıyordu.

Ronak adamlarla iletişim kurmak için onlara garip alfa bakışları attığında kendimi yatakta buldum, onlar da soyunuyordu.

“Tanrım, bunu aylardır birlikte yapamıyorduk,” dedim gözlerim vücutlarında gezinirken. Sylred en zayıfları olsa da yine de benden daha iriydi ve güzelce tonlanmış, bronzlaşmış bir vücuda sahipti. Buna karşılık Evert’le Okot solgunlardı ama onların da ağız sulandıran vücutları vardı. Okot sadece kocamandı. Ronak’ın kas üstüne kasları vardı elbette. Ancak dördünün de vaat edilmiş toprakları işaret eden o leziz *V*’leri vardı. Bu benim en sevdiğim harf olmuştu.

Tunikleriyle pantolonlarını çıkardıklarında açlıkla aletlerine baktım. Biraz da ağzımın suyu akıyordu. Fark ettiklerini sanmıyordum.

“Görünüşe bakılırsa sakso çekmeye hazır,” diye sırttı Evert.

Lanet olsun. Fark etmişlerdi.

“Sıra kimde?” Muhtemelen biraz fazla hevesli bir şekilde sormuştum çünkü çocuklar kıkırdıyordu.

Ronak bir süre sorumu düşündükten sonra Okot’a başını salladı. “Onun sırası.”

Biraz yüzümü buruşturdum. Onu emmekten hoşlanmadığım için değildi, o kadar büyüktü ki geçen sefer neredeyse çenemi kırıyordum. Okot tedirginliğimi fark etti. “Yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin, sevgilim.”

Şimdi gerçekten istiyordum ama önce...

“Ah! Bu düşünceni unutma. Hepiniz buradasınız ve çok sıkı çalışıyorsunuz, ben de bunu yapmak istiyorum.”

Dizlerimin üzerine oturup komode uzandım. Çekmeceyi karıştırırken, “Herkes olduğu yerde kalsın,” diye emrettim. Eğildiğim yerde gözlerinin kışkımda olduğunu hissedebiliyordum.

Aradığım şeyi bulduğumda hemen harekete geçtim. Önce Sylred’in yanına gidip ölçüm bandını aletine tutarak açtım. Sayıyı görünce kendi kendime onaylarcasına mırıldandım, sonra Evert’in, Ronak’ın ve ardından Okot’un aletlerine geçtim.

“Ne... neler oluyor?” diye sordu Evert kuşkuyla.

Dört eşim de şaşkın bir şekilde beni izliyordu.

Okot’un numarasını gördüğümde kaşlarım havaya kalktı. Grubun marangozu olduğu için Sylred’e baktım. “Yirmi peri fornu Dünya âleminde kaç santim eder?”

Sylred bana gözlerini kırıştırdı. “Ben... Bilmiyorum.”

“Hımm,” dedim düşünceli bir şekilde. “Ah, pekâlâ.”

Artık işim bittiğine göre, ölçüm bandını memnuniyetle komodinin çekmecesine geri koydum. “Tamam, bitti,” dedim gururla.

Eşlerim bana bakıyordu, tamamen şaşkınlardı.

“Az önce aletlerimizi mi ölçtün?” diye sordu Ronak.

“Evet. Fırsat kolluyordum.”

Evert homurdandı, Sylred gülmemeye çalışarak dudaklarını ısıırıyordu. Ronak burun kemiğini sıkıyordu. Dürüst olmak gerekirse Okot kendini beğenmiş görünüyordu ama en büyük aleti olan adam her zaman öyle olurdu.

“İşin bitti mi?” diye sordu Ronak.

“Evet ve *çok* etkileyici olduğunu söylemeliyim, çocuklar. Gerçekten,” dedim çünkü aletlerine iltifat etmek her zaman güzeldi. Özellikle de benim için hazır ol pozisyonunda duruyorlarsa.

Ronak kafasını bana doğru salladı. “Küçük iblis?”

“Evet, Alfa?” diye sordum utangaç bir şekilde, yanıt olarak aletin seğirdiğini gördüm. Ona böyle seslenme bayılıyordu.

“Kıçını yatağa geri koy.”

Gülümsedim. “Peki, Alfa.”

Hemen yatağa geri süründüm ve kendimi Okot’un önünde konumlandırımdı. Uzanıp iki elimle onu kavradım. Parmaklarım onu tamamen saramıyor, üst üste

koyduğum iki elim de sonuna kadar ulaşamıyordu. Hâlâ emebileceğim on beş santimlik bir kısmı vardı. Sert ve güzeldi, sadece beni bekliyordu.

Başımı eğip ucunu yaladığımda Okot'un elleri hemen başımı tutmak için yukarı kalktı. Aleti çok etkileyiciydi. Ayrıca seksi. *Piercing*'ler bana bir şeyler yapıyordu. Kasıklarına doğru eğilerek yüzümü aletin dibine yasladım, sadece biraz sevgi göstermek için.

"Az önce onun aletini mi okşadı?" diye sordu Sylred.

"Evet," diye cıvıladı Evert.

Ağzımı açıp aletin başını emmeye başladığımda Okot inledi ve parmakları kafa derime hafifçe bastırdı. Ardından Ronak'ın sakallı ağzının arkamdan vajinama yapıştığını hissederek şaşkınlıkla sarsıldım.

"Kıpırdama, Kaşıntılı. Senin için kaşıntının icabına bakacağız," dedi Evert kulağıma, o ve Sylred iki yanıma gelirken.

Hemen uzanıp aletlerini tuttum, ikisi de sertleşmişti ve beni bekliyorlardı. Ellerimi etraflarına dolayarak sıkıca sardığımda her iki taraftan da inilti yükseldi.

"Lanet lamassuyu daha fazla ağzına alamaz mısınız?" diye sordu Evert.

Bunu kişisel bir meydan okuma olarak kabul ediyordum.

Ağzımdaki devasa delikli alete konsantre olarak başımı aşağıya doğru hareket ettirebilmek için daha geniş açtım.

“İyi kız. Onun koca sikini yalamayı seviyorsun, değil mi?” dedi Evert, göğüslerimi okşamak için uzanırken. Vajinamın edepsiz konuşmalardan dolayı sevinç gözyaşları dökmeye başladığına yemin edebilirdim.

Hâlâ arkamda olan Ronak, dili klitorisimin üzerinde alaycı bir şekilde hareket ettiğinde dikkatimi dağıttı, sonra en sevdiği ikrammış gibi yalamaya başladı.

Dili içime girmeye başladığında Okot’un aletini bırakıp zevkle haykırdım. “Ah, Tanrılar!”

Evert, “Hayır, sadece biziz,” diye espri yaptı.

Ronak dilini klitorisimin üzerinde gezdirmeye devam ederken içimden bir orgazm fişkırdı. Zirveden indiğimde Ronak arkasına yaslanarak kolunun tersiyle ağzını ve sakalını sildi.

Bana erkek memnuniyeti dolu bir sırıtış attı. “Sanırım eşimiz hazır.”

“Evet. Tamamen hazırım,” diye nefes aldım, vücudum hâlâ ilk orgazmımla dalgalanıyordu.

Yine sessiz iletişim şeylerini yaptılar, sonra Sylred’in üstüne çıkana kadar yeniden konumlandırıldığımda aleti içime kaydı.

“Syl,” diye haykırdım, onun içimde hissettirdiklerine bayılıyordum. Eğilip beni öptü, sonra arkamda Evert’in kıcımdan aşağı yağ damlattığını hissettim. Sylred’in dudaklarından ayrıldığımda omzumun üzerinden yarı kapalı mavi gözleriyle Evert’i gördüm. Yağı yavaşça aletinin üzerine yaymasını açlıkla izliyordum. Bu çok seksiydi.

“İzlemeyi seviyor musun, Kaşıntılı?” Evert’in sesi şehvet doluydu.

“Evet.”

Sylred kalçalarını altımda hareket ettirmeye başladığında zevkle gözlerimi kapattım.

Ronak’ın sesi, “Gözlerini bizden ayırma, güzelim,” diye emrettiğinde gözlerim hemen açıldı.

Sylred tekrar uzandığında Ronak ile Okot iki yanıma geldi. Önce Okot beni öptü. Dili benimkiyle alay ediyor, beni lezzetli sıcaklığına çekerken dilini oynatıyordu. Aynı anda onu içime çektiğimde sarhoş edici eş kokusu beni sardı. Beni sersemletiyordu ve çekildiğinde bir dakika önce olduğumdan daha da hazırdım.

Arkamda Evert’in bir parmağını kıcıma soktuğunu hissedebiliyordum, otomatik olarak sıkılaştım.

Sylred inledi. “Siktir, tatlım.”

Nazik elini omurgamda gezdirerek, “Rahatla,” dedi Evert. “Seninle ilgileneceğiz.”

“Biliyorum,” dedim çünkü bu doğruydı. Her zaman benimle ilgilenirlerdi.

Evert aletini kıcıma sokmaya başladığında Okot’un parmaklarının klitorisime indiğini hissettim, Ronak ise çenemi sıkıca kavrayıp dudaklarımı onunkilere çarparak dikkatimi daha da dağıtıyordu.

Tam, eksiksiz ve katı bir coşku.

Dört eşim tarafından da dokunulmak böyle bir şeydi. Sylred’le Evert aletlerini içimde mükemmel bir ritimde

tutmak için birlikte çalışıyorlardı. Okot'un parmakları klitorisimin üzerinde dans ediyor, vücudumu yeniden orgazmın eşiğine getirmek için baştan çıkarıyordu. Ronak da beni öpüyordu. Diğer her şeyi yaptığı gibi öpüyordu. Öpücüğü yoğundu. Talepkârdı. Sertti. Çok seksiydi.

Evert'le Sylred belirli bir ritimde hareket ettiğinde Ronak'tan uzaklaşmak ve haykırmak zorunda kaldım. "Aman Tanrım, çok sağlam kalça hareketleri yapıyorsunuz. Gerçekten, orada birinci sınıf iş çıkarıyorsunuz," diye haykırdım.

Birinin kıkırdadığını duydum.

Dudaklarımı yaladım. "Tamam, daha fazlası için hazırım, koca boğa," dedim Okot'a.

Hamile karnımın izin verdiği ölçüde öne doğru eğilip onu tekrar ağzıma aldım, ardından bu sefer neredeyse çenemi çözerek onu olabildiğince ileri götürmeye çalıştım. İçimi gurur ve ateşle dolduran derin bir zevk sesi çıkardı.

Ronak elimi tutup sert ve bekleyen aletine götürdü. Onu sertçe sıkarken belirlediği ritmi takip ettim. Elime karşı mırıldandığını hissediyordum.

Çenem Okot'un pitonuna ara vermek istediğinde Ronak'a geçtim. Bir ileri bir geri gidiyordum, tükürükle gerçekten özensizleşiyordum ama bunun adamları çılgına çevirdiğini biliyordum. Hareketleri daha da düzensizleşiyordu.

Yaklaşmalarını sağlamak için ellerimi kalçalarına doğru ittim. Ardından her ikisinin aletini de uzanmış di-

lime doğru götürdüm, dilimi aletlerinin başlarına değdirmeye devam ederken onları sert ve hızlı bir şekilde okşamaya başladım.

“Lanet olsun,” diye inledi Evert arkamdan. “Şuna bak. İkisini de şapırdatarak, elle beceriyor.”

Sesi çok gururlu geliyordu. Biraz gururlanmıştım.

Evert klitorisime tekrar ilgi gösterebilmek için uzandığında Ronak’la Okot’un aletlerine karşı inledim.

“Boşalacağım,” diye haykırdım.

“O zaman işimizi bitir, küçük iblis.”

Ona gülümsedim, şişmiş dudaklarım tükürükle parlıyordu. “Evet, Alfa.”

Açlıktan hırlıyordu.

Dudaklarımı tekrar bastırdım, iki elim her birinin altındeydi ve sonra Şehveti aletlerinin her tarafına üfledim.

Onlar boşalmadan önce nefes vermeyi zar zor bittirmiştim. Başımı eğdiğimde spermlerin boynumla göğsüme indiğini hissettim.

“Vay canına, bu çok ateşliydi.”

Evert’le Sylred içime girmeye başladıklarında iki farklı el klitorisimle oynuyordu. Vücudum yükseldikçe yükseliyor, Evert’le Sylred’in aletlerinin her vuruşunda zirveye daha da yaklaşıyordum.

İki ağız meme uçlarımin üzerine kapanıp sıcak, sert elleri hassas etimi yoğurduğunda sertçe boşaldım. Anlaşılmaz bir şey haykırırken vajinam çok fazla kasılmıştı.

Arada nefes almadan dördünün de adını tekrarlayıp duruyordum, bir yandan da, “Aman Tanrım,” ve “Aletlerinizi gerçekten çok seviyorum,” diyordum.

Elimde değildi.

Tekrar kendime geldiğimde beni yan yatırdıklarını fark ettim. Evert hâlâ arkamda, Sylred önümdeydi. Aletleri hâlâ içimde gömülüydü ve vajinam hâlâ zevkin artçı şoklarıyla dalgalanıyordu.

Okot ayaklarımın dibinde, başım Ronak’ın kalçasındaydı, parmakları saçlarımın arasından sevgiyle geçiyordu. Eşlerim seksten sonra bana bu şekilde sarılıyor, her seferinde beni ne kadar sevdiklerini gösteriyorlardı.

“Sizi seviyorum, çocuklar,” dedim onlara.

“Seni seviyoruz,” dediler hep bir ağızdan.

Ronak’ın kaslı kalçasına gülümsedim.

“En azından bu sefer *bizi* sevdiğini söyledi,” diye belirtti Evert. “Genelde seksten sonra aletlerimizle konuşur.”

“Aletlerinizi de seviyorum,” dedim dürüstçe.

Evert’in içimde seğirdiğini hissettim, şimdiden ikinci raunt için hazırlanıyordu. Görünüşe göre ben de buna hazırdım çünkü ıslandığımı hissediyordum.

Yani, gerçekten ıslaktım.

Sarsılarak ayağa kalktım. “Aman Tanrım!”

Onları üstümden itip yataktan kalktım ve kalçalarım-dan aşağıya damlayan sıvıyı dehşet içinde izledim. Evet,

bir sürü döl vardı ama bu sıvı berraktı. Ayrıca fişkırıyordu. Sanki *Old Faithful** vajinamdan fişkırmış gibi görünüyordu.

İçimden saçma sapan miktarda sıvı fişkırmasını izlerken herkes donup kalmıştı.

Dehşete kapılmış iri gözlerim onlara doğru kalktı.

“Ya vajinamdan gayzer fişkırdı ya da suyum geldi.”

* *Old Faithful*, Amerika Birleşik Devletleri, Wyoming'deki Yellowstone Ulusal Parkı'ndaki bir gayzerdir.

BÖLÜM YİRMİ

Eşlerimin temizlenmesi, giyinmesi, beni küvete sokması tam olarak iki dakika sürmüştü. Artık temizdim ve vajinamdan sıvı fişkırması durmuştu, yani bu iyi bir şeydi. İyi olmayan neydi? Kasılmalarımın başlaması ile tam bir ıstırap içinde olmamdı.

Yatağa yatırılmıştım, genfin ebesi buradaydı, dört eşim de yatak odasında benimle ilgilenmeye çalışıyordu.

Yatak odamızda daireler çizerek yürüyordum, üzerimde bol bir gecelikten başka bir şey yoktu. Ronak'ın kollarına yapışmıştım; o da benimle birlikte geriye doğru yürüyor, beni dengede tutuyordu.

Nefes nefese kalmıştım, pembe saçlarım alnıma yapışmıştı ve kırmızı kanatlarım sürekli açılıp kapanıyordu.

“Bu. Lanet. Derecede. Berbat!” diye bağırdım sıkılmış dişlerimin arasından.

Bir kasılma daha geldiğinde yürümeyi bırakıp yüzüm Ronak'ın koluna çarpana kadar eğildim. Özellikle acı verici bir hâl aldığında ağzımı açtım ve bir çığlıkla Ronak'ın kolunu ısırdım.

Acı dolu bir homurtu çıkardı ama hepsi buydu. Zavallı adam kolunu dişlerimden kurtarmaya bile çalışmamıştı. İşte güç buydu.

Kasılma sona erdiğinde sonunda etini bırakıp geriye yaslandım. “Aman Tanrım. Bu çok kötüydü. Şu anda hepinizden nefret ediyorum. Hem de çok. Seni yumruklamak istiyorum. Onları da. Ah, kanaman var.”

Ronak’la, onun parçalanmış derisine baktık. Ön kolunu süsleyen çok belirgin diş izleri vardı ve kan damlıyordu.

“Özür dilerim,” dedim suçlulukla. “Seni seviyorum. Seni *incitmek* istememiştim!” Şimdi hıçkıra hıçkıra ağlıyordum.

Ronak başını salladı. “Sorun yok, küçük iblis. Acı çekiyorsun.”

“B-biliyorum ama s-senin de acı çekmeni i-istemiyorum!” Ağlıyordum.

Sonra bir kasılma daha oldu.

“Ah, kahretsin, kahretsin, kahretsin!” Ronak’a tekrar yaslanırken gözlerimi sımsıkı kapatarak sindim. “Tüm lanet olası peri âlemlerindeki tüm lanet olası boklara yemin ederim, sizden ve mükemmel aptal aletlerinizden nefret ediyorum!” diye bağırdım. “Eğer benimle bir daha seks yapmaya kalkışırsanız aletlerinizi ilmeğe geçirip hepinizi asacağım!”

Tüm vücudum aynı anda üç milyon regl krampı geçiriyormuşum gibi kasılıyordu ve evet... “Öleceğimden oldukça eminim.”

“Ölmeyeceksin, sevgilim,” dedi Okot, terden sıırıslık-lam olmuş saçlarını okşadığını hissettim. “Şimdi de benim kolumu ısırarak ister misin?”

“Yaa, çok tatlısın,” derken nefes nefese kaldım.

“Ve kasılması sona erdi,” diye sıırttı Evert, ses tonundaki eğlence açıkça belli oluyordu.

Kambur pozisyonumdan doğrulduğumda ebe hemen benimle ilgilenmeye başladı. Durduğum yerde bacaklarımın arasına çömeldi, geceliğini kaldırdı ve altımı kontrol etti. Umurumda bile değildi. Amorette’i doğurduğumda zaten görülecek her şeyi görmüştü. Vajinamı karıştırıp kıvrımlarımın gerilmesine yardım ettiğinde tüm alçakgönüllülüğümü kaybetmiştim. Bunun geri dönüşü yoktu.

“Bunu iç,” diyerek bana o lanet olası popple yemişleriyle karıştırılmış kim bilir ne toniğini uzattı.

Hepsini bir yudumda içmeden hemen önce, “Bu aptal popple yemişlerinin hiç faydası yok,” diye yakındım.

“Yardıma oluyor,” dedi bana sertçe. Kaşlarını koparmak istiyordum.

Bana gözlerini kırpttırırken kaşlarını çattı. *Ah*. Sanırım bunu yüksek sesle söylemişim.

Özür dilemeye fırsat bulamadan bir kasılma daha başladığında yine küfretmeye, çığlık atmaya ve istemeden de olsa eşlerime acı çektirmeye geçtim. Acı o kadar şiddetlenmişti ki dişlerimin arasından tıslamaya başlayarak cam bardağı alıp duvara fırlattım. Camın kırılmasıyla çok tatmin edici bir ses duydum.

Kasılmanın sonunda acının sisi dağılırken gözlerimi açıp kırılan cama baktım. “Tüh.”

“Her şey yolunda, sevgilim,” diye beni temin etti Okot.

“İyi atıştı,” dedi Ronak arkamdan, garip bir şekilde gururlu görünüyordu. Tuhaf bir alfa erkeğiymiş.

Ronak’ın kolunun sargılı olduğunu fark ettim. Okot’un parmağı da öyleydi. Sylred’in yanağı da. Vay canına. Bu adamlara gerçekten bir şeyler yapıyordum.

Ancak bundan ben sorumlu tutulamazdım. Vücudum Çin parmak tuzağının* acımasız bir versiyonuna hapsolmuş gibi hissederken olmazdı.

“Tanrım, acıyor. Acıyor!” Duvara yaslanırken ağırlığımı bir o yana bir bu yana kaydırarak inledim. Biri sırtımı ovuyordu. Çok yumuşak bir şekilde. Hem de çok yumuşak.

“Daha sert!” diye bağırdım.

Ben nefes alıp vermeye çalışırken eller, düğümlenmiş gergin kaslarımı yoğurmaya başladı. “Bu çok sert!” Masaj yapan ellerden şikâyet ediyordum. “Bana yanlış dokunmayı kes!”

Eller hemen uzaklaştı.

Çok. Acı. Vardı.

“Çıkarın şunu! Çıkarın şunu!” diye bağırdım odaya.

“Yapacaksın,” diye güvence verdi Sylred.

* İki parmağınızı içine soktuğunuzda çektikçe daha da sıkışan, bastırınca gevşeyen küçük bir oyuncaktır. -ed.n.

“Hayır. *Sen* çıkar onu! Faydalı ol! Orada öylece durma!”

Ebenin, “İkınmaya hazır,” dediğini duydum.

Tekrar doğrulup sanki onunla savaşıyor muydum gibi topuklarımın üzerinde döndüm. “Hayır! Hazır değilim! İkmak istemiyorum!”

“Yapmak zorundasın,” dedi genfin dışısı bana nazikçe.

“Bana biraz daha *lanet toniğinden* ver!”

Başını bana doğru salladı. “Zaten aldığından daha fazlasını alamazsın.”

Tam olarak tutarlı olmayan bazı yeni küfürler uydurmadan önce ağlama sesi çıkardığımdan emindim. Ayrıca kazara onun hayatını tehdit etmiş ya da etmemiş de olabilirdim.

“Hadi, tatlım, seni yatağa yatıralım,” diye mırıldandı ebe. “Böylece ıkmaya başlayabilirsin.”

“Beni zorlama,” diye hıçkırdım.

Ronak önüme gelip yüzümü ellerinin arasına aldı. “Bunu yapabilirsin.”

Başımı salladım. “*Saatlerdir* kasılmalarım var, hepsi de sizin aptal, iyi donanımlı aletlerinizin beni doğuma götürmesi yüzünden! Çok yoruldu ve acıyor. Yapamıyorum. Yapamam, Ronak. İçimde yok,” diye sızlandım, gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzülüğünü hissediyordum. O kadar yorgun ve korkmuştum ki tüm vücudum titremeye başladığında panikle gözlerim kapandı.

“Bana bak,” dedi Ronak güçlü ve kendinden emin sesiyle. Gözlerimi onunkilere dikip sesinin kararlı tonuna odaklanarak siyah irislerine baktım. “Sen inatçısın. İmkânsız şeyler yaptın. Bütün bir diyarı kurtardın. Bizi kurtardın. Güçlüsün. Bunu yapabilirsin. Beni duyuyor musun, eşim?” diye sordu, çeneme sertçe dokunarak. “Sen. Bunu. Yapabilirsin.”

Başımı sallayarak titrek bir nefes aldım.

“O zaman seni yatağa yatıralım, böylece yakında be-beğimizle tanışabiliriz.”

Yüzümü buruşturduğumda o da başparmağıyla göz-yaşlarımı sildi.

Onun yardımıyla, doğum için ve yatağımızın gelen tüm sıvılardan korunduğundan emin olmak için ekstra dolgu ile kaplı olan yatağa doğru ilerledim.

Ronak oturmama yardım etmeye başladığında elini sıktım. “Hepinize ihtiyacım var,” dedim umutsuzca. “Gitmeyin.”

Gözlerimin içine sabit bir şekilde bakıyordu. “Asla.”

Ronak adamlara başıyla işaret etti, onlar da yerlerini aldılar. Ben yatağa, Okot’un bacaklarının arasına oturdum, sırtım onun göğsüne yaslanıyordu. Ronak sağ tarafımda, Evert sol tarafımdaydı, Sylred ise Evert’in yanında durup ayaklarımı ve ağrıyan bacaklarımı ovuyordu.

Ebe yatağın ayak ucuna yerleşip beni kontrol etti. Kürklü kahverengi kanatları sırtında düzgünce toplanmış, saçları da sıkı bir topuz hâline getirilmişti. “Tamam, canım. Bir sonraki kasılmada ıkınmanı istiyorum.”

Öyle yaptım.

Tekrar, tekrar ve tekrar.

Ta ki sonunda...

Göğsüm kabarak Okot'a yaslandım.

“Cinsiyeti ne?” diye sordum, ebenin bebeği kucağına almasını izleyerek. Odada bir bebek ağlaması duyulduğunda bu sese yorgunca gülümsedim. Dört eşim de bebeği görmek için eş zamanlı gerginlik ve heyecanla bekliyordı.

Ebe bebeği bana doğru kaldırdığında Amorette'den sonra hayatımda gördüğüm en sevimli ikinci yüzü gördüm.

“Küçük bir kız,” dedi ebe gururla.

“Genfin kuyruğu var mı?” diye sordu Ronak.

Ebe görebilmemiz için bebeği çevirdi. “Annesi gibi pembe saçlı ama genfin kuyruğu yok,” diye cevapladı. “Kırmızı halkalı gözleri var. O bir lamassu.”

Okot'un arkamda gerildiğini hissettim. Ardından Ronak çılgın bir alfa idare etme işi yaptığında Okot arkamdan hareket etti ve bebeği almak için yataktan kalktı.

Gülen ebe bebeği uzattığında, Okot onu kocaman kollarına alıp sanki tüm âlemlerdeki en değerli, en kırlan şeymiş gibi kucakladı. Yüzündeki şaşkınlık ifadesi karşısında gözlerimden yaşlar süzülüyordu.

“Merhaba, küçük aşkım,” dedi ona ve bebeğin çılgınlıkları anında kesildi.

Minik eli onun parmağına dolandığında Okot gülümsedi. Bana baktı ve gözlerimiz kilitlendi; sevinç gözyaşlarını gördüğümde kalbim neredeyse yerinden çıkacaktı gibi oldu.

“Teşekkür ederim, sevgilim,” diye fısıldadı tam bir saygıyla.

Titreyen dudağımı ısırarak damlayan tuzlu gözyaşlarının tadına baktım.

Diğer çocuklar yeni bebeğimize bakmak için harekete geçtiler ve hayranlık dolu sözler söylediler.

Ebe, “Pekâlâ, hadi diğerini de doğurtalım,” dediğinde çoktan kasılmaya başlamıştım ve beni gafil avlayan yoğun acıdan dolayı çığlık atıyordum.

Ebe aceleyle bacaklarımın arasına girdi ama ben çoktan ıkmaya başlamıştım. Çocuklar şaşkın bir şekilde etrafımda dolanıyordu. Ebe başını kaldırıp bana baktı. “Bir bebek daha var!”

Ona gözlerimi kırptırdım. “Tekrar söyler misin?”

Başını salladı. “İkizler! İkizlerin olacak! İkmnman gerek!”

Pamuk deliğindeki sık kafalılar. Katil olacaktım.

BÖLÜM YİRMİ BİR

Ebeye deliymiş gibi baktım. Ayrıca iblis güçlerimle onu öldürmek istermişim gibi. Otuz saniye boyunca onun ruhunu emmeyi ciddi ciddi düşünmüştüm.

“İkınmalısın, tatlım,” dedi tekrar.

Başımı salladım. “Ben... Ben sadece...” Yeni doğduğum bebeği gösterdim. “Onu zaten yaptım! Bitirmiş olmam gerekiyordu! Kurallar böyle!”

“Evet ama şimdi tekrar yapacaksın. Şimdi it!”

“*Laaanet cehennem!*” Elimden geldiğince sert ıknırken çığlık atıyordum.

Elbette, tam o sırada iblis Jerkahf cehennem ateşinden bir duman patlamasıyla ortaya çıktı.

Yatağımın ayak ucunda belirdi, en ön sıradan izliyordu.

Birbirimizi gördüğümüzde gözlerimiz açıldı ve ikimiz de panik içinde çığlık attık.

Onun, “Gözlerim!” diye haykırmasıyla aynı anda, “Bana bakma!” diye haykırdım.

Evert bir anda üzerine atılıp yumruğunu iblisin çenesine indirdiğinde müdahale edemeyecek kadar meşguldüm çünkü tekrar ıkınıyordum. Vajinamın bir filin sığabileceği kadar genişlediğini hissediyordum.

Çok zordu. Acıtıyordu. Tüm vajinam yanıyordu. “Bir şeyler doğru değil!” diye feryat ettim. “Tanrım, çok büyük!”

Ebe, bebeği bedenimden ayırmama yardım etmeye çalışırken yüzünde gergin bir ifade vardı. “İkınmaya devam et!” diye ısrar etti.

Görüşümde siyah noktalar belirene kadar ıkındım, ıkındım, ıkındım ve sonra... içimden yavru bir boğa çıktı.

Ebe şok içinde onu havaya kaldırdı. Parlak saçları kan ve plasenta ile kaplanmıştı. Nefes nefese kalmıştım, herkes şaşkınlıktan donakalmış hâlde az önce vajinamdan dışarı ittiğim kahrolası boğaya bakıyordu. Küçük bebek boynuzlarıyla -neyse ki körelmişlerdi- küçük toynakları vardı. Ah, kanatları? Aşk meleği kırmızısı. Çok sevimliydi ama...

Gözlerim lamassu eşime kaydı. “Sen... sen bana lanet olası kanatlı bir *boğa* doğurmak zorunda kalabileceğimi söylemedin!” diye çılgık attım.

Bana suçlulukla baktı. “Seni endişelendirmek istemedim, sevgilim. Bu pek sık olmaz. Sadece çok güçlü lamassular doğumdan önce form değiştirebilir.”

Burnumun kenarını sıktım. “Vajinam şu anda ağlıyor, Okot. Bundan sonra asla eskisi gibi olmayacak. *Asla*. Seni dar kanalım konusunda onlarca kez uyarmıştım, işte şimdi gerçekten yaptın. Onu sonsuza dek mahvettin.”

Evert kızımızı Okot'un kollarından aldı, böylece ebe onun yerine kıpır kıpır kanatlı boğayı ona verebilmişti. Küçük boğa Okot'un parmaklarını koklayarak onun göğsüne sokuldu. Küçük kuyruğunu sallıyordu.

“Vajinanın yaptığı fedakârlık için sevgimi ve takdirmi göstermek adına sana bir hediye vereceğim,” dedi Okot ciddi bir şekilde.

“Tamam ama ben *gerçekten* çok iyi bir hediye istiyorum. Yani, *gelmiş geçmiş* en iyi hediye. Daha da iyisi, iki tane istiyorum.”

“Olacak, sevgilim.”

Ters bir şekilde başımı salladım. “Güzel.”

İblis, “*Bunu* görmem için beni çağırdığına inanamıyorum,” diye sızlandığında ona baktım.

“Bir kazaydı.”

“Bunu bir daha asla görmek istemiyorum.”

Kaşlarımı çattım. “Vajinamın genelde çok çekici göründüğünü bilmeni isterim. Kötü bir zamanda yakaladın.”

“Etli bir istiridyenin içinden etli bir karpuzun çıktığını görmek gibiydi,” dedi ürpererek.

Ona ters ters baktım. “Çık dışarı.”

Başını salladı. “Evet, hanımefendi.”

Parmaklarını şıklatmasıyla birlikte bir duman bulutu içinde kayboldu. Sylred hemen pencereleri açtı, böylece bebekler dumanı solumayacaklardı.

Dikkatim tekrar lamassu eşime ve aniden boğadan bir erkek bebeğe dönüşen oğlumuza yöneldi. Okot onu bir battaniyeye sardı.

“Onları görebilir miyim?” diye sordum.

“Elbette görebilirsin,” dedi Ronak, beni başımın üstünden öperek. “Başardın, küçük iblis.”

Okot ve Evert iki bebeği de görebilmem için yanıma getirdiklerinde rahat bir nefes aldım. Gözlerim onların mükemmel küçük yüzlerine takılır takılmaz yeniden ağlamaya başladım. “Çok küçük ve güzeller,” dedim her birinin yanağına bir öpücük kondurarak. Çoktan uykuya dalmışlar, battaniyelerine sarılmışlardı.

“İkizler,” dedim hayretle. “Bu kadar büyük olmama şaşmamalı.” Okot’a baktım. “Senin hatan olduğunu biliyordum.”

Okot utangaçça gülümsedi. Gurur duyduğunu söyleyebilirdim ama böbürlenmek istemiyordu. Ne de olsa az önce bir boğayı vajinamdan dışarı itmek zorunda kalmanın nedeni oydu.

“Emelle?” dedi ebe.

Başımı çevirip ona baktım.

Sonra başka bir acı verici kasılma vurdu.

Yüz ifademden irkildi. “Başka bir bebek daha var.”

BÖLÜM YİRMİ İKİ

“Hayır!” diye çığlık attım. “Hayır. İki tane yaptım! Pes ediyorum,” diyerek elimi Ronak’ın yüzüne vurmaya başladım. “Vur! Vurun bana! Biri beni dışarı atsın! Benim sıram bitti!”

“Mecbursun,” dedi ebe. “Zaten kafayı görüyorum.”

“Beni bir sürü yavru doğurmaya zorladın!” Büyük bir kasılma beni ele geçirirken Okot’a suçlayıcı bir şekilde feryat ediyordum.

Ronak’la Sylred gücüm olmadığı için bacaklarımı tutmaya çalışırken kontrolsüzce hıçkırmaya başladım.

Sylred beni sakinleştirmek için Ses Yatıştırma gücünü kullanıyordu. Ancak o kadar bitkindim ve acı içindeydim ki bunu üçüncü kez yapacak gücüm var mıydı bilmiyordum.

Ronak bunu hissetmiş olmalıydı çünkü alfa sesini takındı. “İkın, Emelle!”

“Lanet olası, tamam! AHHH!”

Vücudumdaki tüm kan damarlarını patlattığıma emin olana kadar ıkındım. Karnımın son kısmı havasız kalmış sıcak hava balonu gibi söndü ve üçüncü bebek içimden çıktı.

“Bu lanet olası bir boğa mı?” Sylred’le Ronak’ın karşısında tamamen çökmüş bir hâlde güçsüzce nefes aldım. “Şu anda çok fazla hediye ihtiyacım var, Okot. Beni duyuyor musun?” diye mırıldandım. O kadar bitkindim ki konuşamıyordum bile.

Ebe bebeği tuttuğunda -dejavu- başka bir küçük kız gördüm. Aşk meleği kanatlarım ve bir kuyrukla. Bir *genfin* kuyruğu.

Gözlerim genfinlerime kaydı. “Siz... siz. Zaten *hamileyken* beni hamile bıraktınız!” diye çığlık attım.

Üçü de irkildi.

Ebe sadece kıkırdıyordu. “Çok nadirdir ama olabilir.”

Eşlerime ölümcül bir şekilde baktım. “Eğer içimde başka bir bebek daha varsa, Tanrılar yardımcım olsun, hepimizi uykunuzda boğacağım.”

Ebe kahkahalarla güldü. “Artık bebek yok, çocuğum. İşin bitti. Plesentalar çoktan çıktı,” diyerek beni temizlemeye başladı.

Adamlarıma tekrar ters ters baktım. “Duydunuz mu? Plesentalar çoktan dışarı çıktı. Bunu zar zor hissettim çünkü vajinam az önce bir boğa yavrusu da dahil olmak üzere üç lanet olası bebeği dışarı itti!”

Bebekler ağlamaya başladıklarında anında kendimi

kötü hissettim. “Özür dilerim, bebekler! Anneniz size kızgın değil. Anneniz babalarınıza kızgın.”

Kollarımı onlar için açtığımda çok dikkatli bir şekilde üçünü de bana uzattılar. Her iki kolumda birer tane dengeledim, üçüncüsünü de göğsüme yasladım.

Ebe ben de dahil olmak üzere her şeyi temizledikten sonra yakında tekrar kontrol edeceğine söz vererek ayrıldı. Mossie kısa bir süre sonra Amorette’i eve getirdi ve bir yerine üç yeni bebek gördüğünde kafa derisinden yeni bir sarı çiçek çıktı. Onu benim için koparıp komodinimin üzerine koydu.

“Teşekkürler, Moss,” dedim esnerken.

“Çok kıymetli,” diye mırıldandı. “Her zaman bebek bakıcılığı yapacağım. Geceler hariç. Bir de tohumlama sezonu. Ya da çarşamba günleri.”

“Tabii ki.”

Tekrar esnediğimde biraz dinlenebilmemiz için çabucak vedalaşıp gitti. Uzun, çok uzun bir doğumdu ve çok yorgundum. Amorette, Sylred’in kucağına emekledi, o da alçak sesle bir şarkı mırıldanarak bebeklerimiz için yatıştırıcı güç dalgaları gönderdi.

İyi ki yatağımız çok büyüktü çünkü dokuzumuz da içindeydik. Beş yetişkin ve dört çocuk, birbirimize sokulmuştuk.

Eşlerimin her biri çocuklarımızdan birini kucaklıyordu. Bu manzara beni gözyaşlarına boğmaya yetiyordu. Odada o kadar çok sevgi vardı ki, patron aşk meleği izi tenimde karıncalanıyordu.

Bebeklerin sırtlarını nazıkçe okşarken, onlara yumuşak sözler söylerken, küçük eller büyük parmakları sararken ve bebeklerin ağızlarından küçük memnuniyet sesleri çıkarken adamlarımı izliyordum. İçimi kaplayan sevinci zapt edemiyor, adamlarımın bebeklerimize merakla ve parlayan gözlerle baktıklarını her gördüğümde biraz tıkanıyordum.

Yeni oğlumuzu kucağına alırken sessizce, “Seninle gurur duyuyorum,” dedi Ronak.

Evert öne doğru uzandı ve çenemi hafifçe kavrayarak dudaklarıma bir öpücük kondurdu. “Çok gururluyum, Kaşıntılı.”

Sylred mırıldanmaya devam ederken Okot çoktan uyumuştı, küçük boğa kızımız onun büyük göğsüne yaslanmış uyuyordu. Amorette de çoktan ona yaslanmış uyuyordu.

Tüm sevgiye sahip olduğumu sanıyordum ama şimdi? Sekiziyle birden? Sevgim ölçülemezdi.

“Üçüzler,” dedim şaşkınlıkla başımı sallayarak. “İki aşk meleği lamassu ve bir aşk meleği genfin. Bu gerçekten oldu mu? Bu tamamen imkânsız görünüyor.”

Sylred öne doğru eğilip beni başımın üstünden öptü. “Unutma, aşkım. Sen her zaman imkânsız şeyler yaparsın.”

Gülümsedim. “Bu yüzden biliyordum.”

“Neyi biliyordun?” diye sordu Ronak usulca, bebeklerimizi uyandırmamaya dikkat ederek.

Aşk Meleği Aşkına!

“Hepinizin her imkânsız şeye değdiğini,” diye şefkatle cevap verdim.

Evert sırtıttığında iki gamzesi de ortaya çıktı. “Sevgililer Günü’n kutlu olsun, Kaşıntılı.”

Ben de gülümsedim. “Gelmiş geçmiş en iyi Sevgililer Günü.”

* * *

SON